

BUTLLETÍ OFICIAL DEL BISBAT DE LLEIDA

T. CXVI - N. 10 - 11 - 12

Octubre - Novembre - Desembre 2009

Edita: Bisbat de Lleida - Dipòsit Legal: L-29-1958

Impressió: ALFAGRAF (Alfarràs)

ÍNDIX

Diòcesi

Bisbe:

Carta Pastoral

Entre tots i per al bé de tothom 241

Felicitació de Nadal

El Sr. Bisbe felicita el Nadal 262

Ajudant a viure

Cartes pastorals 265

Decrets

Consell Pastoral Diocesà 281

Cúria Diocesana 281

Confirmacions

Quart trimestre 282

Vicaria General:

Estatuts Consell Pastoral Diocesà 283

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 2 de novembre 286

Consell Presbiteral

Sessió del dia 8 d'octubre 287

Sessió del dia 7 de desembre 289

Delegats i Delegades diocesans

Sessió del dia 20 de novembre 290

Secretaria General:

Nomenaments 292

Nomenament Jutge Tribunal Metropolità

Mn. Antoni Agelet Delpueyo 294

Necrològica

Mn. José Arner Bueno 295

IREL:

Memòria del curs 2008-2009 296

Cúria Diocesana:

Reglament Intern 317

Seminari:

Trobada del Seminari 328

Conferència Episcopal Tarraconense

Oficina d'informació:

Comunicat de la reunió núm. 192 329

Vida Diocesana

Activitats de la Diòcesi

Quart Trimestre 2009 333

Índex General any 2009 350

Entre tots i per al bé de tothom

Carta pastoral de Mons. Joan Piris Frígola, Bisbe de Lleida

*Al poble de Déu que pelegrina
a les Terres de Ponent*

Introducció

És evident que el cristianisme ha estat un gran bé per a la història de Lleida. Ha beneficiat les nostres terres, la nostra gent. Ens ha proporcionat criteris per actuar, raons per millorar, per estimar, per perdonar. Com Mons. Ciuraneta escrivia l'any 2003, en iniciar el nostre esplèndid projecte editorial "ARRELS CRISTIANES DE LLEIDA": *"molts dels nostres valors més preuats (l'afirmació, per exemple, de la dignitat de la persona humana, de la seva promoció integral, el valor de la raó, de la solidaritat, de la llibertat, de la democràcia, o el mateix Estat de Dret) s'han nodrit, han crescut i s'han conformat a redós dels valors fonamentals del cristianisme, que l'Església, amb el seu maternal magisteri, ha sabut anar incorporant, al llarg dels segles, en el teixit de la nostra cultura occidental."*

Per això, després d'un any entre vosaltres i sentint *"el goig i la responsabilitat de fer-vos arribar el missatge de Crist"*,¹ mirant les arrels cristianes de la diòcesi de Lleida i descobrint que la nostra Església és viva, fecunda i acollidora, jo mateix vull lloar el Bon Déu per *"la vostra fe activa, el vostre amor incansable i la vostra esperança constant en nostre Senyor Jesucrist"* (1Te 1, 3). I felicito tots aquells que a la nostra diòcesi s'esforcen per actualitzar la seva fe procurant fer-la adulta. Perquè l'adhesió a la fe cristiana serà sempre una opció lliure per Jesucrist i, com més conscient i madura sigui, més sòlida serà la identitat del deixeble de Crist. No tingueu mai por de plantejar-vos interrogants, que no és deixar de creure, sinó tenir ganes de creure més i millor.

La paraula "tenacitat" que emprà sant Pau, altres la tradueixen per aguant o perseverança enmig dels obstacles i de les adversitats, perquè abandonar-se activament i confiadament a Déu és allò que dóna consistència a la nostra vida. És un abandó (experiència) filial en la seguretat de l'amor del Pare cap a la casa del qual ens dirigim, sostinguts per la certesa de la seva fidelitat a les promeses. En elles i en el seu poder descansa la nostra esperança, i en la Bíblia està clar que Déu les compleix (vg. Abraham, Moisès, l'Èxode). L'alliberament de Déu, promès, és un fet històric, realitzat. Els profetes han estat missatgers d'esperança. A la Sagrada Escripura en tenim molts, de missatges.

1. Cf. Concili Provincial Tarraconense, Resolució 1a.

Però l'esperança no és una actitud que s'adquireix amb voluntarismes o gimnàstica espiritual, sinó passant perills i problemes greus dels quals només ens en podem sortir per gràcia de Déu (cf. Fl 4,13; Rm 8,23-24). L'esperança comença allà on les forces humanes fracassaren i on ens salvà la bondat de Déu. Avui ens calen més que mai cristians "provats i esperançats" que ens siguin un referent, com ho és de fet per a tots nosaltres el jove lleidatà Beat Francesc Castelló i Aleu, un cristià capaç de dur fins al final una vida coherent amb la seva fe i donar-ne el testimoni suprem de morir pel Crist: *"Sí, soy católico. Si es un delito confesarse católico, acepto de buena gana ser delincuente. La mayor felicidad de un hombre, en este mundo, es la de morir por Cristo."*

Des d'aquests plantejaments, allò que vull demanar a cadascun dels membres d'aquesta estimada Església Particular de Lleida és una mirada esperançada a la nostra història de cada dia. Una mirada sempre fonamentada en la lectura creient de totes les experiències que hàgim de viure en aquesta "nova època" en la qual n'hi ha que se senten descol·locats.

És cert que *"existeix la temptació de tancar-se, amb actitud de resignació davant la dificultat d'entrar en diàleg amb la societat actual; molts estan desanimats en l'assaig de noves vies d'evangelització, amb el perill de tancar-se en l'intimisme o en petits grups de compensació"* (Mons. Fisichella). Però també hi ha molta gent que busca i viu valors evangèlics. Busca fars que els guïïn i un d'aquests fars és l'esperança cristiana.

Com ens deia Benet XVI en la seva primera encíclica: *"Hem cregut en l'amor de Déu: així pot expressar el cristià l'opció fonamental de la seva vida. No es comença a ser cristià per una decisió ètica o una gran idea, sinó per l'encontre amb un esdeveniment, amb una Persona que dóna un nou horitzó a la vida, una orientació decisiva."*² I Olegario González de Cardedal feia aquest comentari: *"La afirmación esencial del cristianismo es que Dios ha descendido hasta el hombre, ha compartido su destino, ha gustado su pasión de existir y así se le ha revelado como amor (...) capaz de pasión y compasión, de amor y dolor con los humanos y por los humanos."*

A això estem cridats —i capacitats— els cristians, a "ser signe" (sagrament) d'aquest amor; a fer veure que és possible estimar a l'estil de Déu, a l'estil de Jesús, amb un amor com el seu: total, únic, oblatiu, definitiu, fidel, fecund i responsable. No és aquesta una manera il·lusionant d'entendre la vida?

2. Cf. "Deus Caritas est", 1.

1. Tractem de viure el present oberts a Déu

La meva crida és a estar atents a les diferents manifestacions de Déu i viure vigilants, compromesos i amb coherència, lluitant confiadament en la construcció d'un món segons el projecte diví i buscant Aquell que ens atreu cap a la plenitud de l'existència en Ell. Sense evadir-nos d'un passat que ja no ens pertany o d'un futur que encara no existeix, tot i que està obert a la nostra creativitat.

El Concili Vaticà II va tenir especial interès a refutar l'acusació que la religió era l'opi del poble subratllant que la vivència de la fe en les promeses de Déu i la vivència de la caritat porta els cristians a comprometre's en la construcció d'un món digne de l'home.¹ En el nostre món científic i tècnic, l'esperança no és únicament l'expectativa de la plenitud futura, sinó també *el compromís d'accelerar el desenvolupament de la història* cap a aquesta "plenitud".

Per això, tinguem el coratge de superar els temors, conscients de la presència de l'Esperit entre nosaltres. Aquesta actitud és la pròpia d'aquell que viu segons l'Esperit, més encara, només amb aquesta actitud l'Esperit renova totes les coses. Déu ens ha promès el Regne com un do i, a la vegada, com una tasca, una missió: hem de contribuir a l'aparició d'allò que esperem. No podem esperar que les coses se'ns donin fetes. Hem de posar els mitjans i, d'alguna manera, provocar els esdeveniments *"suaument i amb respecte"* (1Pe 3,16) per tal que es faci realitat allò que esperem.

Per a nosaltres el fonament definitiu de l'esperança és un fet: Jesús ha ressuscitat. Allò que ha esdevingut en el Crist també ens passarà a nosaltres. Estem cridats a confiar en l'amor de Déu i a abandonar-nos completament a Ell, *"esperant contra tota esperança"* (Rm 4,18). I com que el temps de l'esperança és temps de pregària, la manera de cultivar-la és espiritualitzar-la mantenint-nos en actitud orant: *"Vine, Senyor Jesús!"* (Ap 22,20).

1. Cf. Concili Vaticà II, Gaudium et Spes 34.38-40.43.

2. “Faré una nova gesta, que ja comença a despuntar. No us n’adoneu?” (Is 43, 19)

L'Església ha tingut èpoques de desencantament... però mai no ha faltat gent positiva, decidida a transformar-nos allò negatiu en positiu: grans sants reformadors, nous corrents d'espiritualitat, orientats a la reforma, a la conversió i al creixement. Ara que comencem de nou un curs pastoral (2009/10), el Senyor continua convidant-nos a una esperança activa que desperti actituds confiades alliberades de prejudicis i carregades de fe en l'amor que Déu ens té i que hem experimentat en Jesús.

En efecte, per a nosaltres la qüestió de Déu no se'ns planteja en termes abstractes. Nosaltres creiem en el Déu de Jesucrist, en el Déu Pare que, en Jesús, es manifesta com a amor incondicional a l'home, com a principi de vida i de fraternitat, com a font de llibertat i esperança sense fronteres. No com un fre sinó com a plenitud. Esperem perquè creiem en Jesús mort i ressuscitat. En Ell, Déu ha vingut, ve i vindrà al nostre encontre.

I, per això, nosaltres ens atansarem als altres per tal d'ajudarlos a des-
pertar les esperances que porten dins el cor, com Jesús s'apropa als cecs, coixos, leprosos, malalts de tota mena, pecadors... i els diu que si volen poden curar-se i els obre a l'esperança i els convida a fer camí amb Ell. Tots els deixebles de Jesús estem cridats a cultivar i a viure aquesta esperança en el Senyor i a anunciar, amb paraules i amb la vida, l'Evangeli de l'esperança. Estem cridats a viure l'encant i la il·lusió de “l'amor primer” (Ap 2,4).

Però l'esperança cristiana no és una autosuggerió o una consolació per a suportar les penes de cada dia, sinó que orienta, il·lumina i eixampla totes les esperances humanes (cf. Rm 15,13). Tant de bo que l'Esperit Sant ens ompli d'esperança per a resoldre problemes afrontant les nostres debilitats i limitacions. Malgrat tot, podem dir com E. Fromm: “De vegades no tinc cap raó per a l'optimisme, però la meua esperança augmenta dia a dia.”

Sabent per experiència que l'ésser humà no s'associa mai, i que tants germans nostres viuen bevent en “cisternes esquerdades” (Jr 2,13) tractant d'apagar la set d'infinít que tots portem al cor, hem d'intentar promoure allò definitiu injectant esperança al nostre voltant i donant motivacions vàlides. Aquesta és l'obra revolucionària a la que Jesús crida els seus seguidors: ser “testimonis creïbles” d'aquesta plenitud a la qual constantment tendim, sabent que “el hombre sin Cristo no encontrará la clave de su existencia e irá buscando el infinito entre realidades creadas que no lo son. El hombre está creado para el infinito y, en este mundo, el infinito es Cristo encarnado.”¹

1. Sayés, J. A., Teología para nuestro tiempo, San Pablo, Madrid 1995, p. 168.

Certament, la realitat que ens envolta és molt plural i ho hem de tenir en compte, aprenent i practicant la pedagogia de Jesús per arribar a poder compartir des del seu interior tantes històries de germans nostres que van conversant pel camí de la vida buscant i fent-se preguntes, com aquells dos d'Emaús (cf. Lc 24, 13-35). Això ens demana saber *caminar al seu pas*, amb discreció i respecte, sense envair ni imposar. I també aprofundir i purificar la nostra pròpia fe i esperança i plantejar-nos les formes del nostre testimoniatge cristià, procurant presentar testimonis i experiències salvadores, de paraula i d'obra, que progressivament portin al retrobament.

En l'Església —també a la nostra diòcesi— es multipliquen les iniciatives de reflexió, formació i renovació en tots els àmbits: hi ha institucions i persones molt valuoses entre el clergat diocesà i els membres de vida consagrada, i també en el món dels laics tenim moltes persones que viuen la seva fe amb entusiasme i assumeixen responsabilitats i feines amb generositat; hi ha inquietud pastoral i no falten grups de revisió de vida, de presència i d'acció pública dels catòlics en els diferents ambients.

Gràcies a Déu, avui, abunda el voluntariat i, en moltíssims casos, les persones que més durament i sacrificadament treballen contra la malaltia, la marginació, la misèria, la ignorància i altres formes d'esclavitud, són gent d'Església que viu en relació profunda amb l'Esperit de Jesús de Natzaret, i es lliura amb la humilitat del *lleuat*, que desapareix sense deixar rastre, oblidant-se de si i treballant de costat amb tots els qui persegueixen els mateixos objectius primordials i reconeixin i respectin la dignitat i la llibertat de la persona.

És innegable, doncs, la vitalitat de l'Església que es manifesta en els compromisos diaris de molts cristians que viuen la fe en la seva vida matrimonial i familiar, professional, social, cultural, sindical, política i religiosa i en nombroses iniciatives d'acció caritativa i social.

Aquesta vitalitat apareix d'una manera especial en l'existència d'algunes institucions eclesials amb presència pública destacada, significativa i reconeguda en la nostra societat com, per exemple, Càritas, Mans Unides, Missions, Pastoral Penitenciària, Justícia i Pau, Pastoral de la Salut, i en l'ingent treball dels missioners (sacerdots, religiosos i laics) estalonats en la seva feina per tantes associacions i ONGs catòliques, i tantes persones de bona voluntat.²

I, juntament amb els qui es confessen obertament cristians, hi ha una gran quantitat de persones que van néixer i créixer en l'Església però que ara ja no se senten ni dins ni fora i tenen dret a la nostra atenció i cura

2. Cf. XC Asamblea Plenària de la CEE, 22 de novembre de 2007.

pastoral. I igualment, els cada dia més nombrosos adults que demanen els Sagraments de la Iniciació cristiana. És un fenomen esperançador perquè suposa el descobriment de Jesucrist i del valor humanitzant de la fe i de la mateixa integració en l'Església.

L'imperatiu permanent per a tots els cristians és, doncs, trobar camins de *"presència transformadora"* en els nostres ambients, promovent iniciatives per tal que la gent pugui experimentar que la proposta salvadora de Jesús aporta "sentit" a les diferents experiències de la vida i a la mateixa vida. I això, donant testimoni d'una manera senzilla i posant-se al *"nivell dels humils"* (Rm 12,16).

Continuem, doncs, donant-ne testimoni i eduquem les joves generacions per tal que descobreixin i practiquin aquells valors que transcendeixen les utilitats immediates: l'honradesa, la sinceritat, la pau, la convivència, la gratuïtat, l'oblit de si mateix en favor dels altres...

El criteri serà sempre fer les coses *"Entre tots i per al bé de tothom"*. I, sobretot, *"per al bé dels últims"*, dels oblidats, dels marginats, de les *"noves pobreses"*.

3. Fer-se "petits" per adquirir la saviesa veritable

T'enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als petits aquestes coses que has amagat als savis i entesos (Mt 11,25 ss).

Quan Jesús diu: *"aquestes coses"*..., està parlant del pla que Déu vol realitzar en nosaltres i entre nosaltres, revelació que, segons Ell, únicament es fa a qui està disponible per a rebre-la, als "petits" i no als "savis" i autosuficients, no als qui estan plens de si mateixos; no als qui presumeixen de la seva intel·ligència i estan més que satisfets de "la seva" veritat i del "seu" bé que, naturalment, identifiquen sempre amb allò que "els apeteix", com diuen ara. Aquests no poden buscar "la Veritat i el Bé" objectivament. És més, els rebutgen perquè senten que contradiuen frontalment els seus desigs que per res estan disposats a deixar-se interpel·lar.

Estan exclosos, doncs, els qui tenen el cor endurit, com els fariseus de tots els temps (Mt 13,14-15). Estan exclosos els "savis", la "saviesa" dels quals s'identifica amb la mentalitat d'aquells que presumeixen en tota circumstància de saber fer, saber viure, saber gaudir, saber dominar, saber enriquir-se, saber escalar llocs a costa de qui sigui (a Espanya es va fer famosa l'anomenada "cultura del pelotazo").

La Bíblia, en canvi, diu que la saviesa veritable és la que condueix a viure segons el projecte de Déu (Jm 3,13-18; Ga 5,22-23), i és concedida

als “petits”, als humils, als pobres de Déu, als qui se saben fràgils, és a dir a aquells que, sentint-se necessitats, estan oberts a la Veritat i al Bé, manifesten desigs de conèixer-los i utilitzen la seva intel·ligència per a buscar-los sense presumir de si mateixos i demanant llum a aquell que és la Llum. A aquests se'ls concedeix *“la saviesa amagada en el disseny de Déu: des d'abans dels temps ell l'havia destinada a ser la nostra glòria”* (1Co 2,7); *“la saviesa de Déu, segons el pla etern que ha dut a terme en Jesucrist el nostre Senyor”* (cf. Ef 3,10-11).

Atrevim-nos a posar-nos en la fila dels petits, dels enamorats de Jesús amb totes les seves exigències i amb totes les seves conseqüències.

4. Fer “veure” el Crist

Vivim un canvi d'època que està afectant-ho tot i a tots: persones, grups, institucions socials, culturals, polítiques, religioses. Com a Església, tots estem cridats a mirar els *“signes dels temps”* que sempre són signes de l'acció de Déu en la història humana.¹ En la nova cultura que ens envolta, els cristians tenim davant una tasca ineludible: anunciar la fe que professem i fer-ho de manera creïble per als altres.

Us convido a assumir les nostres realitats amb sinceritat però també buscant respostes amb responsabilitat, gradualment i progressivament. *“Els homes del nostre temps demanen als creients d'avui no sols parlar del Crist, sinó en certa manera fer-lo veure... El nostre testimoni seria, a més, enormement deficient si nosaltres no fóssim els primers contempladors del seu rostre”* (NMI, 16). Per això, avui i sempre, la pregunta de Jesús segueix ressonant i esperant respostes precises. Uns diuen això, altres diuen allò, però *“i vosaltres, qui dieu que són?”* (Mt 16,15ss). La pregunta que ens hem de fer serà sempre la mateixa: *Qui és Jesús per a la meua vida?*

Recordem que cap dels qui s'apropen a Jesús no roman indiferent (Nicodem, els deixebles, la samaritana, Zaqueu, la pecadora pública, el centurió, la cananea..., i tots els malalts, pecadors...). Ens podem veure especialment reflectits en alguns personatges de l'Evangeli: el cec de Jericó; el paralític; el leproós; el jove ric; el fariseu de la paràbola; Felip l'apòstol pessimista; els deixebles d'Emaús; el Pere de la Passió. Es tracta de trobar-se amb el tresor i la perla de valor immens que és Jesús.²

1. Cf. GS 4, 11, 26, 44.

2. Cf. Mc 2,11; 10, 21-22. 46-52; 14, 54.66-71; Mt 8,2; 13, 44-46; 16, 22; 26, 33-35; Lc 18, 9-12; 24, 13-24; Jn 6,7.

Jesús és Déu vivint la nostra vida humana, Déu compartint la nostra existència dèbil de criatures, “convivent” i assumint tot allò que és nostre. Ha elegit la “debilitat”, el camí d’allò petit, no el camí dels senyals aparatosos que obliguen a creure per la seva evidència. Sant Pau ho qualifica com el “*misteri de la pietat*” de Déu (1Tm 3,16) davant la incapacitat de l’home. Ho havia dit el mateix Jesús: “*sense mi no podeu fer res*” (Jo 15,5).

Seria bo de proclamar novament i fent pregària: “*T’enalteixo, Pare, Senyor del cel i de la terra, perquè has revelat als petits tot això que has amagat als savis i entesos*” (Mt 11, 25).

5. El que jo demano a l’Església de Lleida

5.1. EL QUE NO ÉS ASSUMIT NO ÉS REDIMIT

El Concili Vaticà II, quan es refereix a la nostra encarnació en les realitats,¹ demana assumir “el món de l’altre, o dels altres” i assumir allò assumible com va fer-ho Jesús, que “*sense deixar la condició divina va fer-se un de tants actuant com un qualsevol*” (cf. Fl 2,6-7) però ens deixà un senyal ben clar com a criteri d’encarnació: el pessebre: “*això us servirà de senyal*” (Lc 2,12), una condició de pobre que l’acompanyà fins a la creu. Va assumir la condició humana amb la pobresa dels servents (cf. Fl 2,6-8).

Us prego que intentem entrar, vosaltres i jo també, a formar part, amb actituds sinceres, del món dels servents, dels pobres, dels fràgils, dels humils, per als quals Jesús va mostrar durant tota la seva vida una misericòrdia especial. És quelcom que s’ha de convertir en criteri i punt de revisió contínua de la nostra presència com a Església en el món.

Sense oblidar que, ja des del pessebre de Betlem, el Senyor també s’orienta als allunyats (cf. Mt 2,1-12), i el mateix evangeli de Mateu acaba posant en boca de Jesús una crida a la missió (cf. Mt 28,19). Això és un qüestionament permanent per a nosaltres i una invitació a dedicar temps, interès i mitjans als germans més o menys no creients que ens envolten.

5.2. UN COMPONENT NECESSARI: LA COMUNITAT ECLESIAL

Penso que també ens cal a tots tornar a descobrir el valor de l’ecclesialitat. Ho trobo particularment necessari sobretot per a aquells que pateixen per no poder sintonitzar totalment amb algunes posicions o maneres de funcionar de la nostra Església...

1. Cf. Ad Gentes 10.

Podem afrontar els fets de moltes maneres, però és important fer-ho convertint-nos més profundament a l'evangeli, ajudant a obrir camins cap al futur i procurant que les respostes no siguin ni expressió d'una actitud de resignació ni una actuació de fets consumats.

Hem de fer possible una experiència eclesial (i una organització eclesial) que afavoreixi una nova iniciació cristiana més personalitzada i faciliti viure l'experiència de fraternitat més viva i solidària, en coherència amb la visió conciliar d'Església comunitària. Hauríem d'arribar a reconèixer vivencialment que la fe cristiana, per obra de l'Esperit de Jesús, neix i creix en l'experiència d'encontre, es viu en comunió i s'universalitza en la solidaritat.

Quan en l'Església parlem de la nostra “vocació i missió”, tinguem en compte també les orientacions del Magisteri que ens demanen oferir de paraula i d'obra una nova imatge del Déu-amor i saber descobrir la vida como una veritable vocació, proposant una nova evangelització centrada en la gratuïtat. I professar l'espiritualitat de comunió i la globalització de la solidaritat, potenciant el valor profètic de la caritat pastoral.²

Tot això demana tornar a les fonts originàries de la pròpia vocació i de la pròpia resposta i comprometre's cada vegada més amb la formació permanent en totes les edats.

5.3. INTENEM SER UNA ESSLÉSIA “SAMARITANA”

Tot i que al Concili Vaticà II l'Església és anomenada de diferents maneres³ i el Papa Joan XXIII la va anomenar «*Mare i mestra*», avui parlem sovint d'Església “samaritana”.

Des d'aquest plantejament dirigeixo també una paraula a la societat de la diòcesi de Lleida en general, perquè, en la línia de la *Gaudium et Spes*, nosaltres volem compartir *els goigs i les esperances, els plors i les angoixes de les dones i homes de les Terres de Ponent. Des del seguiment de Crist, estem al servei de tothom, però especialment dels pobres i els exclosos, i volem que l'Església sigui casa oberta, on tothom hi pugui trobar aquell recer que ajudi a desenvolupar una vida amb “sentit”*.

Joan Pau II ens demanava apostar per l'amor sincer, actiu i concret amb cada ésser humà de qui parla el Senyor: “*Aquesta pàgina (Mateu 25) no és una simple invitació a la caritat, és una pàgina cristològica, que*

2. Cf. Evangelii Nuntiandi i Populorum Progressio (de Pau VI); Sollicitudo rei socialis i Novo Millennio Ineunte (Joan Pau II); Deus Caritas est (Benet XVI).

3. Cf. LG 6.9ss.

il·lumina el misteri de Crist. Sobre aquesta pàgina, l'Església comprova la seva fidelitat com a Esposa de Crist, no menys que sobre l'àmbit de l'ortodòxia" (NMI 49).

Potser avui hi ha molta gent ferida per tants motius que necessita veure una Església compassiva i misericordiosa. Així donarem esperança i farem present l'encàrrec del Senyor repetint allò que va fer Ell: veure, apropar-se, compadir-se... i curar.

Només podem evangelitzar estimant i aquesta caritat feta misericòrdia és un llenguatge que tots entenen tan bon punt el senten i sabem que aquest tipus de caritat és molt abundant al si de la comunitat eclesial, encara que no fa soroll (*perquè la mà dreta no ha de saber allò que fa l'esquerra*), i que són innumbrables les accions i les iniciatives gratuïtes d'amor.

La litúrgia de l'Església diu que el mateix Déu mai no manifesta tant el seu poder com quan exerceix la misericòrdia (cf. *oració col·lecta, diumenge 26 del Temps ordinari*) que de cap manera és signe de debilitat, i també Maria de Natzaret arriba a proclamar que la misericòrdia de Déu passa a nosaltres de generació en generació, perquè tots tenim un Pare "ric en misericòrdia" i lleial que ens espera. El mateix Jesús, presència històrica i acció de la misericòrdia del Pare Déu, ha proclamat una benaurança per als misericordiosos (Mt 5,7) i quan envia els seus ho fa amb un doble encàrrec: *Anuncieu la bona notícia del Regne i cureu malalts* (Lc 10,9; Mc 16,20), presentant-ho com a signe de la seva identitat messiànica, juntament amb la unció de l'Esperit (cf. Lc 4,18-19).

Des d'aquest plantejament, consideraria convenient que "contempléssim" moltes vegades i a fons (veure, mirar, admirar, reconstruir mentalment i de cor) la Bona Notícia de l'Encarnació, deixant-nos transformar i intentant percebre el seu impacte: de segur que veurem les coses d'una manera nova.

6. Germanes i germans, amunt els cors

Han passat més de 40 anys des de la conclusió del Concili Vaticà II i 15 del nostre Concili Provincial Tarraconense i encara l'espiritualitat dominant, en molts, segueix essent massa individualista, de petit grup o privada ("meva"), tot i que també hi ha un punt de llum que hem de valorar: augmenta l'acceptació de l'Evangeli i la Bíblia com a referència fonamental comuna i l'experiència del diàleg com a base comunitària.

Si volem viure l'Espiritualitat de comunió, podem recordar que Joan Pau II parla de "*mirada del cor sobretot cap al misteri de la Trinitat que*

habita en nosaltres”; de “sentir el germà com algú que ens pertany; de veure abans que res tot allò que hi ha de positiu en l’altre, per a acollir-lo com un do per a mi”; de “saber donar espai al germà” (NMI 43), etc.

Únicament amb aquesta espiritualitat podrem contribuir a integrar les diversitats en l'Església amb un procés educatiu de fe, amor i esperança, no confontent-la amb el subjectivisme superficial d'una espiritualitat intranscendent, sinó intentant viure-la com *“una espiritualitat encarnada a l'estil de l'Evangelí, que uneix profundament la professió personal de fe (creure), amb la vivència comunitària de la fe (viure i celebrar) i amb la professió pública d'aquesta mateixa fe.”*¹ Sempre serà bàsic cuidar la dimensió orant i celebrativa de l'existència cristiana (cf. Ac 2, 42-47).

6.1. VIURE LA COMUNIÓ PER A SER UN SIGNI I UN INSTRUMENT DE L'ACCIÓ TRANSFORMADORA DE DÉU EN EL MÓN

Quan llegim que *“la multitud dels creients tenien un sol cor i una sola ànima”* (Ac 4,32), podem experimentar una gran admiració i una certa enveja de la situació de la primera Església, perquè avui tenim consciència de la diversitat de maneres de pensar i de sentir dels creients i dels diferents grups cristians. Tanmateix, més enllà de les diferències intuïm el misteri que ens manté units en una mateixa fe, com a membres del Cos de Crist que és l'Església. Aquest és precisament el misteri de l'Església: misteri de comunió. La comunió amb els altres creients és el fonament que fa possible la nostra fe i la nostra vida cristiana, que no serien autèntiques fora de la comunió.

Quan recordem les paraules de Jesús: *“Estimeu-vos els uns als altres. Tothom coneixerà que sou deixebles meus per l'amor que us tindreu entre vosaltres”* (Jn 13,34-35), pensem: què cal fer per aconseguir o mantenir la comunió?, quines són les exigències de la comunió eclesial?; ens hauríem de preguntar també: quina acció és la que Déu realitzarà en el món per mitjà de la nostra comunió? Volem esbrinar les condicions per a sentir-nos part de la comunitat i potser no valorem el fet de viure la comunió com a signe i instrument de l'acció transformadora de Déu en el món.

Déu no ens crida per separat a ser creients per després reunir-nos en comunió, sinó que la comunió és el marc de la crida de Déu en el qual la fe de cadascú de nosaltres pren una forma i un sentit concrets. La fe ens compromet en una mateixa tasca: viure en comunió amb Déu i els germans i crear comunió. Aquesta és, a més, la millor manera de manifestar la seva presència entre nosaltres per a la salvació del món.

1. XC Asambleu Plenària de la CEE, 22 de novembre de 2007.

Llegim reposadament els capítols 14 al 17 de l'evangelí de Sant Joan, "escoltant i compartint" en actitud orant, i descobrirem la profunditat i actualitat del que significa per a nosaltres.

Com a síntesi contemplem aquest text: *"Pare, jo no em quedo més al món. Però ells s'hi queden, mentre que jo vinc a tu. Pare sant, guarda'ls en el teu nom, el nom que m'has donat, perquè siguin u com ho som nosaltres. No prego només per ells, sinó també pels qui creuran en mi gràcies a la seva paraula. Que tots siguin u, com tu, Pare, estàs en mi i jo en tu. Que també ells estiguin en nosaltres, perquè el món cregui que tu m'has enviat. Jo els he donat la glòria que tu m'has donat, perquè siguin u com nosaltres som u. Que jo estigui en ells i tu en mi, perquè siguin plenament u. Així el món reconeixerà que tu m'has enviat i que els has estimat a ells com m'has estimat a mi"* (Jo 17,11.20-23).

L'Església, en cada època i lloc, fa de la seva vida una expressió actualitzada de les actituds, gestos i paraules de Jesús per tal de crear comunió al seu voltant, però la comunió en l'Església no és quelcom abstracte; és una realitat concreta que es viu i es percep al si de cada comunitat com un teixit de relacions interpersonals en l'experiència compartida de la fe, i en la trobada amb el Ressuscitat.

6.2. ENTRE TOTS I PER AL BÉ DE TOTHOM

En l'Església hi ha molts carismes, que hem d'agrair perquè són un do i concreció d'una única gràcia: l'Esperit, que no separa ningú del altres ni situa ningú per damunt dels altres. *"Les manifestacions de l'Esperit que rep cadascú són en bé de tots... L'ull no pot dir a la mà: no em fas cap falta. Ni tampoc el cap als peus: no em feu cap falta"* (1Cor 12, 7. 21). I tampoc ningú no pot pretendre acaparar l'Esperit ni menysprear o ignorar la seva obra en els altres. L'acció de l'Esperit duu a la col·laboració, a la corresponsabilitat, al diàleg, a la correcció mútua.

Però viure l'experiència de comunió com a do de l'Esperit exigeix corresponsabilitat, una Església corresponsable: *tots som Església i tots fem l'Església*. Tots estem cridats a ser actius, tots estem cridats a aportar alguna cosa, a construir activament l'Església, mai només a rebre.

Tots som corresponsables però no de la mateixa manera ni tots en els mateixos camps. És una corresponsabilitat orgànica i diferenciada, com un cos. Ho diu molt bé sant Pau: en el cos no tots són mans, ni tots són caps.

6.3. CORRESPONSABLES I COMPLEMENTARIS

Per això, amb la intenció de fer-nos instruments més dòcils i disponibles a l'Esperit, caldrà fer feina superant improvisacions i entusiasmes superficials,

de manera solidària i corresponsable (superant individualismes, clericalismes i lideratges absorbents) i concretant i distribuint les tasques. Tots (laics, mossens, diaques, membres de la vida consagrada), tots haurem d'anar trobant el nostre lloc en la comunitat eclesial i no ocupar el d'un altre.

No es tracta tampoc de traspassar al laic responsabilitats que són pròpies del ministeri ordenat. La corresponsabilitat exigeix que tots assumim la nostra pròpia responsabilitat. Res d'inhibició, però respectant el carisma dels altres, confiant en ells, no acaparar-ho tot sinó tenir un gran sentit de la mútua complementarietat.

L'Esperit "bufa allà on vol", però nosaltres estem cridats a ser "protagonistes" actius: "*Sigueu fecunds i multipliqueu-vos, ompliu la terra i domineu-la*" (Gn 1,28). Sigueu senyors de la creació i de la vostra història, no us limiteu a suportar-la: col·laboreu a dirigir-la i construir-la.

Per tant, *analitzem la realitat* (cal conèixer i tenir en compte la nostra situació eclesial amb mirada de fe, d'esperança i amor) i tractem també de fer un cert "*diagnòstic*" (contrastant el que hauríem de ser amb el que som realment).

Si no és demanar massa, hauríem de convertir-nos al que podem anomenar "l'espiritualitat de la planificació"² que, certament, implica una **Ascètica** almenys tan dura i exigent com certes penitències corporals.

Planificar la pastoral no és una nova manera de fer les mateixes coses sinó que suposa nous hàbits, noves actituds, noves mentalitats. Exigeix la capacitat de contemplar els fets i els esdeveniments des del punt de vista del futur per a actuar en el present: prospectiva.

Es tracta, doncs, de tenir un projecte (realitat concreta que es desitja i es vol) que encara no existeix de moment però és factible en un futur determinat.

I demana seleccionar objectius (pocs, clars, avaluable i realistes, fixant etapes i nivells coordinats: diòcesi, arxiprestat, parròquia): *què* volem fer, *per què* (motius), *com* (mitjans), *qui* (responsable de fer-ho o de fer-ho fer), *quan* (calendari), *avaluació* (és condició per al creixement i ens ajuda al seguiment verificant resultats i/o actualitzant la programació assumint les noves realitats que s'hagin pogut produir).

Es tracta de practicar la "pedagogia de la participació" creant els mitjans necessaris i demostrant la seva utilitat: els diferents Consells (presbiteral i pastoral, amb informació i consultes a la gent), les possibles Comissions de feina i l'Assemblea —parroquial, arxiprestal o diocesana—.

2. Cf. Mt 16,1-5; Lc 14,28-33; GS 4,11-44.

En la pastoral ordinària fem moltes coses i molt variades, però seria bo distingir en la nostra oferta alguns nivells. Per exemple, els “destinataris” (tots o només algun sector?, particulars o grups?, associats o no?, de quines edats?, etc.). No és el mateix servir (cercar d’evangelitzar) a uns o altres. És per això que sol haver el que en diem “Delegacions”, “Secretariats”, “Departaments”, etc. Agraïeix molt als responsables i equips de les Delegacions i Secretariats Diocesans el servei que estan fent a les Comunitats que és servei de l’Església, a la societat.

“Un excés d’organització pot complicar, però la manca d’organització dóna malestar.” Sense oblidar mai la perseverança i constant confiança en l’acció de l’Esperit Sant que, en “els signes dels temps”, ens convida —sempre amb la deguda prudència i respecte— a cercar respostes noves.

6.4. L’ARXIPRESTAT: ÀMBIT DE COMUNIÓ INTRAECLÉSIAL I PLATAFORMA MISSIONERA

La comunió es construeix sempre des de la proximitat de les comunitats concretes fins a la comunió de totes en la catolicitat de l’Església Universal presidida per l’Església de Roma, en la qual el ministeri del successor de Pere confirma en la fe els seus germans i arbitra la comunió de tots en la confessió de la mateixa fe. Però l’única manera de viure la comunió en l’Església és la que comença pels més propers.

Pot ser una “petita comunitat” en què les persones es coneixen i s’estimen i on la comunió s’encarna de tal manera que quan es perd se sent com un esquinçament dolorós. Sempre mirant de no tenir criteris gaire selectius perquè, per a ser eclesial, ha d’estar oberta als qui vulguin formar-ne part.

El nivell ordinari de la comunitat cristiana és la “parròquia” o “unitat pastoral”, casa de portes obertes al món, llars de fraternitat i tallers de pastoral, on el creient es pot trobar amb tota la riquesa d’allò que l’Església és i, per això, és l’àmbit privilegiat per a la iniciació cristiana. Cèl·lula bàsica de la “Diòcesi” o Església Particular, en què hi ha la plenitud de l’Església local i de la qual reben la seva eclesialitat els nivells inferiors. Congregada per l’Esperit Sant, en ella s’anuncia l’Evangeli i se li respon amb la fe. L’Eucaristia celebrada, i la presidència del Bisbe amb el seu Presbiteri que assegura la continuïtat apostòlica, la veritat de la doctrina i l’expressió de la unitat, són elements que li donen identitat d’Església en un lloc.

En l’Església diocesana, l’Arxiprestat, que és una mediació “opcional”, hauria de ser un àmbit pastoral on es despleguen i conjuguen els esforços de diverses parròquies. Fins i tot el Codi de 1983 el defineix com un grup

peculiar que uneix diverses parròquies pròximes per facilitar la cura pastoral mitjançant una activitat comuna.³

Per exemple, és en l'àmbit arxiprestal que es podria pensar en conjunt qüestions com les següents: com es promou l'evangelització entre nosaltres? Hi ha "signes" clars d'Església al servei dels altres (acollida i presència, promoció i inserció, assistències múltiples...)? Hi ha suficients —o massa— centres de culte o iniciatives apostòliques en aquest territori? S'hi fa una pastoral sacramental i evangelitzadora correcta? Hi ha oportunitats de catequitzar tothom? Hi ha una orientació missionera en les tasques eclesials que es realitzen en concret?, etc.

- a) *com a espai de comunió eclesial* estaria cridat: a obrir les comunitats "de tot tipus" existents al seu territori a la realitat d'una única Església diocesana; a facilitar l'experiència de la fraternitat sacerdotal ('signe'); a afavorir la pràctica de la corresponsabilitat amb possibles 'especialitzacions' i distribució de tasques específiques; a ser àmbit concret de la formació permanent dels seus membres, clergues i laics;
- b) i *com a plataforma missionera*, l'arxiprestat (que almenys en la ciutat és una unitat sociocultural més completa que una sola parròquia): permet racionalitzar la Pastoral (coordinant forces i planificant accions conjuntes); fa possible integrar agents de pastoral supra o extraparroquials, i ajuda a solucionar nous problemes que no poden ser resoltos adequadament en l'àmbit parroquial.

Per a tot això s'haurà de fer explícitament un '*pacte de cooperació*'.⁴

Elements clau són, necessàriament, *l'Equip de Preveres i el Consell 'representatiu'* de les realitats existents (que, naturalment, *tindrà els seus límits i al qual no se li ha de demanar més del que pugui donar. Serà suficient que creï les condicions de possibilitat per tal que les Comissions existents —i els Grups actius— s'interrelacionin, creixin en la comunió eclesial i s'obrin a horitzons més amplis*).

3. Cf. c. 374 & 2 i c. 555 & 1.

4. R. Prat anomena d'aquesta manera l'acord cordial mitjançant el qual es comparteix la planificació, la realització i la revisió del projecte pastoral, ajudant-se mútuament. Cfr Prat PonS, R., *Tratado de Teología Pastoral*, Secretariado Trinitario, Salamanca 1995, p. 79.

7. Una proposta de treball per al curs que comença

Tenim per endavant uns mesos plens de possibilitats que hem d'aprofitar “*Entre tots i per al bé de tothom*” i treballant amb la convenient creativitat a què ens mourà l'Esperit.

La creativitat té un camp d'aplicació ben ampli: “Crear és *atrevir-se a: trencar amb* ritmes, rutines..., componendes pactades; vèncer límits mentals o/i de conducta i la barrera de la comunicació. És superar precedents, costums, situacions. És *descobrir (noves)* necessitats, interpretacions, problemes, solucions, capacitats, futurs. És *imaginar* utopies, potencialitats. És *inventar* mètodes, recursos i mitjans, fórmules, vies de sortida, estratègies, alternatives... És *produir* fets, decisions, síntesis no-ves, rols, actuacions, processos formatius...”¹

a) Primera etapa: fins Nadal

Aquests mesos ens donen l'oportunitat de fer una “observació acurada” de la nostra responsabilitat pastoral i elaborar els reptes i els signes d'esperança.

Animo a fer-ho amb “esperit d'Advent” i ben oberts a descobrir la crida de Déu que anirem compartint, convertint-nos més i més al misteri de Betlem.

b) Fins la Pasqua de Resurrecció

Serà un temps d'elaboració dels criteris evangèlics eclesials, aprofundint en la crida de Déu a caminar vers una “Nova Humanitat”.

Ho farem buscant *entre tots* la manera de traduir els criteris en directrius operatives, línies d'acció, discernint la prioritat pastoral del moment present.

c) La Diada de Pentecosta

És el temps de prendre decisions, des de la confiança plena en el Pare, a la llum del Crist Ressuscitat i amb la força de l'Esperit.

Ho fariem realitzant una Assemblea Diocesana per a celebrar el camí recorregut i optar per una vivència de l'Església que sigui “casa de tots i cosa de tots”.

1. Cf. Grupo promotor del Movimiento por un Mundo Mejor, materials de treball d'ús privat.

Conclusió

Vull felicitar-vos a tots per la feina pastoral que feu cada dia i animar-vos a fer el gran esforç que suposa per a tots, també per a mi, arribar a treballar amb “Objectius Comuns” ben precisos, que no solament tindran la virtut d’ajudar-nos a caminar en la mateixa direcció i a dirigir-nos a la mateixa estació, interpretant la mateixa partitura (desafinant el menys possible) sinó que ens facilitaran de practicar aquella **Eclesiologia de Comunió** que tant hem agraït al Concili Vaticà II.

I finalment, tampoc mai no podrem oblidar que tota la nostra acció pastoral ha de donar sempre **Prioritat a l’Oració**, personal i comunitària, és a dir, *“respectar un principi essencial de la visió cristiana de la vida: la primacia de la gràcia. Hi ha una temptació que assetja sempre tot camí espiritual i l’acció pastoral mateixa: pensar que els resultats depenen de la nostra capacitat de fer i de programar. Certament, Déu ens demana una col·laboració real a la seva gràcia i, per tant, ens invita a emprar tots els recursos de la nostra intel·ligència i capacitat operativa en el nostre servei a la causa del Regne. Però no s’ha d’oblidar que, sense Crist, no podem fer res”* (NMI 38).

Ho presento tot a la protecció de la Mare de Déu de l’Acadèmia el dia en què celebrem la seva festa, 2 d’octubre de 2009.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Ja fem camí

Hem començat en el nostre bisbat de Lleida un camí de reflexió, de mirada atenta a la nostra realitat eclesial i de discerniment que ens durà plegats a decisions diocesanes. Ens l'ha proposat el bisbe Joan amb l'objectiu d'implicar-nos tots en el futur de la nostra Església diocesana. Val, doncs, la pena no deixar passar aquesta possibilitat que té molt a veure amb el futur de la nostra fe cristiana, que es viu, alimenta, creix i s'expressa amb l'Església en el món.

Ens trobem en el primer pas que anirà fins al Nadal. Es tracta d'observar la realitat on vivim la nostra vida humana i la nostra fe. Per tant, concerneix la vida en les parròquies, allò que en diem pastoral, que toca la manera de viure, nodrir i expressar la fe cristiana. Hi veiem coses o fets que ens provoquen, perquè no les trobem bé. Quines són aquestes coses o fets? Perquè em provoquen? Què hi trobo d'anormal? Hi veig algun indici o aspecte que em fa pensar en un millorament? Què proposaries concretament?

Totes aquestes qüestions es poden fer en els grups que ja existeixen en les parròquies, delegacions del bisbat, o amb uns amics o amigues amb els quals compartim coses de la nostra vida. Seria bo d'escriure el que es diu, fer-ne una síntesi que ens ajudarà per al proper segon pas. Hauríeu d'enviar-lo al Vicari de pastoral del bisbat, a fi que serveixi per a fer una síntesi de totes les aportacions. (L'adreça és: Vicari de pastoral. Cúria diocesana. Carrer del Bisbe, 1. 25002 Lleida. O vicariapastoral@vicariapastoral.org).

Si una persona no pertany a un grup ja constituït, no dubteu de fer-ho personalment. Cal que el màxim de persones participin en aquesta reflexió. No dubteu en demanar la col·laboració al vostre rector, perquè el camí emprès és obra de tots i per a tothom.

Material de treball

- Carta pastoral del bisbe Joan Piris: “Entre tots i per al bé de tothom”
- Guia per a una Lectura Creient de la Realitat de la Diòcesi
- Guió de treball

Guia per a una Lectura Creient de la Realitat de la Diòcesi

L'objectiu d'aquest full és oferir a les parròquies, comunitats, delegacions, etc., una guia per tal de fer una "Lectura Creient de la Realitat de la Diòcesi", seguint la proposta del bisbe Joan en el darrer apartat de la seva Carta Pastoral "*Entre tots i per al bé de tothom*".

- Contestarem aquestes preguntes: on som? què hem de fer? Com fer-ho i amb quina prioritat?
- Culminar el temps de discerniment comunitari diocesà en una Assemblea Diocesana de final del curs.

I. Què fer?

Fer tres trobades senzilles a l'Advent-Nadal, a la Quaresma-Pasqua i a la Pentecosta, sobre aquests temes:

1. Mirada al món en que vivim i la necessitat de transformar-lo segons l'evangeli.
2. Jesucrist, la llum i la força per canviar el món.
3. L'Església, *Poble de Déu, Cos de Crist, Temple de l'Esperit*, comunitat missionera.

II. Com fer-ho?

En cada trobada, fer una introducció breu sobre el tema i, a continuació, encetar un diàleg entre els participants, a partir de la pregunta plantejada cada dia:

1. Primera trobada durant l'Advent-Nadal: *El món en que vivim i la necessitat de transformar-lo*

- Llegir: Lc. 12, 54-56 ("els signes del temps")
- Comentar la necessitat de mirar atentament la realitat per a poder donar resposta a les necessitats pastorals
- Pregunta per al diàleg de grup: ¿Quins són els reptes i els signes d'esperança del món en que vivim la nostra acció pastoral?

(Nota Bene: Es tracta de dialogar sobre les dificultats i les oportunitats que ens trobem a la vida de cada dia. A partir del diàleg del grup, fer un resum dels reptes i els signes d'esperança i lliurar-lo a la Vicaria de Pastoral. Acabar la reunió amb una estona de pregària)

2. Segona trobada durant la Quaresma: Jesucrist, llum i força.

- Llegir: Jn. 10, 14-15 ("el bon pastor").

- Comentar la necessitat de la salvació del Crist, de la seva llum i la seva força, per donar resposta a les necessitats del món i de la comunitat cristiana
- Pregunta per al diàleg de grup: ¿Quins són els criteris que ens dóna l'evangeli per donar resposta als reptes i fer créixer els signes d'esperança?.

(Nota Bene: es tracta de buscar a l'evangeli, al Concili Vaticà II, al Concili Tarraconense i a la carta pastoral del bisbe, uns criteris evangèlics, que ens puguin ajudar a superar les dificultats i a fer créixer les oportunitats. Fer-ne un resum i lliurar-lo a la vicaria de pastoral. Acabar la reunió amb una estona de pregària).

3. Tercera trobada durant la Pasqua: L'Església comunitat missionera.

- Llegir: 1C 15, 1-11 (l'anunci del Crist ressuscitat)
- Comentar la presència de l'Esperit Sant que, per mitjà del Crist encarnat, mort i ressuscitat, ens obre a l'amor de Déu Pare.
- Pregunta per al diàleg de grup: ¿Quines són les línies d'acció de la comunitat parroquial per tal de posar en pràctica aquests criteris evangèlics. ¿Quina és l'acció prioritària?.

(Nota Bene: es tracta de fer propostes per posar en pràctica els criteris evangèlics i buscar una prioritat d'acció. Fer-ne un resum i lliurar-lo a la vicaria de pastoral. Acabar la reunió amb una estona de pregària)

III. Quan fer-ho?

Aprofitar els temps forts litúrgics, és a dir, l'Advent-Nadal, la Quaresma-Pasqua i la Pentecosta. Aprofitar alguna reunió dels grups que ja existeixen, o bé constituir-ne de nous.

IV. Qui hi pot participar?

- Invitació oberta a tota la comunitat, sense excloure mai a ningú.
- Els grups que ja treballen a la parròquia, comunitat, servei o delegació.
- Buscar i invitar persones concretes del barri o del poble.

V. Responsables de l'animació del procés de discerniment.

- el rector de la parròquia amb el consell de pastoral.
- el delegat amb l'equip de la delegació.
- el responsable de la comunitat, del servei o del moviment.

“Entre tots i per al bé de tothom”

En la carta pastoral, el Sr, Bisbe ens feia una proposta de treball per aquest curs, coincidint amb els temps forts de l'any litúrgic.

Per això adjuntem un possible guió de treball per a la reunió i una plantilla per poguer facilitar la síntesi de totes les respostes.

Nom de la parròquia, arxiprestat, delegacions, comunitat, moviment, grup...

.....

Persona de contacte i telèfon

.....

A) Quins són els 3 reptes o necessitats més urgents del lloc on vivim la nostra acció pastoral?

1.-

2.-

3.-

B) Quins són els 3 signes d'esperança del lloc on vivim la nostra acció pastoral?

1.-

2.-

3.-

Presentar-ho personalment a la Vicaria de Pastoral o enviar-ho per e-mail a: vicariapastoral@bisbatlleida.org, fins a final d'aquest any.

Als membres de l'església de Lleida i a tots, dones i homes que estima el senyor

Desembre de 2009

Actualitzant novament la nativitat de Jesús serà bo preguntar-nos per què fem certes coses i quin valor tenen perquè, tal vegada sense adonar-nos, podem acostumar-nos a un Nadal superficial. Sabem que a la nostra vida de relació hi ha molt de “convencional”.

De cap manera vull treure valor a tradicions entranyables que tots vivim en aquests dies, i que tant de bo fossin realitat tot l'any per a tothom, persones, famílies i pobles. Però, els seguidors de Jesús, hauríem d'intentar deixar al descobert el seu vertader rostre. Quan el **Nadal** va convertint-se en “els Nadals”, com l'anomenen molts, (o la **Pasqua** en “vacances de primavera”),

cal pensar que hem perdut quelcom més que vocabulari.

El Jesús del que celebrem el naixement a Betlem ve a nosaltres i viu, parla, actua i pateix amb la llibertat d'un amor increïblement generós que el porta a enfrontar-se a tot allò que limita i disminueix la nostra existència. Parla obertament de Déu Pare, de fraternitat universal, d'una dignitat de la persona superior a tota llei, de l'home lliure en la justícia, d'amor, de perdó i de pau sense límits, d'una vida que no s'acaba. I ho fa compromentent la seva fins l'extrem.

Per això, malgrat que la Felicitat i la Pau que ens desitgem en aquests dies està amenaçada en molts indrets i que, també a casa nostra, hi ha massa gent que pateix i queda “exclosa” d'aquella “destinació universal dels béns de la terra” que demana la Doctrina Social de l'Església, cal seguir proclamant i celebrant la Bona Notícia: el poble que caminava a les fosques ha vist una gran llum; s'ha manifestat la gràcia salvadora de Déu als homes; us ha nascut un salvador que és Crist, el Senyor.

Us animo a fer-ho creïble amb paraules i obres convertint-ho en “experiència”.

Molt bon Nadal i un 2010 més obert a l’esperança d’un cel nou i una terra nova on regnarà la justícia (2Pe 3,8-14).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Ajudant a viure

Vergé Blanca de l'Esperança

4 d'octubre de 2009

En tots els temps, l'esperança ha alimentat la vida dels humans, però potser ara fa més falta cada dia, abrusats com estem per tants assumptes i problemes que ens duen a fer mil equilibris en molts àmbits (i no tan sols en l'economia).

La comunitat eclesial ha mirat sempre Maria de Natzaret com un referent extraordinari de fe i d'esperança, identificant-se amb ella i invocant-la confiadament en moments particulars. Tots en podríem explicar moltes experiències.

Si fa poc la celebràvem amb el títol de “la Mercè”, acompanyant de manera especial els germans i germanes que la tenen com a Titular en el Centre Penitenciari i/o en la seva Comunitat Parroquial, aquests dies tota Lleida l'invoca públicament amb l'entranyable títol de **Vergé Blanca de l'Acadèmia**, celebrant el seu Patronatge ben solemnement. És Ella la que ens pot ajudar, millor que ningú, a obrir el nostre cor esperançat mirant Aquell Jesús que anomenem “la Paraula de Vida” i “la Llum del Món”.

Malauradament la crònica quotidiana continua registrant en tants indrets experiències negatives, però la nostra opció cal que sigui sempre unir-nos per a promoure la no violència, el perdó i la reconciliació. A tots se'ns demana contribuir, de manera pacient i perseverant, per a promoure i fer realitat una societat capaç de viure la fraternitat gratificant per a la que està capacitada pel Creador: desvetllem en nosaltres i al nostre voltant aquesta esperança amb decisions generoses de comprensió recíproca i d'atenció activa als necessitats; amb ‘gestos’ concrets en les famílies, en els llocs de treball, en les comunitats, en el conjunt de la vida de cada dia.

Demanam aquesta esperança activa per intercessió de la nostra Mare **Maria**, la Vergé Blanca. El futur de la humanitat està en mans d'aquells que sabran donar a les generacions futures raons per a viure i raons per a esperar (GS 31) i és això el que se'ns demana als creients (2Pe 3,15).

Hem de saber trobar i valorar tots els “signes d'esperança” presents en el nostre món: els progressos en diferents sectors de la ciència; el major sentit de la responsabilitat en el camp ecològic; els esforços per debatre i trobar camins en assumptes d'interès comú; la millor disposició per acollir els

diferents carismes; la dedicació creixent a la causa de la unitat dels cristians i al diàleg interreligiós... quan dic “valorar”, vull dir que hem de traduir-ho en un esforç responsable i sostingut per tal que cadascuna d’aquestes “llavors” pugui desenvolupar-se i donar fruit.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Santedat reconeguda

11 d'octubre de 2009

Avui són proclamats Sants pel Successor de Pere uns homes i dones com nosaltres i ens són presentats com un referent de seguiment perfecte de Jesucrist. Entre ells hi ha dos que ens són ben propers i estimats: el català P. Coll (fundador de les Dominiques de l'Anunciata) i Joana Jugan (fundadora de les Germanetes dels Pobres). Donem gràcies al bon Déu per aquestes persones en la vida de les quals són ben evidents les virtuts teològals de la fe, l'esperança i l'amor que ells han practicat posant de manifest allò que els donava sentit, l'amor de Déu o Déu mateix que és aquest amor. A Lleida tenim la sort de poder beneficiar-nos de la presència i exemple evangèlic de filles d'aquests dos fundadors.

De vegades ens fa l'efecte que això de “ser sants” és patrimoni de persones selectes i que no està al nostre abast, però el Concili Vaticà II ens va recordar que “Tots els fidels cristians, de tota condició i estat, són cridats a la perfecció d'aquella santedat amb la qual és perfecte el mateix Pare Déu” (LG 11). O sigui que és la vocació de tots els batejats, de tots els membres de l'Església, malgrat ens trobem cada dia amb la dura realitat d'una Església simultàniament santa i pecadora. Això és un fet indiscutible però no ens autoritza a parlar només de l'Església dels “sants” i no de “l'Església santa”, perquè no hi ha dues Esglésies: sabem bé que l'Església és santa només perquè el Senyor li dóna ‘per gràcia’ el do de la santedat.

Hem d'acceptar totes les crítiques justes i tractar de ser més fidels en tot, però mirant l'exemple de vides com les d'aquells que avui són reconeguts públicament i “canonitzats”, haurem de convenir que si multipliquéssim aquests referents seria més realitat aquell canvi estructural que tots somniem i no acabem d'aconseguir; segurament perquè no es tracta només d'un canvi cultural i social, sinó de fer valer la dignitat de fills i filles de Déu que se'ns ha conferit en Jesucrist i que cal reforçar en la pràctica amb una caritat efectiva i, de vegades, heroica com la que han demostrat

en la vida aquells que avui són presentats a la veneració de la comunitat eclesial i al món sencer.

Glorifiquem el Senyor i “felicitem-lo”, perquè homes i dones com nosaltres han sabut fer fructificar de debò la seva Gràcia encertant a viure segons la seva voluntat... i tractem de no ajornar la nostra pròpia resposta.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Llum per als pobles

18 d'octubre 2009

És el lema ben suggerent del DOMUND (Diada Mundial de la Propagació de la Fe) que enguany compleix 83 anys.

Aquells que afirmem que Crist ressuscitat viu entre nosaltres i ho vivim gojosament, sentim la necessitat de comunicar-ho a tots per a fer-los participar de la nostra alegria. És per això que ens cal una Església “més missionera”, més clarament evangelitzadora. Com ens deia el Concili Vaticà II: “L'Església ha nascut amb aquesta finalitat: Propagar el regnat de Crist en tota la terra; fer a tothom partícip de la redempció salvadora; ordenar tot l'univers a Crist” (AA 2). El manament de Crist d'anar a tots els pobles i la comunicació de l'Esperit Sant als deixebles capacitant-los per a poder arribar a tots els pobles, són motius permanents. Els cristians, pel fet de ser membres de l'Església, hem rebut la vocació a la missió ben igual que la crida a la santedat.

És bastant comú distingir *l'animació* (suscitar i estimular la consciència missionera) i la *cooperació* (amb suports vocacionals, espirituals i econòmics). L'animació missionera és un servei qualificat per aconseguir que les comunitats incorporin a la seva vida ordinària en les parròquies, associacions i grups, allò que realment els identifica i constitueix la seva naturalesa: la missió universal.

I, d'altra banda, la cooperació i l'intercanvi missioner és una exigència de l'animació. Hem d'obrir-nos generosament a les necessitats dels altres. La cooperació no és només un simple acte de donació, sinó la resposta al reconeixement de la corresponsabilitat entre les Esglésies i comunitats. És estar disponible per a compartir. L'activitat missionera demostra el nivell de vitalitat i eclesialitat de les comunitats cristianes.

Els missioners són molt admirats, però mai han de ser reduïts a uns bons ‘cooperants’ socials i agents per al desenvolupament de regions deprimides. “L’activitat missionera específica té com a destinataris els pobles o grups humans que encara no creuen en Crist, els que estan allunyats de Crist, aquells entre els quals l’Església no ha arrelat encara, i en la cultura dels quals no està influïnt encara l’Evangeli” (*Redemptoris Missio*, 34).

Però també cal ressaltar que “l’home no pot viure en condicions socials, econòmiques, culturals i polítiques infrahumanes. Aquest és el fonament teològic de la lluita per la defensa de la dignitat personal, per la justícia i la pau social, per la promoció humana, l’alliberament i el desenvolupament integral de la persona humana i de totes les persones” (*Ecclessia in Africa* 69).

Encomanem intensa i confiadament al Bon Déu els missioners i missioneres i cooperem generosament segons les nostres possibilitats.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Preguem pels capellans

25 d’octubre 2009

Amb motiu dels 150 anys de la mort de Joan Maria Vianney, el Sant Rector d’Ars, el Papa ha convocat la comunitat catòlica a viure un any especialment centrat en la promoció d’un compromís de renovació interior dels capellans per tal que el seu testimoni evangèlic en el món actual sigui més intens i incisiu. Ho fa des del convenciment del do immens que suposen els capellans, no tan sols per a l’Església sinó per a la humanitat.

No desconexim defectes i fragilitats en capellans i bisbes, però haurem de reconèixer amb admiració i agraïment els esforços apostòlics de l’immensa majoria d’ells, el servei infatigable i amagat i els mil actes d’aquella caritat que no exclou ningú. Donem gràcies per la fidelitat entusiasta de tants d’ells que, malgrat les dificultats i incomprensions, perseveren en la seva vocació d’“amics del Crist”, cridats personalment, elegits i enviats per Ell. Segur que tots hem conegut algun Mossèn que portem al cor de manera especialíssima i que ha estat per a nosaltres un exemple d’entrega sense reserves, ben compromès molt generosament en l’exercici ordinari del seu ministeri.

Estem convidats a fer d’aquest any un any de pregària intensa per aquesta intenció especial i ben precisa. És una convocatòria a «pregar

sempre, sense perdre mai l'esperança, sense defallir», actualitzant allò que llegim a l'Evangeli de Lluc (18,1) i a tants altres textos de la Bíblia.

Vulguem acollir, també nosaltres, aquesta invitació i apropem-nos a Déu per alimentar-nos i viure “no sols de pa sinó de tota paraula que surt de la boca del Senyor” (*Dt* 8,3; *Mt* 4,4). La pregària la fem acompanyats per Jesús i en el seu nom. D'aquesta manera, la Paraula de Déu «fa llum a les meves passes, és la claror que m'il·lumina el camí» (*Sal* 119,105), un camí fet a base de repetir actes de conversió a Déu i als germans, un procés personal que a tots ens ha de dur a discernir sobre la coherència de les nostres vides, i a nosaltres (capellans i bisbe) sobre la validesa de la nostra espiritualitat i acció pastoral. Perquè la Paraula de Déu, si bé és com la pluja que amara la terra, la fecunda i la fa germinar, fent florir l'aridesa dels nostres deserts espirituals (cf. *Is* 55,10-11), també és «viva i eficaç i més penetrant que una espasa de dos talls: arriba a destriar l'ànima i l'esperit, les articulacions i el moll dels ossos; i discerneix les intencions i els pensaments del cor» (*He* 4,12).

El Papa, en la Carta de convocatòria, reconeix que hi ha també situacions deplorables en les que l'Església mateixa sofreix per la infidelitat d'alguns dels seus ministres i el món pateix l'escàndol i l'abandó. Però davant d'aquestes situacions, diu ell, el més convenient no és tant ressaltar escrupolosament les debilitats i sí renovar el reconeixement gojós de la grandesa del do de Déu que ha estat encarnat en esplèndides figures de Pastors generosos, consellers clarividents i pacients, religiosos plens d'amor a Déu i als germans. En aquest sentit, l'ensenyament i l'exemple de sant Joan Maria Vianney és un referent molt significatiu.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

“Entre tots”

1 de novembre 2009

En la Solemnitat de Tots els Sants, aquella innumerable multitud de filles i fills de Déu que han aconseguit viure donant la talla que el Senyor esperava d'ells, vull fer-me ressò de la *Carta Pastoral* que us he dirigit amb data de 2 d'octubre, dia de la Mare de Déu de l'Acadèmia. Vol ser una reflexió i una crida a apropar-nos més a aquella aspiració del Concili Vaticà II que molts qualifiquen d'“assignatura pendent”: construir entre tots i per al bé de tots una Església més “sinodal”, una comunitat esperançada i “signe” de la co-

munió de Déu amb nosaltres i entre tots nosaltres –cridats tots a ser sants i llevat d’una nova humanitat–. Una comunitat que tracti de viure el present oberta a les manifestacions de Déu en la història de cada dia, amb una mirada sempre fonamentada en la lectura creient de totes les experiències que vivim en aquesta “nova època” oberta a la nostra creativitat.

Per a nosaltres el fonament definitiu de l’esperança és un fet: Jesús ha ressuscitat. Allò que ha fet el Crist també ens passarà a nosaltres. Estem cridats a confiar en l’amor de Déu i a donar-nos completament en Ell, “esperant contra tota esperança”. L’Església ha tingut èpoques de desencantament però mai ha faltat gent positiva, decidida a transformar-nos allò negatiu en positiu. El Senyor continua convidant-nos a una esperança activa que desperti actituds confiades, alliberades de prejudicis i carregades de fe en l’amor que Déu ens té i que hem experimentat en Jesús.

En la nostra Diòcesi tenim iniciatives de reflexió, formació i renovació i institucions i persones molt valuoses entre el clergat diocesà, entre els membres de vida consagrada, i també en el món dels laics que viuen la seva fe amb entusiasme i assumeixen responsabilitats i feines amb generositat. Hi ha inquietud pastoral i no falten grups de revisió de vida, de presència i d’acció pública dels catòlics en els diferents ambients. Gràcies a Déu abunda el voluntariat i, en molts casos, les persones que més treballen contra la malaltia, la marginació, la misèria, la ignorància i altres formes d’esclavitud, són gent d’Església que viu en relació profunda amb l’esperit de Jesús.

El que jo demano a l’Església de Lleida és assumir “el món de l’altre, o dels altres” com va fer-ho Jesús, amb la pobresa dels servents (Filip 2,6-8), intentant entrar tots (jo també) a formar part amb actituds sinceres del món dels servents, dels pobres, dels fràgils, dels humils. És quelcom que s’ha de convertir en criteri i punt de revisió contínua.

I també penso que ens cal a tots tornar a descobrir el valor de la comunió eclesial com un signe i un instrument de l’acció transformadora de Déu en el món, encarnant i fent més visible una Església compassiva i misericordiosa capaç de compartir realment *els goigs i les esperances, els plors i les angonxes de les dones i homes de les terres de ponent*.

Com a pastor responsable de guiar aquesta estimada comunitat diocesana de Lleida, renovo la meua crida a tots aquells als que els agradaria que visquéssim tots cada dia més i millor el goig de la fe i de l’amor compartit. Fem-ho entre tots.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Església de pedres vives

8 de novembre 2009

L'obra recentment acabada i publicada "Arrels de l'Església de Lleida", que té tot el nostre reconeixement, ens ha deixat molt clar que la nostra Església de Lleida té una rica història. Hi ha generacions de dones i homes als qui hem d'agrair el que som i tenim, i cadascú de nosaltres, membres d'aquesta Església Particular, segurament també podem assenyalar en la nostra història particular persones ben concretes dels qui el Bon Déu s'ha servit per mostrar-nos la persona de Jesús i els seus plantejaments de vida en la perspectiva del Regne.

Aquesta història continua i la Jornada de Germanor que celebrem el proper diumenge, Diada de l'Església Diocesana, ens ofereix novament una bona oportunitat per a reafirmar el nostre sentit de pertinença i també per sentir-ne el goig i la responsabilitat, cadascú segons la seva vocació i servei, de ser "col·laboradors de Déu... el seu conreu, l'edifici que ell construeix", mirant de no oblidar que "de fonament, ningú no en pot posar cap altre fora del que està posat, que és Jesucrist" (1Cor 3, 9b-11).

La solidesa del fonament està ben assegurada però sempre hem d'ajudar-nos els uns als altres mirant de construir sobre "aquest únic fonament". Cal un discerniment necessari i permanent de la nostra identitat cristiana i de la construcció de la nostra Església per tal que sigui feta amb pedres "vives". Déu ens demana una col·laboració real i ens invita a emprar tots els recursos de la nostra intel·ligència i capacitat operativa en el nostre servei a la causa del Regne, però sense Crist no podem fer res. Un principi essencial de la visió cristiana de la vida és la primacia de la gràcia.

Vull agrair la presència activa i generosa de tots els membres de les nostres Comunitats que es manifesta en els compromisos diaris de molts cristians que viuen la fe en la seva vida matrimonial i familiar, professional, social, cultural, sindical, política i religiosa, i de manera particular a tots aquells que serveixen els germans en nombroses iniciatives d'acció caritativa i social, sense oblidar l'inestimable treball dels catequistes "a peu d'obra" amb tan bon esperit i dedicació pacient.

Tot i tenir tanta col·laboració gratuïta, les necessitats a les que hem de fer front són moltes. Siguem generosos en la nostra aportació al Fons Comú de la nostra Església Diocesana en aquesta Diada de Germanor, i també preguem intensament els uns pels altres.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Internet i Església

15 de novembre 2009

Unes 40 persones (Presidents de Comissió de Mitjans i experts de les Conferències Episcopals d'Europa i representants d'organismes catòlics per a la comunicació) participem a Roma aquests dies a l'Assemblea que organitza la CEEM (Comissió Episcopal Europea per als Mitjans), un organisme lligat al Consell de les Conferències Episcopals d'Europa i encarregat de seguir l'evolució dels Mitjans al nostre continent.

Penseu que també els responsables de les Esglésies Particulars hem de veure'ns i compartir experiències a diferents nivells tractant de conèixer millor les qüestions que afecten la pastoral avui. En aquest cas, les instàncies de fons de la societat actual i els serveis d'Església que es van promovent en alguns països europeus en el camp dels MCS. Sembla que discernint i emprant bé el binomi "innovació i tradició" es pot anar fent front a situacions relacionades amb la descristianització actual del continent europeu. Innovació i tradició no són dos alternatives que necessàriament siguin contràries sinó conceptes de qualche manera lligats. En aquestes trobades s'opina que cal ser innovadors en la transmissió de la fe.

Aquest any el tema del nostre Comitè Europeu de Bisbes relacionats amb els MCS és: "La cultura d'Internet i la comunicació de l'Església".

Hem escoltat ponències i testimonis d'alguns països amb comentari posterior d'experts. Igualment diferents organismes catòlics (SIGNIS, SIR, ESPACES, CCRT) que treballen a Europa en aquest camp han presentat la seva experiència. Tot ho hem comentat amb grups lingüístics.

Tots estem d'acord en què els MCS són un do de Déu que cal acollir positivament, mostrant també estima per als qui hi treballen; que les noves tecnologies contribueixen a la creació de nous llaços comunitaris de solidaritat, d'amistat, de testimonis de fe, d'expressions diverses respectant les opinions d'altres; que els MCS poden representar una bona oportunitat si són gestionats de manera responsable i creativa, un desafiament que l'Església ha d'acceptar. Estem convençuts que hauríem d'inserir més i millor les comunicacions socials en la pastoral de l'Església, (tot i que després no podem dedicar-hi les persones i els recursos necessaris), tant per a l'educació del públic en l'ús dels MCS com per a la formació de professionals, animant la realització de produccions audiovisuals, musicals, cinematogràfiques, etc., obres que de vegades tenen implícita riquesa espiritual i religiosa.

Us he volgut comentar aquestes coses sense més pretensió que compartir l'experiència que he pogut viure.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Amor, seguiment i llibertat

22 de novembre 2009

Considero convenient recordar que els membres de l'Església Catòlica hem estat convocats aquest any a reflexionar i pregar pels capellans, ajudant-nos a percebre i valorar millor la importància de la seva missió en l'Església i en la societat.

En l'Evangeli (Mc 3,13) llegim que el Senyor començà a cridar deixebles perquè estiguessin amb Ell, i per a enviar-los a predicar... Ho va fer després de passar la nit en oració i cridant "als qui va voler".

És aquest un punt important: el sacerdoci ministerial és un servei fonamentat en una iniciativa de Déu. Ningú no pot reclamar aquest dret. No és només el resultat d'una decisió personal, ni tan sols fruit de l'elecció d'una comunitat cristiana concreta. No basta desitjar-ho ser, has de ser cridat. I és bo constatar –sempre sorpresos i agraïts– aquesta meravellosa realitat de la crida.

Perquè aquesta crida (com la de la vocació baptismal al seguiment de Crist) és una invitació. Mai ens obliga: "Si vols venir amb mi, si algú vol..." Ell pren la iniciativa, però respecta la nostra llibertat.

Normalment hi ha un seguit de crides successives i cal escoltar-les: la vocació al sacerdoci ministerial és una vivència dinàmica, progressiva. No sol ser qüestió d'un moment fix i ja està: és un procés. I el repte serà viure a l'alçada de la crida rebuda, com ho dirà sant Pau als Efesis (4,1).

A més, la crida de Jesús a seguir-lo en el ministeri té els seus 'costos'. Ens convida a la desposseïció de les nostres seguretats... O sigui: aquest seguiment, per exemple, demana l' enamorament i la decisió d'acceptar el Jesús Messies-Servent i no el Messies triomfant i polític, com esperaven tant el poble com els seus mateixos deixebles.

Jesús ha treballat insistentment durant setmanes, mesos i anys, perquè els apòstols acceptessin aquest messianisme. Únicament després de la

Resurrecció, comprendran que aquest és el Messies que duu a la vida, que aquest és el camí per al Regne (Filip 2,5-9).

És important, doncs, calibrar la qualitat de la nostra participació en el seu estil de vida, perquè no podem viure la vida cristiana com un pes, uns deures o exercicis freds, sinó amb les actituds i l'esperit de la disponibilitat i l'agraïment per la crida i la salvació rebuda del Senyor Jesús.

Preguem, doncs, pels nostres capellans i per tots els d'arreu del món. I també per aquells joves que vulguin acceptar la crida amb generositat. Seguir Jesús és una elecció que s'ha de fer amb una adhesió absoluta i incondicionada i com un acte 'alliberador'. I les renúncies que pugui demanar trobaran la seva motivació sempre en aquesta donació d'un mateix, que volem sigui neta i pura i sense altres interessos. Això és el que dona consistència al raonament de sant Pau sobre la llibertat cristiana (Gal 5, 1.13-18) quan diu que ha de ser entesa com un "posar-se amb la caritat al servei els uns dels altres". Lliures per a servir. És un amor que fa créixer en la llibertat: homes lliures, cridats a viure lliurement perquè estan sol·licitats pels "desitjos de l'Esperit". Una gràcia que ens cal demanar cada dia.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Fer visible l'Evangeli de l'amor

29 de novembre 2009

Els cristians comencem un nou any litúrgic amb la mirada posada en el Nadal i amb la voluntat de compartir fraternalment més i més, renovant l'opció per aquell nou humanisme demanat pel Concili Vaticà II quan diu que la persona queda definida principalment per la seva responsabilitat envers els altres (GS 44, 45).

Per als cristians, la fraternitat no és una opció més: és una opció evangèlica que suposa comprometre's a favor de la "civilització de l'amor" (Joan Pau II), respectant la diversitat i posant en comú esperances, treball, oració i l'alegria de creure i compartir, de sentir-se i ser part d'un mateix cos.

Si la perfecció de l'ésser humà està en la capacitat de trobada (Mounier), en la comunicació i en la relació amb l'altre i amb els altres, ens cal generar una "convivència" fonamentada en un amor oblatiu i gratuït, que afavoreixi viure superant les diferències i la diversitat de dons, i ens empenyi a donar testimoni explícit de solidaritat amb els dèbils. La situació de

necessitat en què viuen molts dels nostres contemporanis és un escàndol contrari a la voluntat de Déu (Deut 15,4.7). “No digueu que és voluntat de Déu que vosaltres romangueu en una situació de pobresa i malaltia, en un habitatge contrari a la vostra dignitat de persones humanes. No digueu: és Déu qui ho vol!” (Joan Pau II a Brasil, 1980).

Gràcies a Déu, a les nostres terres abunda el voluntariat i, en molts casos, les persones que més durament i sacrificada treballen contra la malaltia, la marginació, la misèria, la ignorància i qualsevol altra forma d’esclavitud són gent d’església que viu en relació amb l’esperit de Jesús de Natzaret i s’entrega amb la humilitat del llevat (que desapareix en la massa sense deixar rastre), oblidant-se de si mateix i treballant amb qualsevol que persegueixi objectius semblants.

Preocupem-nos, doncs, de donar testimoni duent una vida sòbria, distingint entre béns necessaris i béns superflus, i compartint sistemàticament i amb generositat. Posem els nostres béns al servei i a disposició dels germans més necessitats, fent-los fructificar per a utilitat comú i/o desprenent-nos-en per al bé d’altres. L’exercici de la misericòrdia s’ha de traduir en servei actiu (Lc 10, 32-33; Jaume 2,15ss).

L’Església és una comunitat de “convertits” que decideixen seguir Jesús duent una vida segons l’Evangeli. I com no basta amb actituds purament interiors i espirituals, s’exigeix a tot cristià prendre partit i proclamar amb paraules i obres, sense separar religió i vida, que la fe en el Déu de Jesús és font i garantia de la realització de les persones i de la humanització de la societat.

Això ens demana alhora confessar Déu públicament en la convivència ciutadana i implicar-nos en la defensa i promoció dels drets humans, amb el risc de provocar rebuig (TDV 23), com li va passar al mateix Jesús.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Nostàlgia del paradís

6 de desembre 2009

La pietat del poble cristià arreu del món està impregnada d’una devoció profunda a la Verge Maria: és un fet que pot observar-se en la tradició litúrgica, en la pastoral de les parròquies, en l’art sagrat, en l’espiritualitat, en la vida dels santuaris marians...

Aquesta devoció mariana la viurem ara com un motiu d'esperança per a tota la Humanitat en celebrar com cada any la solemnitat de la Puríssima en el temps d'Advent, quan les nostres Comunitats es preparen per a rebre al que ve a beneir-nos amb tota classe de béns (Ef 1,3). Maria “plena de gràcia” (Lc 1, 28), una dona de la nostra mateixa pasta, ens recorda que Déu també ens escollí a nosaltres en Crist perquè fóssim sants, irrepreensibles als seus ulls (Ef 1,4). Vivint l'esperit de l'Advent, i pensant amb quin amor Maria va esperar el seu Fill, ens sentirem animats a preparar-nos més i millor, vigilants en la pregària i cantant la seva lloança.

Com escrivia Mons. A. Montero: “M'he plantejat en ocasions el perquè de l'atractiu singular que el misteri de la Immaculada ha exercit en tants temps i llocs sobre nosaltres pecadores, els desterrats fills d'Eva. I penso que, per això mateix! Per la nostàlgia del Paradís, perquè els homes vàrem perdre la llum, la innocència, la transparència i el goig dels nostres primers pares. «Aquell que jo sóc, deia Rabindranath Tagore, saluda plorant a aquell que voldria ser».

Elegida per a ser la Mare del Salvador, calia que ella estigués totalment conduïda per la gràcia de Déu per a poder donar l'assentiment lliure de la seva fe a l'anunci de la seva vocació. I l'Església ha confessat sempre que la santedat singular amb la qual Maria ha estat enriquida (preservada de tota taca de pecat original en la seva concepció) li ve tota del Crist (LG 53).

Proclamar que Maria, la nostra Mare, és “la Tota Santa” –com l'anomena la tradició oriental– implica acollir amb totes les seves conseqüències el compromís que ha de dirigir tota la vida cristiana i que el mateix Concili Vaticà II explicitava dient que tots els cristians, de qualsevol classe o condició, estem cridats a la plenitud de la vida cristiana i a la perfecció de l'amor (LG 40). Com us acabo de repetir en la Carta Pastoral “Entre tots i per al bé de tothom”, a això estem cridats i capacitats. No és aquesta una manera il·lusonant d'entendre la vida?

L'amor filial a la “Plena de gràcia” ens ha d'impulsar a treballar amb major confiança en una pastoral que doni prioritat a l'oració, personal i comunitària, respectant un principi essencial de la visió cristiana de la vida: la primacia de la gràcia (NMI 38).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Una aventura apassionant

13 de desembre 2009

La vocació al sacerdoci ministerial és un do que omple d'estupor i alhora d'alegria, una aventura que sorprèn abans que ningú als mateixos que hem rebut la crida i que hem hagut de preparar-nos adequadament per a una missió certament exigent: ser apòstols de Jesucrist, missatgers del seu Evangeli, cosa que fa més i més urgent la necessitat de conèixer-lo i imitar-lo.

El temps de preparació al ministeri demana molta escolta per a discernir la veu del Senyor i requereix viure en un clima de silenci, amb moments forts d'oració personal i comunitària, de litúrgia viscuda, de meditació de la Paraula i d'adoració eucarística. És allò que volen afavorir els anys de Seminari, al mateix temps que permeten dedicar moltes hores a l'estudi, al diàleg i a la convivència que ajuda a anar construint l'home de Déu que un capellà està cridat a ser i que la gent espera que sigui. Aquest aspecte comunitari és molt important perquè en la seva missió pastoral haurà d'actuar "en comunió" amb els germans preveres que tenen cura de la comunitat amb el bisbe, i també units com a membres del mateix cos amb tota la resta de batejats.

Com he demanat expressament en la recent Carta Pastoral que vol orientar aquest curs la vida de l'Església de Lleida, el criteri d'actuació hauria de ser sempre fer les coses "entre tots i per al bé de tothom", fent possible així una experiència eclesial que afavoreixi i faciliti una fraternitat més viva i solidària, en coherència amb la visió conciliar d'Església comunió. Això demana tornar a les fonts de la pròpia vocació i de la pròpia resposta i comprometre's cada vegada més amb la formació permanent en totes les edats. Pot semblar que la vida del capellà no despertí massa atenció a la gent però no és així, tal vegada perquè s'espera de nosaltres que mostrem i fem present la plenitud de vida a la que tots aspirem.

És veritat que allò que constitueix el nucli i centre vital del servei sacerdotal és l'Eucaristia, que és la presència real en el temps de l'únic i etern sacrifici de Crist, representació real i eficaç del Sacrifici redemptor, font i cimal de la vida cristiana i de tota l'evangelització. La centralitat del sacrifici eucarístic en la vida de l'Església està fora de discussió. Serà en el altar on els capellans hem d'aprendre a unir-nos íntimament a l'ofrena del Crist, depositant en Ell totalment les nostres vides com a signe que expressa l'amor gratuït de Déu.

Recordo haver llegit una afirmació que venia a dir: el capellà comença a celebrar missa amb el pa de la seva pròpia vida, donant-se a sí mateix en esperit i en veritat. Aquesta oblació existencial forma part de la nostra

identitat i del testimoni que hem d'oferir cada dia als fidels que ens han estat confiats. En som ben conscients. Pregueu per nosaltres!

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

Molt bon Nadal a tothom

20 de desembre 2009

Estem a punt d'actualitzar novament la nativitat de Jesús i fóra bo preguntar-nos perquè fem certes coses i quin valor tenen, perquè, tal vegada sense adonar-nos, podem acostumar-nos a un Nadal superficial. Sabem que a la nostra vida de relació hi ha molt de "convencional". I no basta acusar impersonalment la societat de consum (tot i que és més bé de producció perquè, encara que el consumisme ens contagia tots en aquestes festes, no tots poden fruit d'allò que una majoria produeix).

De cap manera vull treure valor a tradicions entranyables que tots vivim en els dies de **Nadal** i que tant de bo fossin realitat tot l'any per a tot el món, persones, famílies i pobles. Però, al menys, els seguidors de Jesús, hauríem de fer un esforç per a deixar al descobert el vertader rostre del Nadal, les seves exigències i les seves conseqüències. Quan **Nadal** es converteix en "els Nadals", com l'anomenen molts, (o la **Pasqua** en "vacances de primavera")..., cal pensar que anem perdent quelcom més que vocabulari.

El Jesús del qual celebrem el naixement a Betlem ve a nosaltres i viu, parla, actua i pateix amb la llibertat d'un amor increïblement generós que el porta a enfrontar-se a tots els límits, tabús, alienacions i esclavituts que disminueixen la nostra existència. Parla obertament de Déu Pare, de fraternitat universal, d'una dignitat de la persona superior a tota llei, de l'home lliure en la justícia, d'amor, de perdó i de pau sense límits, d'una vida que no s'acaba... I compromet la seva fins a l'extrem.

Malauradament, la Felicitat i la Pau que ens desitgem de tantes maneres aquests dies està molt amenaçada per doloroses realitats d'injustícia i violència en molts països (inclòs aquell que per a nosaltres és "Terra Santa"), i també a casa nostra hi ha massa gent que pateix i queda "exclosa" d'aquella "destinació universal dels béns de la terra" que postula la Doctrina Social de l'Església.

Doncs bé, malgrat tot penso que segueix essent molt necessari, extremadament necessari, proclamar i celebrar com fa l'Església la nit de Nadal el gran goig que ho serà per a tot el poble: avui, a la ciutat de David, us ha nascut un salvador que és Crist, el Senyor (Lc 2, 10-11); s'ha manifestat la gràcia salvadora de Déu als homes (Tit 2,11), i el poble que caminava a les fosques ha vist una gran llum (Is 9,1).

Però procurem convertir-ho en “experiència”, per petita i fràgil que resulti, com ho ha estat la d’“un infant faixat amb bolquers i posat en una menjadora” en qui la humanitat creient ha vist aquell que anunciaren com “Déu-amb-nosaltres”. Us animo a fer-ho creïble amb paraules i obres, vivint i ajudant a viure el fet salvador que celebrem.

Molt bon Nadal i un 2010 més obert a l'esperança d'un cel nou i una terra nova on regnarà la justícia (2Pe 3,8-14).

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

La pau i la creació

27 de desembre 2009

“Si vols conrear la pau, custodia la creació” és el tema del missatge del Papa Benet XVI per a la Jornada Mundial de la Pau, que celebrem el dia 1 de gener des de fa 43 anys.

Es tracta de demanar una presa de consciència sobre el llaç ben estret que hi ha, entre salvaguardar la creació i cultivar el bé de la pau. Un llaç que es fa més evident en el nostre món globalitzat i interrelacionat a causa dels nombrosos problemes concernents a l'ambient natural del ser humà: la utilització dels recursos naturals, els canvis climàtics, les aplicacions i l'ús de la biotecnologia, el creixement demogràfic... Se'ns demana afrontar aquests nous desafiaments amb un sentit renovat de la justícia social i de la solidaritat internacional, com la millor solució per a superar la violència entre els pobles i entre les generacions presents i futures.

Fóra bo llegir i reflexionar molt sobre els números 48-51 de l'última encíclica “Caritas in veritate”, on se subratlla la urgència de tutelar l'ambient natural que és un do de Déu per a tots i que s'ha d'utilitzar responsablement. Perquè encara que és cert que la natura ens precedeix i ens ha estat donada com a àmbit de vida, no la podem considerar superior a la persona humana. Els projectes per a un desenvolupament humà integral haurien de

tenir molt presents les generacions que vindran, i distingir-se per la solidaritat i la justícia intergeneracional. Tothom hauria de ser-ne més sensible, particularment els responsables de la cosa pública. L'Església –tots els seus membres– també tenim la responsabilitat de col·laborar-hi.

Podríem dir que és un imperatiu moral, especialment en les relacions entre països en via de desenvolupament i països industrialitzats –com ja assenyalava l'encíclica–, perquè la natura està totalment integrada en la dinàmica social i cultural i en la pràctica ja no constitueix una variable independent. Per això és evident que si la pau dels pobles i entre els pobles permetria una major salvaguarda de la natura, de la mateixa manera el respecte i la cura responsable dels béns creats, (la terra, l'aigua, l'aire... i especialment de l'home), asseguraran una convivència en pau. L'ecologia ambiental i l'ecologia humana estan íntimament lligades i se n'ha de ser conscient. Els deures que tenim amb l'ambient estan relacionats amb els que tenim amb la persona. La qüestió ecològica no s'ha d'afrontar solament per les terribles perspectives de la degradació ambiental, sinó que s'ha de traduir, sobretot, en un motiu seriós per conrear la pau.

Massa vegades es pot constatar amb preocupació que hi ha contradiccions entre les nombroses declaracions en favor de la sostenibilitat i un consum lligat a un benestar poc respectuós amb els països menys desenvolupats.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe: **Feliç i pacífic any 2010!!!**

† Joan Piris,
Bisbe de Lleida

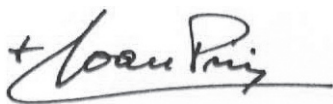
Consell Pastoral Diocesà

Decret

Un cop escoltat el parer de Govern i amb la finalitat de procedir a la renovació del Consell Pastoral Diocesà que, per Decret de 25 de setembre de 2008, ha vingut actuant en funcions,,

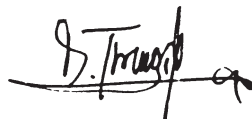
Pel present decret, aprovo aquests estatuts els quals consten de sis articles i que entrarà en vigor a partir de la data de la signatura d'aquests Decret.

Lleida, vint-i-vuit d'octubre de dos mil nou

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Lleida

Per manament del Sr. Bisbe

Daniel Turmo
Canceller-Secretari

Cúria Diocesana

Decret

Atesa la necessitat de delimitar clarament els àmbits i competències dels diversos organismes i seccions de la Cúria Diocesana, a fi de donar un millor i més eficaç servei pastoral, i un cop oït el parer favorable del Consell Presbiteral, reunit en sessió ordinària el vuit d'octubre de dos mil nou,

Pel present,

Aprovo el Reglament intern de la Cúria Diocesana de Lleida, el qual consta de 50 articles, dividits en tretze apartats.

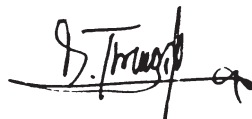
Així mateix, mano que entri en vigor a partir de la data de la signatura d'aquest Decret.

Lleida, trenta d'octubre de dos mil nou

† Joan Piris Frígola,
Bisbe de Lleida

Per manament del Sr. Bisbe

Daniel Turmo
Canceller-Secretari

Confirmacions

*Durant aquest trimestre, el Sr. Bisbe, Mons. Joan Piris,
ha conferit el sagrament de la Confirmació
als joves que s'esmenten a continuació:*

			nois	noies
Octubre	10	Torregrossa	7	13
Novembre	7	Sucs.....	1	3
Novembre	21	Almacelles	10	8
Novembre	29	Alguaire	17	7

Vicaria General

Estatuts del Consell Pastoral Diocesà

Art. 1. Naturalesa i finalitat.

- 1.1.** El Consell Pastoral Diocesà és un organisme de comunió, de corresponsabilitat i de representació de “tot el poble de Deu, que constitueix la diòcesi (c.512.2).
- 1.2.** Consta de fidels que estiguin en plena comunió amb l'Església Catòlica, tant clergues com membres d'instituts de vida consagrada, i, sobre tot, laics, que són designats de la manera determinada pel Bisbe diocesà” (c. 512.1). “Han de designar-se únicament fidels que excel·leixin per la seva fe segura, els bons costums i la prudència” (c. 512.3).
- 1.3.** Al Consell Pastoral Diocesà li “correspon, sota l'autoritat del Bisbe, investigar i ponderar tot el que es refereix a les activitats pastorals, i proposar-hi conclusions pràctiques” (c.511).
- 1.4.** El Consell Pastoral Diocesà té vot només consultiu (cf. c.514.1). Amb tot, el seu parer serà tingut molt en compte pel Bisbe i pels organismes diocesans a l'hora de prendre decisions.

Art.2. Membres del Consell Pastoral Diocesà.

- 2.1.** Membres per raó del càrrec (membres nats):
 - El Bisbe és el President nat
 - El Vicari General
 - El Vicari Episcopal de Pastoral
 - El Rector del Seminari
 - El Secretari General, que serà també el Secretari
 - Els Arxiprestos
 - Els/les Delegats/des diocesans/es
 - El Director de l'IREL
- 2.2.** Membres elegits:
Un/a laic/a per cada Arxiprestat
- 2.3.** Membres de designació directa.
El Bisbe podrà designar fins a tres membres més, per tal que el Consell Pastoral Diocesà reflecteixi més adequadament les diferents realitats i sectors de la Diòcesi.

Art. 3. Eleccions.

- 3.1.** Les eleccions es faran segons el dret.

- 3.2.** Els laics dels diferents arxiprestats seran elegits per un representant de cada Consell Parroquial (o de la comissió parroquial, en el cas que no hi hagués Consell). Tindrà cura de l'elecció l'arxiprest corresponent.

Art. 4. Duració del càrrec.

- 4.1.** El càrrec de conseller elegit o designat tindrà una durada de tres anys.
- 4.2.** Els membres nats cessaran en cessar del càrrec. Els demés cessen si canvien les condicions per les que van ser elegits.
- 4.3.** Quan un membre del Consell Pastoral Diocesà no assisteix, sense causa justificada, dues vegades consecutives o tres alternatives a les sessions corresponents, es considera que hi ha causa per a cessar en el càrrec.
- 4.4.** Els membres elegits o designats poden renunciar per causa raonable i sempre serà necessària l'acceptació per part del Bisbe.
- 4.5.** En el cas de cessament d'un membre, s'elegirà el qui l'hagi de substituir, que serà un membre del Consell Pastoral Diocesà per a la resta de la durada del càrrec.

Art. 5. Funcionament.

- 5.1.** El Consell Pastoral Diocesà tindrà un Reglament intern i es crearan els òrgans i funcions que es creguin convenients.
- 5.2.** Els òrgans del Consell Pastoral Diocesà són la Presidència, el Ple i la Comissió Permanent.
 - 5.2.1.** El President nat és el Bisbe. Li correspon convocar i presidir el Consell Pastoral Diocesà (cf. c. 514,1), així com determinar les qüestions, que hi han de ser tractades, i acceptar les proposades pels consellers.
 - 5.2.2.** El Ple del Consell Pastoral Diocesà es reunirà almenys un cop a l'any en sessió ordinària; i en sessió extraordinària, sempre que ho determini el Bisbe per pròpia iniciativa, o bé per suggeriment de la Comissió Permanent, o també a instància de dues terceres parts del Ple.
 - 5.2.3.** El Ple elegirà una Comissió Permanent, formada pel President, el Vicari General, el Vicari Episcopal de Pastoral, el Secretari General, un arxiprest i tres laics. La Comissió Permanent farà les funcions

que corresponen al Consell Pastoral Diocesà en el període inter-sessions del Ple.

5.3. Sempre que es cregui necessari pot demanar-se la col·laboració d'altres persones, segons el tema que es tracti, ja sigui en forma de ponències o comissions de treball, o com a simples observadors.

5.4. Les reunions

5.4.1. En el Reglament intern del Consell Pastoral Diocesà es determinarà la manera de realitzar les convocatòries, la confecció de l'ordre del dia, els materials de treball, forma d'emetre el propi punt de vista o d'exercir el vot, la ponderació del caràcter consultiu del Consell Pastoral Diocesà, la forma d'aprovar un text, la manera de dur a terme els acords presos, les exigències derivades de la responsabilitat i coresponsabilitat, les funcions del Secretari i del Moderador i altres aspectes de funcionament intern.

5.4.2. Quan un conseller no pugui assistir a una reunió per causa justificada, i havent-ho comunicat amb antelació al Secretari, podrà enviar un suplent.

Art. 6. Dissolució del Consell Pastoral Diocesà.

El Consell Pastoral Diocesà cessa en quedar vacant la seu (cf.c.513, 2) i també quan per causa greu el dissolgui el Bisbe diocesà.

Consell Pastoral Diocesà

Sessió del dia 2 d'octubre de 2009

El dia 2 d'octubre de 2009, solemnitat de la Mare de Déu de l'Acadèmia, a les 18 h., a la Casa d'Espiritualitat de la diòcesi, Mons. Joan Piris, presidí, per primer cop, la sessió plenària del Consell Pastoral Diocesà. Fou moderadora de la sessió la Sra. Mª Àngels Altarriba. Es començà, com és costum amb una estona d'oració. L'actual Consell roman en funcions per Decret de 25 de setembre de 2008.

El Bisbe Joan va fer el lliurament als consellers i conselleres de la seva **carta pastoral “Entre tots i per al bé de tothom”**, la qual està signada amb data d'avui, passant tot seguint a presentar les línies mestres del document. L'objectiu es posar en marxa l'acció pastoral de l'Església diocesana de Lleida. La carta s'articula en aquestes parts: una introducció, set capítols i una conclusió.

“És evident que el cristianisme ha estat un gran bé per a la història de Lleida”; en el moment actual, el Bisbe “ens vol demanar a cadascun dels membres d'aquesta estimada Església particular de Lleida una mirada esperançada... sempre fonamentada en la lectura creient de totes les experiències” (1). Hem de tractar de viure el present oberts a Déu (1), tot mirant d'unir forces envers una fe adulta i responsable, car Déu ens ha cridat. La nostra església està viva (2), en ella “es multipliquen les iniciatives de reflexió, formació i renovació en tots els àmbits”, cal seguir caminant per aquests viarany, sense accelerar massa els ritmes. “Atrèvim-nos a posar-nos en la fila dels petits, dels enamorats de Jesús, amb totes les exigències i amb totes les seves conseqüències” (3). En el nostre temps els cristians estem cridats a fer “veure” el rostre del Crist (4). El Bisbe demana a l'Església de Lleida (5): encarnació en la nostra societat, redescobrir el valor de l'eclesialitat i ser una Església de rostre “samarità”, una església sanadora, compassiva i misericordiosa. I tot això, com ho farem? (6) Vivint la comunió, com els primers cristians (Ac 4, 32), sentint-nos tots Església i fent entre tots Església, des de la corresponsabilitat i complementarietat (espiritualitat de la planificació), redescobrint l'Arxiprestat com a àmbit de comunió eclesial i plataforma missionera. En l'últim capítol, Mons. Piris ens presenta una proposta de treball per al curs que comença (7), dividit en tres etapes: fins Nadal, fins la Pasqua, fins la Diada de Pentecosta, tot concloent amb la celebració d'una Assemblea Diocesana en què agrairem el do d'una Església que sigui “casa de tots i cosa de tots”.

Tot seguit, Mn. Josep A. Jové, Vicari episcopal de pastoral, presenta a tres preveres colombians de la Diòcesi germana de Cali que ens ajudaran

en la vida pastoral des de l'Arxiprestat de Baix Segre. Són el pare Jhony, el pare Jorge-Emerson, el P. Edison, els acompanyarà durant aquestes primeres setmanes el P. Carlos. Ha vingut també un seminarista Juan Ignacio. El dia 7 de novembre s'afegirien també dos preveres de la Diòcesi de Santa Rosa de Osos, el P. Casildo i el P. Alexánder.

Com a segon tema de l'ordre del dia figura l'explicació de **les àrees de pastoral**. Mn. Ramon Prat, Vicari General, diu que Mn. Josep A. Jové, s'encarregaria més de la Cúria i l'àmbit territorial (parròquies i santuaris), i ell de les Delegacions, Departaments i Secretariats, les quals es dividrien en tres grans àrees: espiritualitat i litúrgia, transmissió de la fe i pastoral caritativa i social. Tot seguit, i abans de passar al treball per grups, hi hagueren diverses informacions: de la pastoral penitenciària, del departament de MCS, de la delegació d'ensenyament, de la delegació d'ecumenisme i diàleg interreligiós, de la pastoral universitària, de la delegació de família i vida.

Aquesta primera reunió del Consell Pastoral Diocesà ha volgut tenir un caire d'esperó al curs pastoral, tot començant a treballar a la llum de la carta pastoral "Entre tots i per al bé de tothom".

Consell Presbiteral

Sessió del dia 8 d'octubre de 2009

El dia 8 d'octubre de 2009, a les 11 h., es reuneix per primer cop en aquest curs pastoral, el Consell Presbiteral, presidit per Mons. Joan Piris, Bisbe de Lleida. Després del rés de l'hora de tèrcia, s'aprova l'acta de la sessió anterior (25 de maig) i es fa el seguiment de temes i acords d'aquella sessió. Com a conseqüència de l'aprovació dels nous Estatuts (23 de juny de 2009), el Sr. Bisbe convoca l'elecció d'un prevere pel sector d'emèrits i un altre pel sector especial (art 7). La convocatòria de l'elecció la farà el Secretari.

Tot seguit, Mons. Piris emfatitza alguns punts de la seva **carta pastoral "Entre tots i per al bé de tothom" (al Poble de Déu que pelegrina a les Terres de Ponent), de data 2 d'octubre de 2009**, que ja havia lliurat i presentat dies abans als membres del Consell Pastoral Diocesà. La intenció explícita de la pastoral és animar a tots a l'obra d'expansió de l'evangeli en la nostra societat lleidatana (c. 6: "Amunt els cors"). Seran importants, entre altres, les següents actituds: una espiritualitat d'inclusió i

d'encarnació, la planificació, vetllar i millorar la comunió, ser una Església samaritana que ajuda a viure els homes, la importància de l'Arxiprestat, etc.

Des de la Vicaria General i la Vicaria de Pastoral, s'ha elaborat un guió de treball per als grups, el qual presenta Mn. Ramon Prat, i que és l'iter a seguir vers l'Assemblea Diocesana que celebrariem la diada de la Pentecosta.

S'acorda que Mn. Josep A. Jové dirigeixi el recés de novembre als preveres sobre aquesta carta pastoral. El Sr. Bisbe prega que la carta pastoral arribi al major nombre possible de grups, parròquies, moviments, agents de pastoral, etc.

Com a segon tema de l'ordre del dia, Mn. Daniel Turmo, presenta un **projecte de Reglament intern de la Cúria diocesana de Lleida**, el qual li va ser encarregat pel Sr. Bisbe. Consta de 50 articles i vol ser una eina que ajudi al servei pastoral de la Diòcesi. L'article 4 palesa bé aquesta finalitat programàtica: "La Cúria diocesana és tota ella pastoral en les seves diverses seccions i forma amb el Bisbe una sola cosa...". S'acorda donar termini fins al 18 d'octubre per presentar les esmenes, suggeriments i observacions que calguin.

El tercer tema que figura en l'ordre del dia és **els sacraments de la iniciació cristiana: preparació i celebració**. El Sr. Bisbe explica que el baptisme d'adults (de 14 anys endavant, edat canònica) ha de ser demanat pel propi interessat, amb un certificat del Rector d'haver rebut la instrucció adequada. Hi haurà un registre de catecúmens, i es pensa en la instauració del catecumenat en la diòcesi, com han fet les altres diòcesis de Catalunya.

Com a últim tema hi ha **les activitats diocesanes de l'Any Sacerdotal**. Fonamentalment són les següents: recessos mensuals a càrrec del Sr. Bisbe; pelegrinatge diocesà a Ars, de preveres i laics acompanyants; trobada sacerdotal a Barcelona, prevista en un principi per al 23 de gener de 2010.

Finalment hi hagueren diverses informacions (del Sr. Bisbe, del Vicari d'economia, etc.) i la sessió clogué, després d'un torn obert de paraula, a les 14.15 h., amb un àpat de germanor en la pròpia Casa.

Consell Presbiteral

Sessió del dia 7 de desembre de 2009

El dia set de desembre de 2009 es reuneix el Plenari del Consell Presbiteral. Després del r  s de l'hora intermèdia, el Sr. Bisbe presenta els nous consellers: Mn. Nativitat Esp  t (pel sector de preveres emèrits), Mn. Àngel Escalas i Mn. Robert Louan (membres designats personalment pel Bisbe). Tot seguit s'aprova l'acta de la sessió anterior (8 d'octubre), i el Secretari fa el preceptiu seguiments d'acords i temes.

El tema que figura en l'ordre del dia és la **presentació de la Normativa diocesana per a l'any 2010: retribució dels sacerdots i aportació de les parròquies**. Actuen com a ponents Mn. Josep A. Ginest  , Ecònom diocesà i Mn. F. Xavier Jauset, membre de la Comissió diocesana per a la retribució del clergat.

La Normativa consta de tres apartats: I. Retribució dels sacerdots II. Aportació de les parròquies III. Altres qüestions a recordar.

En l'apartat I el Sr. Bisbe sotmet a votació la següent proposta de la Comissió diocesana per a la retribució del clergat: *"congelar la Retribució Mensual B  sica dels Sacerdots per a l'any 2010, deixant-la com la del 2009 (14 pagues de 870 á cada una) i donar a Càritas Diocesana l'augment del 2% previst per al proper any, com a signe de germanor vers les persones més necessitades"*. Resultat: 12 vots a favor, 1 en contra. Un segon capítol dintre d'aquest apartat és la gratificació a alguns càrrecs per recompensar la responsabilitat especial i/o la gravitat. El tercer és l'ajuda per certes despeses (lloguer de pis, servei domèstic...) que s'incrementa en un 2%.

El segon apartat és l'aportació de les parròquies al Fons Comú Diocesà i al Fons per a la Conservació del Patrimoni. El percentatge que es proposa és el 23% sobre els ingressos ordinaris del penúltim exercici per al FCS i el 3% per al FCP; se sotmet a votació i   s aprovat.

Apartat III (Altres qüestions a recordar). Com a novetats cal assenyalar l'obligació que tenen les entitats diocesanes (parròquies, delegacions, etc) de demanar autorització al Bisbat per tal de poder formalitzar contractes, la qual haurà de venir autoritzada pel consell d'economia o junta de cada entitat, així com la presentació de la comptabilitat com a condició *sine qua non* per demanar ajuts al Consell diocesà d'economia.

Tot seguit, el Sr. Bisbe va demanar el parer dels consellers sobre el projecte de constitució d'una residència-alberg encomanat a Càritas Diocesana.

Hi hagueren diverses **informacions** (del Sr. Bisbe, dels Vicaris...) i un torn de paraula. S'apunten com a possibles temes per altres sessions el diaconat permanent i el paper dels adscrits a les parròquies.

Essent les 14.15 h. El Sr. Bisbe clogué la sessió.

Delegats i Delegades diocesans

Sessió del dia 20 de novembre de 2009

El divendres dia 20 de novembre, als locals de Blondel, 11, 3r, a les 18.30 h. tingué lloc la reunió de Delegats/ades diocesans. Presidí Mn. Ramon Prat, Vicari General.

La sessió comença amb una estona de silenci i tot seguit Mn. Ramon Prat exposa quin és **el paper del Delegat**. Cal parlar de Delegats, més aviat que de Delegacions; el Delegat ho és del Bisbe, el qual ha dipositat en ell tota la seva confiança i n'és el responsable davant seu; desapareix el paper de consiliari de la Delegació (només ho tindran els moviments i associacions que els hi pertoqui pel dret); el propi Delegat ha de buscar el seu equip de col·laboradors; el Vicari General apel·la a la llibertat d'esperit i a la creativitat a l'hora de programar accions.

En un segon moment explica que ell i el Vicari de Pastoral actuaran conjuntament, com a germans: la Vicaria de Pastoral s'encarregarà sobretot de les parròquies (sector territorial) a més de la cura de moderador de la Cúria; el Vicari General acompanyarà als Delegats i se n'ocuparà de les relacions institucionals exteriors; per tant, tot i treballar conjunta i transversalment, la Vicaria General té un àmbit més aviat personal i *ad extra*, i la Vicaria de Pastoral, un àmbit territorial i *ad intra*.

Mn. Ramon Prat anuncia que el Sr. Bisbe ha decidit nomenar Coordinadora de les tres àrees en què s'agruparan les Delegacions a la Sra. M. Àngels Altarriba.

Tot seguit, el Vicari General invita a una deliberació sobre **la col·laboració que es pot donar entre les diverses Delegacions**. Les quatre idees més remarcades són: una acceptació cordial i coordinada de les diverses activitats programades; la importància de les propostes formatives i la seva optimització; el treball conjunt en els àmbits pastorals afins i la necessària coordinació amb les parròquies i arxiprestats.

En un segon moment, el Vicari General convida als diversos Delegats a manifestar si la seva Delegació es troba ben ubicada en la **proposta**

d'organigrama de serveis diocesans presentada conjuntament per les Vicaries de Pastoral i General. Bàsicament és acceptada la proposta, que seria aquesta:

Àrea de litúrgia i espiritualitat:

Delegació (D) per a la vida consagrada; D. de pastoral litúrgica; Delegació de pietat popular, amb tres Secretariats: confraries, congregacions i germandats; pelegrinatges, santuaris i turisme; causes dels sants; D. de patrimoni artístic i cultural.

Àrea de l'anunci:

D. de joves; D. de pastoral vocacional; D. de pastoral universitària; D. de família i vida; D. de pastoral obrera; D. d'apostolat seglar (Consell d'Acció Catòlica); D. de missions i OMP; D. d'ecumenisme i diàleg interreligiós; D. de catequesi; D. d'ensenyament; D. de pastoral del lleure - Fundació Verge Blanca; D. de mitjans de comunicació social; D. d'atenció pastoral als immigrants.

Àrea de l'acció caritativa i social:

D. de pastoral caritativa i social (que integra: Càritas Diocesana, Mans Unides, Justícia i Pau i Voluntariat Vicencià); D. de pastoral de la salut i D. de pastoral penitenciària.

En el debat ulterior surt el diaconat permanent i la pastoral infantil com a àmbits que no apareixen en la proposta. El diaconat entraria en la Delegació del clergat (institució formativa) i la pastoral infantil, que també podria ser pastoral catequètica, queda assumida per la Fundació Verge Blanca.

El següent apartat de l'ordre del dia és la **presentació del Guió de treball de la carta pastoral “Entre tots i per al bé de tothom”**, el qual proposa tres reunions (vide c. 7 de la carta) i també s'ofereix des de la Vicaria de Pastoral una plantilla per poder facilitar la síntesi de totes les respostes. Mn. Josep Alexandre Baró informa que la plana web del Bisbat hi ha una icona “Ja fem aquí” creada *ad hoc*.

Mn. Daniel Turmo, Secretari General, presenta els nous **Estatuts del Consell Pastoral Diocesà** aprovats pel Sr. Bisbe el 28 d'octubre de 2009. Els Delegats passen a ser membres nats (art. 2,1). El nou Consell està en període de constitució.

Finalment, la Sra. Rosa Carrera, va explicar el funcionament domèstic de la seu de les Delegacions de Blondel, 11.

Essent les 20 h es clogué la sessió. Cal assenyalar l'ambient fraternal que hi hagué en tot moment.

Secretaria General

Nomenaments

Octubre

Dia 18

Mn. Jacint Cotonat Cerqueda i Mn. Joaquín Lax Fauquet, Canonges de la Santa Església Catedral.

Dia 19

Sr. Àngel Simó Bosch, President, Prior seglar de la Congregació de la Puríssima Sang, de Lleida;

Sr. Jaume Salvadó Guallar, Vicepresident primer, Viceprior primer seglar de dita Congregació;

Sr. Sergio Rico Acero, Vicepresident segon, Viceprior segon seglar de dita Congregació;

Sr. Ramon Anadón Navarro, Prior Honorífic Vitalici de la Congregació de la Puríssima Sang, de Lleida.

Dia 30

P. Josep Castellà Sarriera, ocd, confessor ordinari de la Comunitat de les Germanetes dels Pobres de Lleida, per a un trienni.

Novembre

Dia 13

Mn. Alexánder Úsuga David i Mn. Casildo Rodríguez Bravo, Rectors in solidum de la Parròquia de sant Pau, apòstol, de Lleida.

Desembre

Dia 1

Sra. Maria Àngels Altarriba González, Coordinadora de les Delegacions diocesanes del Bisbat.

Sr. Fernando Sánchez Ocaña, Promotor de pastoral juvenil al servei de les corresponents Delegacions de Joventut i de Vocacions.

Sr. Llic. Isidre Charles Armengol, Animador de les Assemblees dominicals en absència de prevere (ADAP) a la Parròquia d'Alberola i les filials de Massos de Milà i Vilamajó.

Dia 4

Mn. Nativitat Espot Saura, membre del Consell Presbiteral pel sector de preveres emèrits

Mn. Àngel Escales Perucho i **Mn. Robert Louan Gogbeu**, membres del Consell Presbiteral designats pel Bisbe (art. 9 Estatuts).

Dia 9

Mn. Vicenç Ros Guillén, confessor ordinari de les Carmelites Descalces de Lleida (Monestir del Sagrat Cor).

Dia 12

Sr. Albert Puchol Cortés, membre del Consell Diocesà de Càritas.

Jutge del Tribunal Metropolità de Tarragona

Arquebisbat
de Tarragona

A Mn. Antoni Agelet Delpueyo

Benvolgut,

Pel present us nomeno JUTGE DEL TRIBUNAL METROPOLITÀ DE TARRAGONA, tot esperant que exercireu aquest nou càrrec amb esperit de servei i corresponsabilitat i amb fidelitat a les orientacions de l'Església.

Que mai no us manquin la llum i la força del Senyor en l'exercici d'aquesta responsabilitat eclesial que se us encomana.

Tarragona, 25 de novembre de 2009

Amb tot el meu afecte,

Jaume Pujol Balcells
Arquebisbe metropolità de Tarragona i primat

Davant meu,

Rosalia Gras Minguella
Secretària general i cancellera

Necrològica

Mn. José Arner Bueno

Mn. José Arner Bueno, fill de José i Antonia, nasqué a Alcolea de Cinca, província d'Osca, el 12 de maig de 1929. Rebé el baptisme deu dies després, i als 17 anys el sagrament de la confirmació.

Mn. José Arner cursà els seus estudis eclesiàstics als Seminaris d'Alcorisa (1941-1945) i Lleida (1945-1953), essent ordenat prevere a Lleida el dia 29 de juny de 1953, als 24 anys d'edat. A l'any 1959 fou enviat a Roma a ampliar els seus estudis, obtenint la llicenciatura en Dret Canònic i Dret Civil ("utrumque iuris") a la Pontíficia Universitat Gregoriana i la Pontíficia Universitat Lateranense (1959-1961).

Durant la seva llarga vida sacerdotal (56 anys) ha desenvolupat, entre altres, els següents oficis pastorals:

- Coadjutor de la parròquia de sant Pere, apòstol, de Binéfar (1953-1956)
- Professor de Religió a la Universitat laboral de Tarragona (1956-1959)
- Professor de Filosofia i de Dret Canònic en el Seminari Diocesà de Lleida (1961-1967)
- Capellà del Col·legi Santa Anna de Lleida (1964-1967)
- Examinador post-sinodal (1964-1981)
- Jutge pro-sinodal (1964-1981)
- Professor d'Humanitats al Seminari Diocesà de Lleida (1967-1976)
- Promotor de justícia i Defensor del vincle al Tribunal diocesà de Lleida (1973-1981)

A més donà classes a l'Escola d'Assistents socials de la Creu Roja, de Lleida, al Col·legi Episcopal i a l'Escola de Comerç, a la ciutat de Lleida.

Al 1981 Mons. Ramon Malla, Bisbe de Lleida, autoritzà el seu trasllat per temps indefinit a l'Arquebisbat de Saragossa, essent professor de Dret Canònic al Seminari Metropolità de Saragossa.

El Senyor l'ha cridat a la seva presència, avui, dia 1 d'octubre, a la ciutat de Lleida.

La missa exequial se celebrà divendres, dia 2 d'octubre, a les 16 h. a l'església parroquial d'Alcolea de Cinca.

Deu premii el seu treball pastoral. Que descansi en pau, Mn. José Arner.

Memòria del curs 2008- 2009

Índex

I. Història

II. Estructures

II.1 Personal

II.1.1 Consell Tècnic de l'IREL

II.1.2 Equip Directiu de l'IREL

II.1.3 Consell de l'Institut Superior de Ciències Religioses

II.1.4 Consell Permanent

II.1.5 Professorat

II.1.6 Alumnat

II.1.6.1 Institut Superior

II.1.6.2 Altres activitats docents

II.2 Instal·lacions

III. Activitats

III.1 Diplomatura en Ciències Religioses

III.2 Llicenciatura en Ciències Religioses

III.3 Tesines

III.4 Departament de Pastoral Aplicada - DPA

III.5 Activitats docents de l'IREL en col·laboració amb altres institucions acadèmiques i culturals

III.6 Seminaris de recerca

III.7 Altres activitats i esdeveniments

IV. Total participants

V. Serveis

VI. Valoració

VII. Annexos: gràfiques de l'alumnat i guia de l'IREL.

I. Història

L'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida-IREL fou erigit per la Congregació per a l'Educació Catòlica de la Santa Seu el 22 de maig de 1996 i està patrocinat per la Facultat de Teologia de Catalunya.

L'Institut es va crear a partir de l'*Escola Diocesana de Teologia de Lleida* que existia des de l'any 1975, que fou transformada l'any 1992 en la Fundació Autònoma *Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL*, dedicada a promoure i fomentar el diàleg fe-cultura, especialment el diàleg institucional amb la Universitat de Lleida - UdL, i a la formació permanent dels agents de la pastoral. Per aquesta raó l'Institut Superior s'anomena, també, *IREL*.

L'*IREL*, a banda del conveni amb la Facultat de Teologia de Catalunya, té convenis signats amb la Universitat de Lleida - UdL, amb la Fundació Pública de la Diputació de Lleida *Institut d'Estudis Ilerdencs* - IEL, amb la Fundació *Joan Maragall*-Cristianisme i Cultura, i la Fundació *Lluís Espinal*-Cristianisme i Justícia de Barcelona, amb Càritas de Lleida, amb la fundació *Verge Blanca-Escola de l'Esplai* de Lleida i amb la Direcció General de Serveis Penitenciaris i Rehabilitació del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, amb la Diòcesi de Solsona i amb l'Institut de Ciències de l'Educació - ICE de la UdL.

II. Estructures

D'acord amb els estatuts de la Fundació Autònoma de la diòcesi de Lleida *Institut de Recerca i Estudis Religiosos de Lleida-IREL*, el Consell Tècnic integrat per 14 membres exerceix les funcions de Patronat i dóna suport a l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida.

L'Institut Superior de Ciències Religioses ha anat consolidant les seves estructures orgàniques de govern: el Consell d'Institut i el Consell permanent de l'Institut. Funciona també un Consell Assessor de l'IREL integrat per representants de diverses delegacions diocesanes i per representants de la Universitat de Lleida.

L'any acadèmic 2008-2009 s'han impartit els cursos primer i tercer de la diplomatura en Ciències Religioses i el curs "C" del cicle triennal de la Llicenciatura. La gestió ordinària ha estat realitzada pel Consell Tècnic, el Consell d'Institut i l'Equip Directiu de l'IREL. Ha funcionat, també, el Consell de la delegació dels estudiants. Aquest curs s'ha graduat l'onzena promoció de diplomats i diplomades en Ciències Religioses i la setena de llicenciats i llicenciades.

II.1 Personal

President: **Mons. Dr. Joan Piris Frígola**,
Bisbe de Lleida

II.1.1 Consell tècnic de l'IREL

Llic. Carme Agustí, pedagoga
Llic. Josep Alexandre Baró, teòleg
Llic. Salvador Escudé, filòleg
Llic. Montserrat Esquerda, psicòloga
Llic. Josep Mª Forné, filòsof
Dr. Manuel Lladonosa, historiador
Dr. Josep Martí, filòsof
Dr. Gaspar Mora, delegat del degà-president de la Facultat
de Teologia de Catalunya, teòleg moralista
Dr. Josep Pifarré, psiquiatre
Dr. Ramon Prat, teòleg
Llic. Ramon Reig, arquitecte
Dra. Àngels Santa, filòloga
Llic. Carles Sió, filòsof
Dra. Marta Trepà, psicòloga

II.1.2 Equip directiu de l'IREL

Director: Dr. Ramon Prat
Vicedirector: Llic. Salvador Escudé
Coordinador general: Llic. Carles Sió
Cap d'estudis: Dr. Josep Galceran
Secretària tècnica: Llic. Josefa Camps
Secretària de direcció: Sra. Mª José Calvo
Administració general: Sr. Santiago Lapeña
Suport docent: Llic. Carme Agustí i Dr. Laureano Sánchez
Cap de publicacions: Sr. Amadeu Bonet
Grup Amics de l'IREL: Sra. Francesca Agustí
Mitjans de Comunicació social: Mn. Josep Alexandre Baró

II.1.3 Consell d'Institut

Director: Dr. Ramon Prat
Vicedirector: Llic. Salvador Escudé
Coordinador general: Llic. Carles Sió
Cap d'Estudis: Dr. Josep Galceran
Delegat de la Facultat de Teologia de Catalunya:
Dr. Gaspar Mora

Consellers:

Llic. Antoni Agelet
 Llic. Carme Agustí
 Dr. Rafael Allepuz
 Llic. Xavier Batiste
 Dr. Agustí Borrell
 Llic. Àngel Briñas
 Llic. Josep M. Forné
 Dr. Manuel Lladonosa
 Dr. Josep Martí
 Dr. Ferran Manresa
 Dr. Joan Jesús Moral
 Dr. Josep Pifarré
 Llic. Jaume Pedrós
 Sra. Marta Trepas
 Sr. Víctor Daura (llicència)
 Sr. Juan Terré (diplomatura)
 Sr. David Vallés (primer)
 Sr. Julián Garrido (DPA)

Secretària:

Llic. Josefa Camps

II.1.4 Consell Permanent

Delegat de la Facultat de Teologia: Dr. Gaspar Mora

Director: Dr. Ramon Prat

Vicedirector: Llic. Salvador Escudé

Coordinador general: Llic. Carles Sió

Cap d'Estudis: Dr. Josep Galceran

Consellers:

Dr. Josep Martí
 Llic. Josep M. Forné
 Dr. Rafel Allepuz

Delegat dels alumnes:

Sr. Víctor Daura

Secretària:

Llic. Josefa Camps

II.1.5 Professorat

El llistat alfabètic dels professors de l'Institut Superior indicant les matèries que imparteixen i les seves titulacions acadèmiques (o en el seu cas dels responsables de matèries) és:

- Llic. Antoni Agelet	Sagraments I Dret Canònic Litúrgia i pastoral
- Llic. Lluís Agustí	Missatge Cristià ERE Didàctica Cristologia
- Dr. Rafael Allepuz	Anàlisi política i econòmica de la realitat mundial
- Eng. M ^a Àngeles Altarriba	Cultura i educació Doctrina Social de l'Església
- Llic. Xavier Batiste	Sagraments II Litúrgia i pastoral
- Sr. Amadeu Bonet	Apostolat de laics i pastoral de joventut
- Dr. Agustí Borrell	Evangelis Sinòptics i Fets dels Apòstols Escrits Joànics Cartes Apostòliques.
- Llic. Àngel Briñas	Teologia Espiritual Clàssics Cristians.
- Dr. Joan Busqueta	Història de l'Església Antiga i Medieval Història de l'Església a Catalunya
- Llic. Alfons Bustó	Estructures pastorals i evangelització
- Dr. Francisco Cabrero	Increeença i evangelització Eclesiologia
- Llic. Carles Sanmartin	Teologia de la Missió
- Dr. Rafael de Sivatte	Llibres Històrics Profetes
- Llic. Salvador Escudé	Literatura i Cristianisme
- Dr. Joan Esquerda	Teologia sistemàtica
- Dra. Motserrat Esquerda	Acompanyament personal i dinàmica de grups
- Llic. Josep M. Forné	Metafísica i Filosofia de la Ciència Història de la Filosofia II
- Dr. Josep Galceran	Ciència i fe
- Dr. Manuel Lladonosa	Història de l'Església Moderna i Contemporània Fe i cultura
- Dr. Ferran Manresa	Misteri de Déu

- Dr. Josep Martí	Filosofia de la religió Antropologia filosòfica.
- Llic. Miquel Martínez	Catequètica
- Llic. Manuel Mercadé	Moral social Ensenyament social de l'Església
- Llic. Joaquim Mesalles	Estètica i transcendència
- Dr. Fidel Molina	Sociologia de la religió
- Dr. Josep Alexandre Baró	Mitjans de comunicació social
- Dr. Gaspar Mora	Moral fonamental
- Dr. Juan Jesús Moral	Fenomenologia religiosa Diàleg interreligiós
- Llic. Xavier Navarro	Revelació de Déu i fe Misteri de Déu
- Dra. Begoña Palau	Evangelis Sinòptics i Fets dels apòstols
- Llic. Jordi Pardell	Moral de la persona Matrimoni i família
- Llic. Jaume Pedrós	Introducció al Nou Testament Llibres Sapiencials Salms Ecumenisme Bíblia i catequesi
- Dr. Josep Pifarré	Dinàmica de grups i acompanyament educatiu
- Dr. Jaume Pons	Mariologia
- Dr. Ramon Prat	Introducció a la Teologia i mètode teològic Síntesi teològica Teologia pastoral
- Llic. Joaquim Recasens	Ministeris ordenats i laïcals Ecologia i cristianisme
- Llic. José Hueva	Antropologia teològica
- Llic. Lluís Sallán	Pedagogia de la religió Educació de la consciència moral
- Dr. Laureano Sánchez	Mètode de treball i de recerca
- Llic. Jaume Sidera	Introducció i entorn a l'Antic Testament
- Llic. Carles Sió	Història de la Filosofia I Ètica filosòfica

- Dr. Gerard Soler	Litúrgia
- Dra. Marta Trepas	Psicologia i religió
- Llic. Marc Vilarasau	Escatologia

En total són 44 professors en actiu, dels qual 21 són doctors, 21 són llicenciats, i 2 tenen altres titulacions. Per altra banda cal fer constar:

- Llic. Antonieta Mateus	- Professora en excedència
- Llic. Jaume Montaña	- Professor emèrit

II.1.6 Alumnat

II.1.6.1 Institut Superior

El nombre d'estudiants matriculats durant el curs 2008/2009 en l'Institut Superior ha estat de 175 alumnes, els quals han realitzat un curs sencer, mig curs, o bé algunes assignatures. Aquest total inclou 45 alumnes de la UdL, que han cursat crèdits de lliure configuració i 18 alumnes que segueixen els cursos del DPA. Els gràfics annexos a aquest informe descriuen les característiques particulars de l'alumnat.

II.1.6.2 Altres activitats docents

El nombre total de persones que han participat en alguna de les diverses activitats docents organitzades en col·laboració amb altres institucions acadèmiques (Universitat de Lleida, Institut d'Estudis Ilerdencs, Fundació Joan Maragall) és 219 aproximadament.

El nombre total de participants en cursos de pastoral organitzats en col·laboració amb algunes delegacions diocesanes de la diòcesi de Lleida (família, pastoral de la salut, pastoral social i pastoral obrera) és 110.

II.2 Instal·lacions

Les instal·lacions que disposa l'Institut estan ubicades en una de les tres ales de l'edifici del Seminari Diocesà de Lleida (C/ Canonge Brugulat 22), segons l'acord signat entre el Seminari Diocesà de Lleida i l'Institut Superior.

Més en concret l'Institut disposa de:

- capella
- biblioteca
- tres aules grans amb capacitat entre 60-75 alumnes amb televisió i vídeo
- una aula mitjana amb capacitat per a 40 alumnes
- dues aules petites amb capacitat per a 20 alumnes
- dues sales per a seminaris

- despatx de direcció
- despatx de cap d'estudis
- sala de professors
- sala de juntes
- despatx de suport docent
- despatx de secretaria tècnica
- despatx de secretaria de direcció
- sala de pastoral universitària
- dues sales d'estar
- sala de materials: vídeo, transparències, ordinador portàtil, canó de projecció, etc.
- circuit tancat de televisió.
- un despatx amb un ordinador connectat a internet a disposició dels alumnes.
- una pantalla de projecció de canó de vídeo.

La Biblioteca del Seminari disposa d'un dipòsit de 70.000 volums i d'un servei d'hemeroteca amb gairebé un centenar de revistes.

III. Activitats

III.1 Diplomatura en Ciències Religioses

L'Institut ha realitzat, d'octubre a juny, el currículum d'assignatures de primer i de segon curs corresponents al pla d'estudis de la Diplomatura en Ciències Religioses, segons consta en la Guia de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida-IREL del curs 2008/2009. S'han realitzat totes les assignatures que consten en el pla d'estudis per aquests cursos.

Per altra banda, aquest any sis alumnes acaben la Diplomatura en Ciències Religioses.

III.2 Llicenciatura en Ciències Religioses

L'Institut ha realitzat, també, el tercer any (C) de la Llicenciatura en Ciències Religioses, segons consta en la Guia del curs. S'han realitzat totes les assignatures esmentades en la Guia.

Aquest any sis alumnes acaben la Llicenciatura en Ciències Religioses.

Els estudis de la diplomatura i la llicenciatura són l'activitat principal de l'Institut. Donat que està descrita en la Guia de l'Institut 2008/2009 en tots els seus detalls (assignatures, professorat, horaris, etc.), adjuntem a la memòria una còpia de la mateixa Guia del curs 2008/2009, a fi que consti en aquest informe.

III.3 Tesines

Durant aquest curs acadèmic 2008/2009, cinc alumnes han presentat la seva tesina:

- La Sra. Ma Teresa Mora Vilardosa amb el títol *Simbologia de Nadal. Proposta didàctica a partir de la percepció dels alumnes de 1r cicle de l'EO de l'IES Màrius Torres de Lleida sobre la cultura i el fet religiós*. President: Dr. Josep Galceran; Director de la tesina: Llic. Salvador Escudé; Lector. Ramon Prat.
- La Sra. Dolors Salvia Arderiu amb el títol *Museu de Lleida: diòcesi i comarcal. Mediació important per a la teologia i la cultura*. President. Dr. Josep Galceran; Director de tesina. Dr. Ramon Prat; Lector. Llcda. Montserrat Macià.
- La Sra. Purificación Cano Ruiz, amb el títol *Maria Magdalena: la esperanza del perdón*. President Dr. Josep Galceran; Director Dr. Laureano Sánchez, lectora Dra. Marta Trepas.
- La Sra. Maria Cecília Domènech Jornet amb el títol *El professor de religió i la seva presència dins la comunitat educativa*, President, Dr. Ramon Prat; Director LLic. Miquel Martínez; Lector Llic. Lluís Sallán.
- El Sr. Amadeu Bonet i Boldú, amb el títol *Tecnoètica i evangeli en el temps hipermoderns*. President, Dr. Ramon Prat; Director: Dr. Rafael Allepuz; Lector. Dr. Josep Galceran.

III.4 Departament de Pastoral Aplicada (DPA)

El Departament de Pastoral Aplicada (DPA) és un departament de l'Institut creat mitjançant un decret del bisbe emèrit de la Diòcesi, Dr. Francesc Xavier Ciuraneta i Aymí, amb data 28 de novembre de 2001, després d'haver-ho consultat i d'haver estat aprovat per unanimitat pel Consell de Pastoral diocesà. La creació i la gestió del DPA va estar encomanada pel Sr. Bisbe a l'IREL. Aquest any acadèmic s'ha iniciat un curs de Formació d'Agents de Pastoral amb un total de 18 alumnes de curs complet.

Aquest departament, a banda de la preparació teològica dels alumnes que participen en el curs, ajuda al discerniment personal i proposa un "pràcticum" de pastoral per a ésser realitzat en les parròquies i els arxiprestats de la diòcesi. En acabar el procés de preparació, els alumnes, que elaboren una memòria de l'experiència pràctica realitzada i relacionar-la amb la teologia i la pastoral, són alumnes diplomats. En el curs actual 2008-2009 sortirà la sisena promoció d'Agents de Pastoral diplomats, amb 11 alumnes, essent fins ara 78 els alumnes diplomats en les anteriors promocions. Per altra banda, els alumnes que realitzen un treball d'interconnexió temàtica entre

el curs primer i segon d'agents de pastoral poden acreditar, si realitzen la diplomatura en Ciències religioses a l'IREL, un total de 15 crèdits especials de la diplomatura.

III.5 Activitats docents de l'IREL en col·laboració amb altres institucions acadèmiques i culturals

1. Cicle de conferències sobre el tema “La justícia”:

La lliçó inaugural del curs, que també era la primera de les conferències d'aquest cicle, va anar a càrrec del professor de la Universitat de Barcelona, Dr. Josep Maria Esquirol amb el títol “La justícia: imatge, sentit i fonament”. La següent conferència va anar a càrrec de la Dra. en dret i professora de la UdL, Teresa Peralta, amb el títol “La raó en la justícia”. La secretària judicial de l'Audiència provincial de Lleida, Sra. Mercedes Bitrian va pronunciar la conferència “La administració de justícia”. També el Dr. en economia, professor de la UAB i president de Justícia i Pau, Arcadi Oliveres va pronunciar la conferència “La justícia també ha de ser econòmica”. “Societat mundial. Mecanismes de resolució de conflictes” fou la conferència que va anar a càrrec del Dr. Oliver Klein, de la Universitat Rovira i Virgili, expert en política internacional. Els cicles de conferències tenen una estructura similar: després d'una introducció, presenten diversos aspectes d'un tema i són closos per dues conferències: una de caire ètic-filosòfic i una altra teològic. Així van cloure aquest cicle les conferències de Carles Sió, professor de filosofia de l'IREL, amb el títol “Justícia i ètica”, i el Germà Benet Arbués, Delegat Episcopal de Càritas de Lleida amb el títol “Justícia i caritat”.

Aquest cicle està coordinat, principalment, per Josep Maria Forné, i ha estat organitzat en col·laboració de l'IREL amb la Universitat de Lleida-UdL, la Fundació Pública de la Diputació de Lleida *Institut d'Estudis Ilerdencs-IEI*, la Fundació *Joan Maragall* i el Grup *Francesc Eiximenis*. Les conferències han tingut lloc un dijous de cada mes del 15 d'octubre de 2008 fins al 16 d'abril de 2009. Tenen un reconeixement de 3 crèdits. A la primera conferència, que és la lliçó inaugural, hi assistiren 350 persones.

Aquestes conferències són gravades i posades a disposició de qualsevol persona que ho sol·liciti, i són “penjades” de la web de l'IREL. També es fa una entrevista a cada conferenciant sobre el tema de la conferència, i que publica el diari La Mañana.

2. Seminari “La Seu Vella”, amb Joan Ramon González, president dels Amics de la Seu Vella. Va tenir lloc el 24 d'abril, divendres, i el dissabte, 25 d'abril es va fer una explicació desde tot el Turó de la Seu i dels monuments que inclou: muralles, castell del Rei, Catedral, Claustre,

Campanar, Canònica, etc Van seguir aquest curset 42 persones. Es fa també en col·laboració amb la UdL, l'IEI i la Fundació Joan Maragall i l'IREL, així com del Departament de Cultura dels serveis Territorials a Lleida.

3. Curs de col·laboració amb l'ICE de la UdL sobre el tema “L'autoestima i la utopia en el professor/a”, impartit pels professors Salvador Escudé, Josep M. Pujol, i Carles Sió. Organitzat per l'IREL en col·laboració amb l'*Institut de Ciències de l'Educació-ICE* de la UdL. Ha tingut lloc els divendres del 13 de febrer al 3 d'abril. Aquest curs ha format part del pla ordinari de formació permanent per als mestres i professors del departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya, amb un valor de 3 crèdits. Va comptar amb 51 participants.

4. Curs “La mirada del cinema” (sensibilitat social):

Amb un valor de tres crèdits és un curs que s'ha imposat com a majoritari per als alumnes que fan crèdits de lliure elecció de la UdL, i també alumnes de l'IREL.

Es tracta de veure i viure el cinema com a comunicador de valors socials i col·lectius. Aquest curs es fa en una hora com les 15.30, i a la Sala de conferències de l'IREL. A part d'una introducció amb Pep Oriol, professor de comunicació audiovisual, s'ha pogut veure les pel·lícules: “Little Miss Sunshine” (Jonathan Dayton) –presentada per Montse Esquerda–; “La promesa” (Germans Dardenne) –Jordi Tarragona–; “La vida de los otros” (Florian Henckel-Donnersmarck) –presentada per Salvador Escudé–; “Te doy mis ojos” –Núria Torres–; “Cinderella Man” (Ron Howard) –Carles Sió– i “El jardín secreto” (Agnieszka Holland) –presentada per Teresa Peralta–. En total hi han assistit 33 alumnes. És fa una introducció, un col·loqui posterior i es presenta una síntesi valorativa.

5. Curs “Crisi i esperances en el món del treball”:

Aquest curs l'organitzen: Càritas, Delegació de la Pastoral Penitenciària, Seminari Doctrina Social de l'Església, Justícia i Pau, IREL. Té com a finalitat provocar un diàleg social sobre temes de precarietat individual present a la nostra societat. Es fa en divendres de 19,00 a 21,00h, a l'IREL i té un valor de 2 crèdits. Han intervingut, del 14 de novembre al 12 de desembre: Rafael Allepuz (Justícia i Pau) *Funcionament del mercat de treball. Atur, flexibilitat laboral, precarietat laboral, etc.* Rafael Allepuz (Justícia i Pau) *Col·lectius més desfavorits en el món del treball: causes i trets característics.* José Manuel Pocostales Acado (Pastoral Penitenciària) *El treball com a mitjà de rehabilitació a la presó.* Ester Vilaprinçó (Grup d'estudi de la Doctrina Social de l'Església) *Treball humà, principi de vida.* Equip Càritas - Càritas Diocesana *El valor de la inserció laboral.* Ha comptat amb la participació de 15 persones.

6. Seminari *Comprendre les nostres emocions*:

Amb un valor d'un crèdit, s'han fet quatre sessions sobre aquest tema a càrrec de Mn. Carles Sanmartín del divendres del 13 d'octubre al 7 de novembre de 2008.

L'objectiu del curs era oferir una petita "gramàtica emocional" amb aportacions psicològiques i evangèliques, que puguin servir per viure millor amb les pròpies emocions.

7. Curs de *"Vida Creixent"*:

El grup de Vida creixent es reuneix, generalment, els segons dimarts de cada mes proposant un tema de reflexió, al qual s'hi pot afegir qualsevol altra persona. Les dates han estat del 15 d'octubre de 2008 al 28 de maig de 2009. Els coordinadors són Sr. Ramon Roig i Mn. Joan Jové. Hi han assistit 22 persones.

El temes tractats enguany han estat: Lliçó Inaugural IREL-UdL *La justícia, imatge, sentit i fonament* Dr. Josep M. Esquirol. *Valor de la concepció i de la vida*, Dr. Antoni Sainz. *Acompanyament i creixement personals*, Dr. Ramon Prat. *La vida a través del Nou Testament, fenomen lligat a l'Antic Testament*, Mn. Daniel Turmo. *Les necessitats de les persones grans, físiques, psíquiques i socials*, Dra. Montserrat Esquerda. *L'amistat, l'espiritualitat i l'apostolat*, Llic. Francisco Baena. *Recés*, Mn. Joan Jové. *Vida Creixent: reflex de la Trinitat* Sr. Ramon Roig. *Cloenda del curs conjuntament amb l'IREL*.

8. Curs pont a la Llicenciatura en Teologia.

Realització del curs pont de la Llicenciatura en Ciències Religioses a la Llicenciatura en Teologia. Ha comptat amb 10 alumnes.

A. Cursos realitzats a l'IREL, delegació de la FTC:

- La "humilitat de Déu" en l'obra de François Varillon (1,5 cr.)
- Justícia i transcendència (3 cr.)
- Ciència, filosofia i teologia en el pensament de X. Zubiri (3 cr.)
- Déu en el pensament teològic i filosòfic de Sant Tomàs d'Aquino (4,5 cr.)
- Història del pensament cristià a l'edat moderna (4,5 cr.)

B. Cursos realitzats a la pròpia FTC

- El sermó de la muntanya. Perspectiva teològico-moral (3cr.)
- Introducció a l'antic Testament: crítica textual, crítica literària, temes teològics (1,5 cr.)
- Amor i matrimoni en el Magisteri de l'Església (1,5 cr.)
- Metodologia (1,5 cr.)

III.6 Seminaris de recerca

1. Seminari d'Ensenyament social de l'Església “Jaume Rubió”, en col·laboració amb Càritas i la Delegació de Pastoral Obrera. Coordinador del seminari fins a la seva mort, ho va ser el professor Jaume Rubió. Actualment ho són l'Eng. M. Àngels Altarriba i el Sr. Plàcid Burgués. Aquest seminari permanent està integrat per 5 membres i es reuneix els dissabtes cada dues setmanes.

2. Seminari de “Professors universitaris cristians”, en col·laboració amb el Servei d'Assistència i Formació Religiosa-SAFOR de la Universitat de Lleida i amb la Delegació de Pastoral Universitària. Delegada de Pastoral Universitària: Dra. Teresa Peralta. Coordinadors del seminari: Dr. Manuel Lladonosa, Dr. Manuel Ibáñez i Dr. César Cierco. El tema del seminari ha estat “Interrogants en la universitat i en la societat d'avui”. El seminari està integrat per uns 15 membres i es reuneix cada mes.

3. Seminari d'espiritualitat “El misteri: contemplació, assimilació, acció. Comentari a textos escollits de la germana Cristina Kaufmann”. Coordinador del seminari: Llic. P. Josep Castellà. Ha tingut lloc dissabtes alterns del 18 d'octubre fins al 23 de maig. Reconeixement de 3 crèdits. Hi han participat 20 persones.

4. Seminari “Concili Vaticà II”. Té com a objectius aprofundir en els documents del Concili Vaticà II i el Concili Provincial Tarraconense. N'és el moderador Rafael Allepuz i la secretària, Josefa Camps. El componen 9 participants.

5. Seminari de Teologia “Francesc Castelló” realitzat pels llicenciats i llicenciades en Ciències Religioses sobre “Història del pensament cristià”. Ha constatat de 10 sessions d'octubre a maig. Han participat 7 persones.

6. Seminari de Pastoral. Formació teològica i psicopedagògica pels Agents de Pastoral, formació espiritual i tallers d'intercanvi d'experiències pastorals (amb la participació de 10 persones). Coordinat per Carles Sió.

III.7 Altres actes i esdeveniments

- Cal fer constar, abans de tot, la pèrdua definitiva del professor d'Antropologia teològica, Josep Maria Rocafiguera Serrabou, (e.p.d.).
- Visita, el dia 12 de novembre del Sr. Bisbe de Lleida, Mons. Dr. Joan Piris Frígola a l'IREL reunit amb el Consell tècnic i l'Equip directiu de l'IREL, va ser una reunió d'intercanvi i diàleg molt profitosa.
- Exposició de l'alumna Anna Escur a la Sala de conferències del seminari, els mesos de desembre-març.

- El fet de què Mn. Josep Alexandre Baró assumeix la coordinació del Mitjans de Comunicació social, amb la realitat d'una nova pàgina al diari La Mañana.
- La marxa de la Cristina, per motiu familiars i personals de la secretaria tècnica de l'IREL, i la seva substitució per Carles Sió, també coordinador general.
- Les tasques de coordinació dels Grups "Amics de l'IREL" són assumides per la Sra. Llicenciada Francesca Agustí, reunint el grup "Amics de l'IREL" el dia 1 d'abril.
- Josep M. Forné i Febrer i Carles Sió i Roca, com a membres representants de l'IREL a l'Assemblea Municipal de les Religions, continuen assistint a totes les reunions i Ramon Prat, en nom de l'IREL, intervé en la Cloenda da la II jornada de les portes obertes dels cultes religiosos de la ciutat de Lleida.
- Participació a la Jornada d'Acompanyament al Dol, el dia 20 de març de 2009.
- Participació, conjuntament amb Òmnium Cultural, de la presentació de llibre Doctor Ramon Masnou: Miscel·lània de reconeixement.
- Participació en les convocatòries de reunió de veïns de l'Associació de veïns del Barri de la Universitat.
- Participació a les IV Jornades Lleidatanes de Filosofia Moderna, els dies 13 i 14 de març.
- Permanència del programa de ràdio a la COPE d'"un filòsof i un teòleg" el primer divendres de cada més, per Ramon Prat i Josep Maria Forné.

IV. Total participants

La suma dels totals de participants en les activitats docents de l'IREL durant el curs 2008-2009, que acabem de desglossar en els apartats anteriors, ha estat a l'entorn d'un miler de persones.

V. Serveis

1. Celebració de l'eucaristia els dimarts.

2. Suport docent dedicat a l'acompanyament personalitzat dels estudiants que ho demanen per a la metodologia de l'estudi i de l'elaboració dels treballs de recerca, tesines, etc.

3. Pàgina web i audioteca. La pàgina web conté les gravacions de tots els cicles de conferències, seminaris i cursos organitzats conjuntament amb la Universitat de Lleida, l'Institut de Ciències de l'Educació-ICE i la Fundació Pública de la Diputació de Lleida "Institut d'Estudis Ilerdencs-IEI".

També a través de la pàgina web els alumnes poden consultar les seves notes, així com es dóna difusió als esdeveniments propis de l'IREL. Aquest curs hem vist incrementat l'ús del correu electrònic per tal de sol·licitar informació dels diferents cursos i activitats.

4. Servei intern als ex-alumnes (SEIREL), amb els objectius de vetllar per la seva formació continuada, oferir una borsa de serveis, propiciar trobades, informar dels esdeveniments significatius de l'Institut i promocionar els estudiants cap a estudis superiors.

5. Amics de l'IREL. S'ha incrementat en dotze persones el nombre de socis. Ha passat a ocupar-se de les tasques pròpies del grup "Amics de l'IREL" la Sra. Francesca Agustí. Es va fer una reunió el dia 1 d'abril.

6. Publicacions:

- Dins la col·lecció Quaderns IREL s'ha publicat el n. 21 "L'IREL, un espai creient d'humanització" de Ramon Prat i Pons.
- Publicacions als diaris locals:
 - *Ramon Prat propone compartir el arte en litigio con los valores evangélicos* - La Mañana, 5 de setembre de 2008.
 - *Buscar el que ens uneix, o el que ens separa* - Ramon Prat i Pons La Mañana, 6 de setembre de 2008
 - *L'IREL, espai creient d'humanització* - Ramon Prat i Pons - Segre, 6 de setembre de 2008.
 - *L'IREL dedica un cicle de xerrades al concepte de "justícia"* - Segre, 10 de setembre, 2008
 - *El Institut Superior de Ciències Religioses comienza un nuevo curso* - La Mañana 11 de setiembre de 2008.
 - *Buscar el que ens uneix, o el que ens separa* - Ramon Prat i Pons - Segre, 30 desembre de 2008.
 - *En família. L'església que és a casa teva* - Ramon Prat i Pons
 - *En família. Butlletí de la delegació diocesana de Família i Vida*
 - *L'IREL presenta el Nou curs acadèmic* - Full dominical Bisbat de Lleida - 12 d'octubre de 2008
 - *IREL inaugura el curso con una charla sobre la justícia* - Segre, 16 d'octubre de 2008
 - *Inicio del curso académico del Institut Superior de Ciències Religioses de Lleida* - La Mañana, 16 d'octubre del 2008.
 - *Com compaginar Evangeli, Comunió i Llei de Museus a la Diòcesi de Lleida i Barbastre?* - Mn. Xavier Batiste - 14 d'octubre de 2008
 - *Divuit anys a l'IREL* - J.M. Forné i Febrer - Segre, 29 d'octubre de 2008

- Lliçó inaugural del nou curs de l'IREL a la sala d'actes de la UdL - 9 de novembre de 2008 - Full dominical 9 de novembre.
- El testimonio de la historia de un obispado "amputado" Presentan el segundo volumen de "Arrels Cristianes" del siglo XIII al XV - Segre, 31 d'octubre de 2008
- La UdL formarà professors de religió gràcies a un acord - Bon dia, 13 de novembre de 2008
- La UdL formarà profesores de religión en 2008 - La Mañana, 13 de novembre de 2008
- Conveni per formar a professors de religió - Segre 13 de novembre de 2008
- El IREL abre el nuevo curso académico - Catalunya Cristiana, 30 d'octubre de 2008
- Arrels Cristianes. Presentació del volum II al paranimf de l'Acadèmica Mariana - Full dominical de Lleida, 23 de nov. de 2008
- Un Sínodo per estimar la paraula - Josep Alexandre Baró i Ania - La Mañana, 16 de novembre de 2008
- Presentació del segon volum d'"Arrels Cristianes" de Lleida - Catalunya Cristiana, 20 de novembre de 2008
- Limitar el desig - Josep Alexandre Baró - Segre 2 des. de 2008.
- Entrevista a Josep Ma. Esquirol - Carles Sió - La Mañana, 9 de desembre de 2008
- L'Informe Foessa: una finestra al món - Ramon Baró, Rafael Allepuz, Segre, 6 de gener de 2009.
- Entrevista a Teresa Peralta - Carles Sió - La Mañana, 11 de gener de 2009.
- La crisi, una oportunitat - Ramon Salvia Sangrà - La Mañana, 14 de gener de 2009.
- Entrevista a Josep Maria Farreny - Josep Alexandre Baró - La Mañana, 25 de gener de 2009.
- El Bisbat y la UdL comparten bibliotecas - La Mañana, 28 de gener de 2009.
- UdL i obispado "compartiran" bibliotecas - Segre, 28 de gener de 2009.
- El bisbat i la UdL acorden compartir biblioteques - ADN, 28 de gener de 2009.
- P. Josep M. Rocafiguera, jesuïta - Catalunya Cristiana, 22 de gener de 2009.
- El Bisbe de Lleida i el Rector de la UdL signen un conveni per compartir els fons bibliogràfics - Full dominical 8 de febrer de 2009.

- Càritas, programa d'acció social - Josep Maria Forné - Segre, 7 de febrer de 2009.
- Humanisme Cristià - Josep Martí Cristòfol - Segre, 1 de febrer de 2009.
- L'institut Superior de Ciències Religioses i la UdL comparteixen biblioteques - Suplement de Lo CAMPUS, Febrer de 2009.
- Entrevista a Mercedes Bitrian - Carles Sió - La Mañana, 9 de març de 2009
- ¿Qué significa que Catalunya es país de misión? - Ramon Prat i Pons
- Relevo en la oficina de medios de comunicación del obispado - Segre, 3 de març de 2009.
- Cloenda del cicle "Religions en diàleg" a la parròquia del Carme - Full dominical, 15 de març de 2009.
- Càritas: ni ONG ni empresa - Full dominical 22 de març de 2009
- Convenio para compartir los fondos bibliográficos - Catalunya Cristiana 5 de març de 2009.
- Amics de l'IREL - Cesca Agustí - Full dominical 29 de març de 2009.
- A voltes amb la salut... - Montse Esquerda - Segre, 8 d'abril de 2009.
- De la bona persona - Josep Maria Forné - La Mañana 9 d'abril de 2009.
- Notícies de la diòcesi - Carles Sanmartín i Sisó - Full dominical - 12 d'abril de 2009.
- Setmana santa - Josep Maria Forné - Segre, 13 d'abril de 2009.
- Entrevista Oliver Klein - Carles Sió - La Mañana, 14 d'abril de 2009.
- Renovar el llenguatge teològic - Carles Sió - Segre, 15 d'abril de 2009.
- Entrevista Arcadi Oliveres - Carles Sió - La Mañana, 20 d'abril de 2009.
- Solidaritat contra hipocresia - Carles Sió - La Mañana, 27 d'abril de 2009.
- 10a. Jornada de Pastoral Penitenciària a Lleida, 9 de maig de 2009.
- La pastoral penitenciària: utopia i esperança - Ramon Prat i Pons
- Colaboración provechosa que todos necesitamos - Gaspar Mora - Catalunya Cristiana, 7 de maig de 2009.

- *Les oportunitats venen amb la crisi, a debat a la UdL - entrevistes - Carles Sió, 24 de maig de 2009.*
- *El nuncio aseguró a Píris que el litigio estaba resuelto cuando le ofreció la diócesis - La Mañana, 27 de maig de 2009.*
- *Píris afirma que Roma sí estudió los documentos de Lleida sobre el arte - Segre, 27 de maig de 2009.*
- *Eclesiodiversitat - Ramon Prat i Pons - Full Dominical, 31 de maig de 2009.*
- *"No descarto entrar en política - Josep Ma. Forné - Entrevista, Segre, 24 de maig de 2009.*

7. Beques i ajuts.

Una comissió feta per diferents membres de l'IREL analitza les situacions justificades i atorguen les beques segons les disponibilitats i les necessitats. En principi, tots els alumnes de la UdL tenen un 50% de beca en els seus crèdits de lliure elecció.

8. Reprografia.

Dispossem, també, d'un servei intern de fotocopiadora per a les necessitats acadèmiques dels alumnes. Funciona de les 18 a les 21 hores.

9. Servei de la DECA.

La DECA (Declaració Eclesiàstica de Competència Acadèmica) és la formació del professorat de religió que substitueix la DEI (Declaració Eclesiàstica d'idoneïtat)

Es van reunir el passat dia 21 de novembre de 2008 les següents persones per tal de desenvolupar el conveni de col·laboració entre l'Institut Superior de Ciències religioses i la Universitat de Lleida pel que fa a la formació del Graduats en educació primària i graduat d'educació infantil com a mestres de religió, i a la realització de la DECA a la Diòcesi de Lleida:

Ramon Prat, Maria Pau Cornadó, Manuel Lladonosa, Lluís Sallán, Carles Sió

Van parlar i acordar:

- Per als alumnes que actualment en el curs 2008-2009 fan 2n i 3r de Magisteri, continua estant en vigor l'exigència de 18 crèdits (180h) exigits al començament dels seus estudis. Aquests alumnes, com fins ara per la DEI, continuaran fent els 19 crèdits de l'àrea de religió ofertada als estudis de Magisteri o fer-los i complementar-los, segons la distribució fins ara vigent, a l'IREL.
- Per als alumnes que han començat primer de Magisteri en el curs actual 2008-2009, les instruccions sobre la DECA són que han de

cursar 30 crèdits (300 h.), dels quals 19 crèdits són oferits a l'àrea de religió de Magisteri, i que poden ser complementats fins a 30 a l'IREL, triant entre un quadre de matèries. En tot cas caldrà completar, a través dels crèdits escollits, un bloc pedagògic de 6 crèdits, com per a l'antiga DEI.

- Informar als alumnes que actualment estan cursant primer curs de magisteri d'aquesta ampliació de 18 a 30 crèdits, cara a que no es trobin amb sorpreses en acabar els seus estudis si volen obtenir la DECA.
- Respecte al Pla Bolonya i a la distribució en 4 matèries de 6 crèdits *ects* que preveu el document titulat "Teología católica y su pedagogia" de la Comisión Episcopal y catequesis de la Conferencia Episcopal Española, es distribueixen així: Matèria 1 (Religión, Cultura i Valores), ho farà el SAFOR i en serà encarregat Manuel Lladonosa a través de les matèries transversals del nou projecte de Bolònia; Matèria 2 (El Mensaje Cristiano) i Matèria 3 (La Iglesia, los Sacramentos y la moral) els tindrà a càrrec l'IREL, entre les matèries de la Diplomatura i la llicenciatura en Ciències Religioses, i en serà el coordinador Carles Sió; la matèria 4 (Pedagogía y didáctica de la religión en la escuela) es realitzarà a l'Escola de Magisteri i serà impartida pel professor de religió amb la coordinació del delegat d'Ensenyament del Bisbat de Lleida.
- En tot cas hi haurà una coordinació de seguiment entre el representant del SAFOR i el Delegat d'ensenyament del Bisbat de Lleida
- Maria Pau Cornadó, Lluís Sallán, Manuel Lladonosa i Carles Sió es reuniran periòdicament, prèvia convocatòria d'aquest darrer, per anar fer el seguiment i posada en pràctica d'això acordat.

VI. Valoració del curs acadèmic 2007-2008

El curs 2008-2009 de l'IREL ha assolit el seu divuitè any de funcionament des què es va crear l'Institut. A l'hora de fer una valoració conclusiva d'aquest curs, en primer lloc, cal subratllar la consolidació de l'estructura bàsica d'aquesta institució universitària. En dóna constància la publicació del Quadern, que porta per títol *L'IREL, espai creient d'humanització* (Col·lecció *Quaderns IREL* n. 21, Lleida, 2009). Efectivament, entre els elements que han anat assolint una maduresa al llarg d'aquests anys fins avui, podem destacar els següents:

- Els Estudis Universitaris Superiors, és a dir, la Diplomatura i la Llicència en Ciències Religioses, el nombre d'alumnes que estudien al

centre, la docència, investigació i gestió per part dels professors, la qualitat de les tesines que es van defensant periòdicament, etc.

- El dinamisme del Departament de Pastoral Aplicada - DPA, per la seva identitat i, complementarietat amb els Estudis Superiors.
- La dinàmica que va assolint el Curs de Vida Creixent adreçat a la Gent Gran, perquè al mateix temps que fa aquest servei específic, té un nivell universitari adequat.
- La gestió coherent i eficient de l'Institut, per part dels equips del Consell Tècnic i de l'Equip Directiu, el Claustre de Professors, la Delegació dels estudiants i el Consell Assessor de l'Institut.
- La cooperació institucional ordinària amb la Universitat de Lleida, l'Ajuntament de Lleida i l'*Institut de Ciències de l'Educació-ICE* que depèn de la UdL, amb la Fundació Pública de la Diputació de Lleida *Institut d'Estudis Ilerdencs-IEI*, i amb la Fundació Joan Maragall de Barcelona i altres.

En segon lloc, cal remarcar algunes novetats que s'han realitzat durant aquest curs, entre les quals podem destacar les següents:

- La signatura d'un acord específic de cooperació entre la UdL i l'IREL per tal d'assegurar la formació del professorat de religió en l'Ensenyament de la Religió a l'Escola - ERE. En aquest acord signat s'ha establert la cooperació entre la Facultat de Ciències de l'Educació de la UdL, el SAFOR i l'IREL. Una comissió de representats de totes aquestes Institucions, juntament amb el Delegat d'Ensenyament del Bisbat, vetlla per la seva aplicació.
- La signatura, per part del Bisbe de Lleida i el Rector de la UdL, d'un acord sobre l'ús comú de les biblioteques de la UdL i del Seminari de Lleida, que permet als estudiants, professors i *Pas* tenir accés a ambdues biblioteques.
- El bon funcionament acadèmic de l'Extensió Universitària de la Facultat de Teologia de Catalunya a la seu de l'IREL de Lleida, que, en concret, permet la preparació de 10 alumnes per assolir la titulació de la Llicència Especialitzada de Teologia.
- La presència pública de l'IREL en el món cultural de les Terres de Ponent (Aula de la Gent Gran de la UdL, Jornades de Filosofia, emissores de radio i premsa local, etc.). Especialment, aquesta presència s'ha posat en relleu en la Commemoració del 50è Aniversari de la Convocatòria del Concili Ecumènic Vaticà II, el dia 26 de maig a l'Aula Magna de la UdL, amb participació del Rector de la UdL, el Bisbe de Lleida i professors de la Universitat i l'IREL.

Finalment, i en tercer lloc, val a dir també, que s'està realitzant correctament el treball de donar una resposta adequada a nous reptes que té plantejats l'Institut, entre els quals hem de destacar els següents:

- La realització d'una avaluació interna de l'IREL, a partir d'una enquesta feta entre tots els professors, els estudiants i el personal de l'administració i serveis de l'Institut. En la valoració que fa l'equip que ha elaborat aquesta avaluació interna, el resultat global final és positiu i permet mirar el futur immediat amb solvència i serenor.
- L'inici de l'adaptació dels plans d'estudi i funcionament de l'Institut a l'Espai Universitari Europeu, anomenat també pla de Bolonya.
- L'adaptació de l'Institut a la nova normativa i exigències de la recent Instrucció de la Congregació per l'Ensenyament Catòlic de la Santa Seu, adreçada als Instituts Superiors de Ciències Religioses.
- La necessitat de potenciar la infraestructura econòmica i el suport material per dur a terme les activitats ordinàries de l'Institut. Això suposa mantenir el suport de la diòcesi a l'extensió i creixement de les activitats de l'Institut, per tal de consolidar el pressupost ordinari. També, cal millorar el manteniment de l'edifici, que correspon al Seminari Diocesà, segons el pacte signat. La col·laboració del grup *Amics de l'IREL*, és una iniciativa valuosa davant aquestes necessitats.
- La plena inserció i compromís de l'IREL dins del conjunt del pla de pastoral diocesà, dissenyat pel nou bisbe de Lleida Dr. Joan Piris.

En definitiva, podem dir que l'IREL viu un temps d'esperança i de fidelitat en el seu servei a l'Església i la societat de Lleida.

Lleida, 30 de juny de 2009

Signat Ramon Prat i Pons
Director de l'IREL

Cúria Diocesana

Reglament intern de la Cúria Diocesana de Lleida

I. EL BISBE

Article 1

“Cada un dels Bisbes és principi i fonament visible d’unitat en les respectives Esglésies particulars, formades a imatge de l’Església universal, en les quals i a base de les quals existeix l’Església Catòlica, una i única. Per això cada Bisbe representa la seva Església... Cada un dels Bisbes, que presideixen Esglésies particulars, exerceixen llur govern pastoral sobre la porció del poble de Déu a ells encomanada” (LG 23).

Article 2

“Pertoca al Bisbe diocesà regir l’Església particular que li ha estat confiada amb potestat legislativa, executiva i judicial, segons la norma del dret. La potestat legislativa, l’exerceix el Bisbe personalment; la potestat executiva, personalment o per mitjà de vicaris generals o episcopals segons la norma del dret; la potestat judicial, personalment o a través d’un vicari judicial i de jutges segons la norma del dret” (c. 391).

II. LA CÚRIA DIOCESANA

Article 3

Constitueix la Cúria diocesana de Lleida el conjunt d’“aquells organismes i persones que ajuden el Bisbe en el govern de tota la diòcesi, sobretot en la direcció de l’activitat pastoral, en l’administració de la diòcesi i en l’exercici de la potestat judicial” (c. 469).

Article 4

La Cúria diocesana és tota ella pastoral en les seves diverses seccions i forma amb el Bisbe una sola cosa. Per tant, tots aquells que hi treballen hauran d’actuar, en l’exercici dels oficis i funcions encomanades, amb un autèntic esperit pastoral i de servei, demostrant amb la seva conducta que estan al servei de tota la diòcesi.

Article 5

La Cúria diocesana de Lleida es regeix per la normativa canònica general (cc. 469-494; 1419-1422; 1430-1437 CIC) i pel present Reglament.

Article 6

“Tots els qui són admesos a treballar a la cúria han de: 1r. prometre que compliran fidelment la seva tasca, segons el mode determinat pel dret o pel Bisbe. 2n. guardar-ne secret dintre els límits i segons el mode determinats pel dret o pel Bisbe” (c. 471).

Article 7

Al servei de les diverses seccions de la Cúria poden ser destinats fidels laics, els quals han d'estar en comunió amb l'Església.

Article 8

La Cúria diocesana de Lleida està formada per les següents seccions:

- La Vicaria General
- La/es Vicaria/es episcopal/s
- La Vicaria Judicial
- La Secretaria General
- L'Administració Diocesana.

Altres seccions:

- Departament de Patrimoni immobiliari
- Departament de Patrimoni artístic i cultural
- Arxiu Diocesà
- Servei d'affers jurídics
- Coordinació de les Causes dels Sants
- Departament de mitjans de comunicació social.

III. EL MODERADOR DE LA CÚRIA

Article 9

Correspon al Moderador de la Cúria nomenat pel Bisbe:

- 1) “coordinar sota l'autoritat del Bisbe tot el que es refereix a la tramitació dels afers administratius i també de procurar que tots els altres addictes a la Cúria compleixin bé la tasca encomanada” (c. 473,2)
- 2) coordinar, sota l'autoritat i les indicacions del Bisbe, l'activitat dels diferents organismes que formen la Cúria diocesana

Article 10

El Moderador de la Cúria és el Cap de personal, essent el responsable de proposar al Bisbe el personal necessari. L'Ecònom diocesà serà

l'encarregat de formalitzar els contractes laborals i de prestació de serveis de tots els qui hi treballen.

Article 11

El Moderador tindrà contactes periòdics amb els responsables de les diverses seccions de la Cúria a fi de vetllar per la qualitat de les relacions fraterne i el bon funcionament del servei.

Article 12

És competent, junt amb el Canceller, per a permetre l'entrada en l'Arxiu diocesà i per a la consulta dels documents. També, juntament amb el Canceller, pot permetre la sortida de documents únicament per poc temps (cc. 487, 1; 488).

Article 13

El Moderador de la Cúria haurà de ser informat pel Secretari General dels actes que produeixen efectes jurídics.

IV. EL VICARI GENERAL

Article 14

La missió i les competències del Vicari General es regeixen pels cc. 475-478 del Codi de Dret Canònic, per aquest Estatut diocesà i per les disposicions del Bisbe, “al qual ha d'informar sobre els afers per a resoldre o ja resolts, i mai no ha d'actuar contra la voluntat i les intencions del mateix Bisbe” (c. 480) El mateix val per als Vicaris episcopals.

Article 15

El Vicari General té potestat ordinària executiva per tal d'ajudar el Bisbe en el govern de tota la Diòcesi. Aquesta potestat executiva es concreta en poder “realitzar tots els actes administratius, excepte aquells que el Bisbe s'hagi reservat o que per dret requereixin un mandat especial del Bisbe” (c. 479, 1).

Article 16

Com a Delegat per a relacions institucionals i actes públics té com a missió representar el Bisbe en els actes oficials, mantenir la relació amb les institucions civils, així com l'organització dels actes i celebracions diocesanes d'especial significació.

Article 17

Correspon al Vicari General, sota l'autoritat del Bisbe i en col·laboració amb el Vicari episcopal de Pastoral, el seguiment del Pla pastoral Diocesà, tot vetllant per la seva bona marxa i la consecució dels objectius marcats.

V. EL/S VICARI/S EPISCOPAL/S

Article 18

Els Vicaris episcopals “gaudeixen de la mateixa potestat ordinària que pertoca al Vicari General per dret universal” “en una determinada part de la Diòcesi o en una certa classe d'afers” (c. 476) segons consti explícitament en el nomenament. Els Vicaris episcopals tenen potestat executiva ordinària (c. 134, 2).

Article 19

Correspon als Vicaris episcopals en l'àmbit del seu territori (vicari territorial) o en relació amb les persones de la seva Vicaria (vicari funcional), les següents funcions:

- 1) potenciar, coordinar i dirigir l'acció pastoral, sempre en conformitat amb els criteris d'actuació marcats pel Bisbe
- 2) recollir i ordenar la informació adequada sobre les necessitats pastorals de llur respectiu àmbit i dur-la al Consell Episcopal pel seu estudi, valoració i, en el seu cas, execució
- 3) promoure una relació fraterna entre els sacerdots, diaques, religiosos i agents de pastoral
- 4) ajudar els arxiprestos en el desenvolupament de les seves funcions.

Article 20

Cap organisme general de la Cúria resoldrà un assumpte que afecti a les Vicaries episcopals, sense el vistiplau del Vicari corresponent i del Vicari General.

Article 21

En cas d'absència del Bisbe o del Vicari General s'indicarà un Vicari episcopal que assumeixi les funcions de Vicari General substitut.

VI. EL VICARI JUDICIAL

Article 22

El Bisbe exerceix “la seva potestat judicial personalment o a través d’un Vicari judicial i de jutges segons la norma del dret” (c. 391, 2).

Article 23

La Vicaria Judicial comptarà amb un Vicari judicial, un promotor de justícia i defensor del vincle, amb jutges diocesans del Tribunal eclesial i amb un notari de dit Tribunal (cc. 1419-1422; 1430-1437).

Article 24

El Vicari Judicial presideix la Cúria de Justícia, i li correspon:

- 1) les causes que s’hagin de tramitar judicialment, siguin contencioses o penals
- 2) les causes de separació conjugal que es tramitin per via administrativa, i per via contenciosa les causes de nul·litat matrimonial
- 3) el procés de dispensa del matrimoni rato i no consumat
- 4) el procés per a la dissolució del matrimoni “in favorem fidei” en qualsevol de les seves formes
- 5) el procés de presumpta mort del cònjuge
- 6) el procediment de dispensa de les obligacions derivades de l’estat clerical per especial delegació del Bisbe.

VII. EL SECRETARI GENERAL I CANCELLER

Article 25

“A cada Cúria serà nomenat un canceller, la tasca principal del qual, mentre el dret particular no estableixi altrament, és de procurar que es redactin i s’expedeixin les actes de la Cúria i que siguin guardades a l’arxiu de la Cúria”.

“Si hom ho veu necessari, pot ser proporcionat al canceller un ajudant, anomenat vice-canceller”

“El Canceller i el vice-canceller són, per aquest mateix fet, notaris i secretaris de la cúria” (c. 482).

Article 26

Com a notari de la Cúria, “la seva signatura dóna fe pública de la realització d’actes jurídics, judicials i administratius, és a dir, certifica la

identitat jurídica del document... El Bisbe s'ha de servir del Canceller per a la preparació dels documents jurídics" (AS 179).

Article 27

El Secretari General és auxiliar directe del Moderador de la Cúria per al bon ordre dels afers administratius. Correspon al dret particular determinar la relació del Canceller amb els altres oficis de la Cúria.

Article 28

El Secretari General és secretari del Consell Episcopal, del Col·legi de Consultors, del Consell Presbiteral i del Consell Pastoral Diocesà. Li correspon enviar, en nom del Bisbe, les convocatòries i fer-ne l'acta.

Article 29

Segons el dret universal i particular correspon a la Secretaria General i Cancelleria les següents tasques i competències:

Correspon a la Notaria:

- autenticar signatures i còpies de documents
- diligenciar els nomenaments del Bisbe
- tramitar l'aprovació d'estatuts i erecció d'associacions i fundacions, i vetllar per la seva inscripció en el registre d'entitats religioses del Ministeri de Justícia
- preparar decrets
- tramitar l'expedient d'abandó de l'Església
- gestionar l'arxiu secret de la cúria, del qual només pot tenir clau el Bisbe.

Correspon a la Secretaria General:

- registrar l'entrada de documents a la cúria
- enviar les convocatòries i comunicacions, i redactar les actes i comunicats de reunions
- preparar autoritzacions
- emetre certificats
- enviar al seu destinatari documents oficials: convenis, contractes, llicències d'obres, notificacions
- enviar al seu destinatari els documents oficials que s'adrecen a instàncies extradiocesanes: Santa Seu, Conferència Episcopal Espanyola, Conferència Tarraconense, etc.
- tenir cura de la tramitació dels expedients d'ordes sagrats

- enregistrar la col·lació de ministeris i ordenacions i notificar l'ordenació diaconal a la parròquia en què l'ordenat va ser batejat
- preparar llicències ministerials
- tramitar les incardinacions de preveres
- col·laborar amb el respectiu arxiprest per tal de garantir la integritat del patrimoni i arxiu d'una parròquia en el cas de defunció del rector
- redactar l'estadística anual destinada a la Santa Seu
- coordinar la redacció de la relatio quinquennal amb ocasió de la visita ad limina (c. 400,1)
- estendre, un cop obtingut el vistiplau del Vicari General, les autoritzacions per a concerts i altres actes culturals en els recintes sagrats.

També es gestiona des de la Secretaria General i Cancelleria:

- la secció d'assumptes matrimonials no judicials
- la dispensa, amb facultat delegada pel Bisbe (c. 1127, 2) dels impediments matrimonials
- l'edició del Butlletí oficial de la Diòcesi i de la Guia diocesana
- la coordinació dels canvis operats en l'organigrama diocesà per a la seva publicació en la plana web del Bisbat i l'agència de precs a Roma.

Article 30

Correspon al Canceller-Secretari tenir cura de l'Arxiu Diocesà, tot vetllant pel seu bon funcionament i el servei pastoral que ha d'oferir: certificacions, estudiants i investigadors, visites guiades... Així mateix ha de vetllar per tal que s'acompleixi la legislació de l'Església sobre els arxius i registres (cf cc. 486-491).

VIII. L'ECÒNOM DIOCESÀ

Article 31

Al capdavant del Departament per als assumptes econòmics hi ha l'Ecònom, el qual ha de ser expert en economia i ha d'excel·lir en honradesa (c. 494, 1).

Article 32

El Bisbe nomena l'Ecònom un cop escoltat el parer del Col·legi de consultors i del Consell per als assumptes econòmics (c. 494, 2), per a un període de cinc anys (c. 494, 2).

Article 33

A l'Ecònom "li pertoca segons el mode definit pel consell per als assumptes econòmics, d'administrar els béns de la diòcesi sota l'autoritat del Bisbe i, amb els ingressos propis de la Diòcesi, fer les despeses que ordena legítimament el Bisbe o aquells a qui ell ha encarregat de fer-ho" (c. 494, 3).

Article 34

"En acabar l'any, l'Ecònom ha de donar compte dels ingressos i de les despeses al Consell per als assumptes econòmics" (c. 494, 4).

Article 35

Malgrat que "pertoca al consell per als assumptes econòmics, d'acord amb les indicacions rebudes del Bisbe diocesà, de fer cada any el pressupost d'ingressos i despeses per a tot el règim de la diòcesi de l'any entrant" (c. 493), el Bisbe podrà encomanar a l'Ecònom diocesà la confecció de dit pressupost amb la col·laboració dels membres de l'esmentat Consell. Un cop aprovat pel Bisbe el pressupost diocesà s'haurà de publicar, íntegre, en el Butlletí oficial del Bisbat.

IX. EL DIRECTOR DEL DEPARTAMENT DE PATRIMONI IMMOBILIARI

Article 36

És l'encarregat d'inventariar el patrimoni immobiliari de la Diòcesi, tot vetllant per l'observança de les lleis canòniques i civils que regulen el seu legítim ús.

X. EL DIRECTOR DEL DEPARTAMENT DE PATRIMONI ARTÍSTIC I CULTURAL

Article 37

Correspon al Departament de Patrimoni artístic i cultural:

- 1) fer l'inventari i la catalogació del patrimoni artístic de la Diòcesi

- 2) vetllar per la conservació, protecció i defensa del patrimoni sacre
- 3) assessorar el Bisbe i el Consell diocesà d'assumptes econòmics dels projectes que afectin a l'estètica del patrimoni sacre
- 4) assessorar els rectors de les obres ornamentals que es vulguin realitzar en els temples, vetllant per la seva conformitat amb les orientacions del Concili Vaticà II.

Article 38

El Cap d'aquest Departament haurà d'informar convenientment el Bisbe de les iniciatives, projectes i realitzacions que es vulguin dur a terme.

XI. L'ARXIVER DE L'ARXIU DIOCESÀ

Article 39

"A cada Cúria cal establir, en lloc segur, l'arxiu o tabulari diocesà, on es conservin dipositats ordenadament i guardats amb diligència els documents i les escriptures corresponents als afers diocesans, tant els espirituals com els temporals." (c. 486, 2).

Article 40

Al capdavant de l'Arxiu diocesà hi haurà un Arxiver el qual serà responsable juntament amb el Moderador de la Cúria i el Secretari-Canceller.

Article 41

"Cal fer un inventari o un catàleg dels documents continguts a l'arxiu, amb un breu resum de cada escriptura" (c. 486, 3).

Article 42

Hauran de ser lliurats a l'Arxiu Diocesà, en dipòsit i per a la seva custòdia, els llibres i documents de parròquies o entitats que depenguin del Bisbat que assenyala el n. 1 del Decret de 14 de febrer de 2008.

Article 43

Pel que fa a l'accés a la sala de consulta de l'Arxiu per a la consulta de documents i llibres, a la reprografia i als aranzels cal observar les normes del dret de l'Església (cc. 486-491), el Decret de 14 de febrer de 2008 i la Normativa de funcionament de l'Arxiu Diocesà de Lleida, de 23 d'abril de 2008.

Article 44

L'Arxiver, amb el consentiment del Bisbe o del Moderador de la Cúria i del Cancellier alhora, podrà autoritzar la sortida de documents de l'arxiu, només per poc temps (c. 488).

XII. EL COORDINADOR DEL SERVEI D'ASSESSORIA JURÍDICA

Article 45

El Bisbe nomenarà una persona que coordini, orienti i derivi tècnicament els afers jurídics generals que es presentin a la Cúria Diocesana.

XII. EL COORDINADOR DE LES COMISSIONS DIOCESANES "PRO CANONITZACIÓ"

Article 46

El Bisbe nomenarà una persona que coordini les comissions diocesanes pro canonització, la qual vetllarà per la instrucció de les causes de beatificació i canonització de la Diòcesi, i que haurà de treballar en estreta col·laboració amb la Vicaria Judicial.

XIV. EL DIRECTOR DEL DEPARTAMENT DE MITJANS DE COMUNICACIÓ SOCIAL

Article 47

El Departament de Mitjans de comunicació social ha d'oferir als mitjans de comunicació –premsa, ràdio, televisió, mitjans informàtics– aquelles informacions que ajudin a conèixer millor l'Església diocesana en les seves obres, institucions i persones.

Article 48

A més ha de contribuir a difondre el magisteri episcopal. Ha de ser un vehicle de comunicació i coordinació entre les persones i les institucions de la Diòcesi, tot contribuint a donar una imatge justa i correcta de l'Església en el conjunt de la societat. Ha de ser un instrument de

difusió cordial dels valors i principis evangèlics i dels ensenyaments dels pastors de l'Església, tot romanent al servei del diàleg, de la cooperació i de l'anunci de la Bona nova de Jesús.

Article 49

El Cap d'aquest Departament és el portaveu oficial de l'Església diocesana de Lleida, fora dels casos que el Bisbe delegui en una altra persona.

Article 50

El Bisbe nomenarà un Director d'aquest Departament, que en serà el responsable, sota la seva autoritat, de vetllar pels continguts i la publicació del Full dominical, la plana web del Bisbat, la difusió radiofònica de les notícies relacionades amb l'Església, i més en concret, amb la Diòcesi.

Seminari

Trobada del Seminari de Lleida

El dissabte 31 d'octubre tingué lloc la primera trobada del Seminari Diocesà del curs 2009-2010. Ens aplegàrem, a l'Acadèmia Mariana, els seminaristes (2 estudiants, 2 diaques i un jove en procés de discerniment) amb l'equip de responsables. La trobada s'inicià a les 11 del matí amb la pregària de l'hora menor i una breu però profunda meditació del director espiritual. A continuació, compartírem experiències i reflexions. El nostre Bisbe Joan també es feu present en la trobada i amb ell dialogàrem sobre com encarar el moment actual: com fer arribar als nostres germans el testimoni del do que és la crida al sacerdoci, des de la consciència que allò fonamental és la vocació comuna de tots els batejats a ser bons seguidors de Jesucrist i, a partir d'aquí, desenvolupar la missió personal de cadascú. Vàrem acabar la jornada amb un dinar en el qual no van faltar panellets, castanyes i moscatell, però sobretot el que no va faltar va ser l'alegria contagiosa dels qui ens sabem fills de Déu.

Comunicat de la reunió núm. 192

Els dies 6 i 7 d'octubre de 2009 ha tingut lloc la reunió n. 192 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la Casa d'Espiritualitat "Maria Immaculada", de Tiana i a Barcelona. La reunió ha estat presidida per Mons. Jaume Pujol Balcells, arquebisbe de Tarragona, i hi han assistit tots els seus membres.

En començar, Mons. Vives ha informat de l'estat de salut de l'Arquebisbe emèrit d'Urgell, Mons. Joan Martí Alanís, que s'està recuperant d'una greu afecció en una clínica de Barcelona.

1.- En relació al Projecte de "Llei de l'avortament", aprovat recentment pel govern espanyol, els bisbes catalans s'adhereixen plenament a la Declaració publicada per la Comissió Permanent de la Conferència Episcopal Espanyola el propassat 17 de juny i titulada "Atemptar contra la vida dels que van a néixer, convertit en dret". Com diu l'esmentada Declaració, "els bisbes no han deixat mai de recordar la doctrina de l'Església, segons la qual la llei natural i divina exigeix que tota vida humana ha de ser respectada com a sagrada des de la concepció a la mort natural. Per tant, no poden menys de compartir el rebuig que la legislació projectada suscita en diverses i rellevants institucions així com en una gran part de la societat. Entre les iniciatives per a la defensa del dret a la vida i per a la justa promoció de la maternitat, nombroses associacions han cridat els ciutadans a expressar-se a favor d'aquestes finalitats amb una manifestació convocada pel 17 d'octubre a Madrid. Els bisbes consideren legítima i convenient aquesta convocatòria i la participació en ella." Així mateix, els bisbes manifesten que en aquesta qüestió "és també molt necessària l'oració. En previsió dels greus problemes plantejats, aquest any de 2009 ha estat especialment dedicat a l'oració per la vida humana incipient. Els bisbes exhorten a tots els fidels a pregar amb insistència, perquè el dret a la vida dels que van a néixer sigui adequadament protegit per les nostres lleis."

2.- En relació a l'Any Jubilar Sacerdotal, amb motiu del 150è aniversari de la mort de sant Joan Maria Vianney, el sant rector d'Ars, iniciat pel Sant Pare el propassat 19 de juny, els bisbes han informat sobre les diferents activitats que duren a terme en cadascuna de les diòcesis i han decidit convocar una Jornada Interdiocesana del clergat de les deu diòcesis catalanes, coincidint amb la beatificació del màrtir Dr. Josep Samsó i

Elias, prevere barceloní i rector de Mataró, en la data que s'anunciarà oportunament.

3.- En la tarda del dimarts dia 6, els bisbes s'han reunit amb els Delegats diocesans i els Directors de les Càritas diocesanes de les diòcesis catalanes, coordinades a Càritas Catalunya, per tractar de les qüestions més importants relacionades amb la crisi econòmica i social actual. La Sra. Carme Borbonès, presidenta de Càritas Catalunya, ha presentat als bisbes un detallat informe en el qual ha exposat els diferents aspectes del servei que duen a terme les Càritas. Ha subratllat que a Càritas treballen 12.000 voluntaris (amb un increment del 20% en el darrer any) i que el 80% de les aportacions amb les quals procuren pal·liar les múltiples necessitats de les persones ateses, que s'eleva a més de 30 milions d'euros en ajudes, provenen de donacions particulars i només un 20% d'ajuts oficials. Ha destacat també alguns aspectes a tenir en compte com són la feminització de la pobresa, la necessitat de les famílies que no poden arribar a final de mes, les exigències imperioses d'ajuda, l'assistència psicològica, la problemàtica del col·lectiu immigrant i el paper de les administracions. En el col·loqui posterior, els bisbes han aprofundit en els diferents aspectes de l'informe, han agraït a tots els qui treballen a les Càritas el seu esforçat servei i fan una crida als fidels i a tota la societat en general a ajudar de manera constant, amb aportacions econòmiques i personals, totes les institucions que treballen al servei dels més necessitats.

4.- Mons. Salinas, encarregat de l'àmbit catequètic en la CET, ha informat amb detall els bisbes de la implantació que s'està duent a terme en les diòcesis catalanes i balears del nou Catecisme Jesús és el Senyor, el qual conté l'exposició de la fe adaptada als infants de 6 a 11 anys. Així mateix, ha informat dels diferents actes de presentació del Catecisme i del ressò que ha tingut en relació al seu contingut i als materials complementaris, com són el quadern d'activitats i la guia per als catequistes. Els bisbes esperen que el nou Catecisme, treballat adequadament, ajudi a iniciar i a consolidar en la fe cristiana les noves generacions.

5.- Mons. Vives, encarregat de l'àmbit litúrgic en la CET, ha presentat als bisbes el Calendari Litúrgic ja editat per al pròxim any 2010. Aquest Calendari Litúrgic 2010 és l'ordenament particular per a les deu diòcesis catalanes amb seu a Catalunya, que els Bisbes de la Conferència Episcopal Tarraconense han determinat per a les seves diòcesis. El Calendari ha estat reclamat pels delegats diocesans de Litúrgia de Catalunya i els bisbes creuen que farà un bon servei a tots els sacerdots, religiosos, religioses, parròquies i comunitats cristianes que han de preparar les celebracions per viure units a l'Església que celebra el seu Senyor. Els Bisbes de Catalunya, en posar a les mans de tots els responsables de les celebracions aquest Calendari

litúrgic 2010, agraeixen la valuosa aportació dels qui l'han fet possible, de la Comissió Interdiocesana de Litúrgia (CIL) amb les seves tres Seccions de Litúrgia, de Música i de Versions, així com de les Delegacions diocesanes de Litúrgia de les deu diòcesis catalanes i del Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona, així com dels estudiosos i mestres que els han ajudat.

6.- Els bisbes donen gràcies a Déu per la imminent canonització el dia 11 d'octubre d'un nou sant català, el P. Francesc Coll i Guitart, dominic i gran predicador, fundador de les religioses dominiques de l'Anunciata, així com del germà trapenc Rafael Arnáiz i altres tres beats que seran canonitzats pel Papa Benet XVI. Han tractat així mateix dels diferents actes que tindran lloc a Roma amb motiu de la canonització i els actes d'acció de gràcies a les Diòcesis de Catalunya.

7.- El Cardenal Martínez Sistach ha invitat els bisbes a participar a la Jornada d'homenatge al bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Joan Carrera Planas, traspasat ara fa un any, jornada que tindrà lloc el pròxim dissabte 17 d'octubre, al Seminari de Barcelona.

8.- Finalment, els bisbes s'han congratulat i han felicitat l'Escola de Mestres Blanquerna, integrada dins la Universitat Ramon Llull, i el P. Francesc Riu, salesià, que han estat guardonats pel Departament d'Educació de la Generalitat de Catalunya amb els Premis Catalunya d'Educació 2009.

9.- Al matí del dimecres dia 7, els bisbes han assistit a la inauguració oficial del curs 2009-2010 de la Facultat de Teologia de Catalunya, de la Facultat de Filosofia de Catalunya, de l'Institut Superior de Litúrgia de Barcelona i de l'Institut de Teologia Fonamental.

Barcelona, 7 d'octubre de 2009

Vida Diocesana

Mn. Gené, Prelat d'Honor

El nostre bisbe Joan, a la clouenda del Certamen Marià de la Mare de Déu de l'Acadèmia, que ha tingut lloc a l'Auditori Enric Granados de Lleida, diumenge 4 d'octubre, ha fet entrega a Mossèn Salvador Gené del títol de Prelat

d'Honor de Sa Santedat. Recordem que Mn. S. Gené és el Director de la Pontifícia i Real Acadèmia Biliogràfico-Mariana. Felicitats a Mn. Salvador Gené per aquest títol honorífic!

Pregària interreligiosa per la Pau

Diumenge 4 d'octubre, la Delegació d'Ecumenisme i Diàleg Interreligiós del bisbat de Lleida va organitzar un temps de pregària interreligiosa per la Pau. És un costum fer-lo el dia de sant Francesc d'Asís, recordant aquell esdeveniment històric en què el Papa Joan-Pau II invità representants de confessions cristianes i de diverses religions del món a la vila del **Poverello**, fundador dels franciscans

i d'altres branques religioses. Allí va tenir lloc la pregària comuna per la pau.

D'aquell moment ens queda la bonica imatge del Papa al mateix nivell que els altres responsables religiosos, homes i dones d'arreu de la terra. La diversitat dels colors de les vestimentes donava una harmonia a la senzillesa de la pregària i humilitat davant el Déu de la humanitat, de mil maneres anomenat i venerat.

En el teatre de la Mariana, lloc neutre i sense signes religiosos exteriors, per octava vegada a Lleida, el silenci i la paraula reflexiva dels set grups es feien pregària de pau i per la pau en els assistents. Una pau a la qual ens apropem com la barca s'acosta a la riba, o com un futur que hem de preparar, o com la planta de què es té cura, o com els infants que es cuiden, o el poeta bíblic que imagina l'home de pau

com aquell que guarda els preceptes del Senyor.

Hi eren presents: l'Associació Espiritual Brahma Kumaris, Budisme Tibetà, Comunitat Bahà'í, l'Església Cristiana Adventista del Setè Dia, l'Església Catòlica, l'Església Ortodoxa Romanesa i Zen Sanbo Betània. S'excusaren les comunitats jueva i musulmana.

Certamen literari en honor de l'advocació "Mater Salvatoris"

El propassat diumenge 4 d'octubre, es va celebrar l'anyal Certamen Marià de la Acadèmia Mariana de Lleida. A l'auditori Enric Granados, a més a més d'un

concert, es van lliurar els premis en poesia i prosa. El pregoner del certamen va ser el Sr. Ximo Company, professor d'Història de l'Art a la Universitat de Lleida.

Crònica de la peregrinació a Roma

La canonització dels beats Francesc Coll, Josep Damian, Jeanne Jugan, Rafael Arnáiz i Zygmunt Szcesny, pel Sant Pare Benet XVI, ha propiciat la iniciativa al nostre bisbat de Lleida de realitzar una peregrinació a Roma. Presidida pel bisbe Monsenyor Joan Piris, i organitzada pel Delegat de peregrinacions Mn. Joan Ramon Ezquerra, amb la direcció tècnica de Ma Àngels Llanas i Viatges Kariba, el grup de

pelegrins va sortir de Lleida el 9 d'octubre amb l'objectiu d'assistir a la missa de canonització que tindria lloc el diumenge 11 d'octubre al Vaticà.

En iniciar-se el viatge, se'ns va lliurar un **fulletó** que recollia les biografies dels cinc beats que serien proclamats sants. L'eucaristia la va presidir el Sant Pare, concelebrant amb els bisbes, arquebisbes i cardenals que havien assistit a l'acte;

entre ells hi figurava el nostre bisbe Joan Piris.

Tota la cerimònia estava pauta-
da per una àgil cadència, i revestida
d'una gran solemnitat. Va resultar
molt emotiva per als milers de fidels
de tot el món que omplien la basílica
i la plaça de Sant Pere, particular-
ment el moment de la canonització i
l'homilia del Sant Pare, Benet XVI,
glossant la vida exemplar, fins a la
heroïcitat, dels nous sants.

Fou un matí resplendent des-
prés de la intensa pluja caiguda la
nit anterior. Aquesta bonança ens
acompanyaria la resta de dies del
viatge fent possible l'àmplia i inten-
sa visita a la ciutat, tal i com estava
programada, amb una guia especial:
Lori. Plaça Fontana di Trevi, Plaça
Espanya, Plaça Navona, església de
Gesú, teatre Marcelo, Museus del
Vaticà, Capella Sixtina, basílica de
Sant Pere –on hi ha el baldaquí de
Bernini, la Pietat de Miquel Àngel
i l'altar del beat Joan XXIII–, les
Grutes –on hi ha les tombes dels
Sants Pares–, la plaça de Sant Pere
i columnata de Bernini, Sant Joan
del Laterà –la catedral de Roma– ba-
sílica de Santa Maria la Major, San
Pietro in Vincoli, Colosseu, Arc de
Constantí, Fòrums imperials, Plaça
Capitoli, Altar de la Pàtria, Plaça
Venècia, Panteó d'Adrià, Plaça del
Popolo...

Les llargues passejades, els
gelats italians, l'animació dels car-
rers, la vitalitat de la població, el
tràfic respectuós i les interessants
explicacions de la nostra guia ens
van fer descobrir el misteri de la gran

urb. Des de la Roma imperial fins
als espais més populars i moderns,
la ciutat dels set turons i del miler
d'esglésies se'ns mostrava amb tota
la seva grandiositat. La gran densitat
i varietat de monuments, alternades
amb nombrosos espais verds res-
saltats per l'esveltesa dels pins de
copa retallada, ens anava oferint una
esplèndida imatge de tota la història
curosament conservada en una har-
monia constructiva que l'embelleix i
dignifica, i resta sublimada amb una
tènue il·luminació per la nit.

A la vegada que se'ns anava re-
velant la ciutat eterna, també s'ana-
ven perfilant la diversitat d'identitats
de procedències i d'edats del grup de
24 pelegrins, alguns d'ells en la flor
de la joventut. Fins i tot l'"autista"
era un jove de gran experiència amb
el volant. El grup ha comptat, a més,
amb un guia d'excepció: el senyor
bisbe, gran coneixedor de la ciutat i
de la llengua, ens anava informant
de moltes peculiaritats de la ciutat, al
temps que, a l'autocar i a les homi-
lies de les diverses celebracions que
van tenir al Gesú i a Santa Maria
la Major, ens anava donant la visió
espiritual del nostre viatge...

Per altra banda, no hi ha dubte
que la seva companyia ens obria més
fàcilment algunes portes que, per
l'hora, ja estaven tancades. Així vam
poder visitar la casa de Sant Ignasi,
on va viure i morir. Allí van trobar
un jove jesuïta que havia estat qua-
tre anys al Claver de Lleida i ens va
acompanyar. Igualment la simpatia
i amabilitat de Josevi han donat un
toc de vivacitat al grup...

Tots plegats ens hem enriquit de la vivència personal compartida, de sentir-nos Església en la capital de la cristiandat, i del testimoni dels nous sants elevats a l'altar, que com tants d'altres han donat un

impuls singular a l'Església i al món encarnant en la seva vida al Crist ressuscitat.

Tot ha estat... un do de Déu, que agraïm de bon cor.

Canvi de rectors a Butsènit i a la capella de Rufeà

El diumenge, 11 d'octubre, la capella de Rufeà i la Parròquia de Busènit estaven de canvi. Mn. Daniel Turmo deixava el càrrec d'encarregat de la Capella de Rufeà i de Rector de la Parròquia de Butsènit; alhora Mn. Manel Mercadé en prenia possessió.

A les deu del matí la capella de Rufeà, plena de gom a gom, esperava l'arribada dels mossens: Mn. Ramon Prat Pons, Vicari General, representant al Sr. Bisbe, Mn. Daniel Turmo i Mn. Manel Mercadé. L'escena es repetiria, més tard, a Butsènit.

En ambdues ocasions, iniciada la Santa Missa, les paraules de Mn. Prat ens porten la salutació del Sr. Bisbe, que, per raó del seu càrrec, assisteix a la canonització, i entre d'altres, del "Pare Coll", i de "Joana Juguà", fundadors el primer de les Religioses Dominiques de l'Anunciata, i la segona de les Germanetes dels Pobres, totes dues institucions ben arrelades a la nostra ciutat i diòcesi des de fa molts anys. La Diòcesi de Lleida, s'ha fet present a Roma, i amb gran alegria, en aquest esdeveniment.

L'Eucaristia concelebrada pels tres preveres esmentats, i amb una gran participació de fidels, demostrà palpablement l'amistat entre tots i l'existència d'una veritable comunitat de fe.

En acabar la Santa Missa, tant a Rufeà com a Butsènit, el Vicari General lliurà a Mn. Manel Mercadé, els "Evangelis", com a símbol de la Paraula de Déu que ha de predicar als seus feligresos, i que tots hem de seguir en la nostra vida personal.

Al final de l'Eucaristia, Mn. Daniel Turmo s'acomiadà dels, fins ara, els seus feligresos de Rufeà i de Butsènit, fent palès la bona harmonia i amistat de què ha gaudit en aquesta etapa en què ha desenvolupat tasques pastorals al front d'una parròquia al mateix temps que exerceix la seva tasca de Canceller i Secretari General del Bisbat. En les seves paraules reitera el seu afecte i estimació per a tots, junt amb el seu agraïment per l'amistat i col·laboració que ha trobat en tota ocasió i moment.

Mn. Mercadé mostrà també la seva alegria per retornar a la Parròquia de Butsènit i a la capella de

Rufea, en les quals desenvoluparà, a partir d'aquest moment, la seva tasca pastoral com a Rector, i que completarà amb la que durà a terme

també a la Parròquia de Montserrat, que iniciarà el diumenge, dia divuit d'octubre.

Pobles en Unitat

El passat diumenge 19 d'octubre, els membres dels Consells Parroquials de la Unitat Pastoral del Baix Segrià Est (Albatàrrec, Montoliu de Lleida, Sudanell, Torres de Segre, Sunyer, Alcanó i Alfés) vàrem ser convocats per trobar-nos a l'ermita de la Mare de Déu de Carrassumada i revisar, analitzar i programar l'acció pastoral en aquestes comunitats.

També ho varen ser els membres de les nostres comunitats interessats en treballar en aquesta Unitat Pastoral.

Érem més de 30 persones implicades en diferents aspectes de la vida comunitària. Amb nosaltres hi havia els nostres preveres i el Pastor de les nostres comunitats, Monsenyor Joan Piris. Després d'una excel·lent acollida començarem la trobada.

La trobada s'inicià amb una lectura bíblica introductòria i un comentari del Senyor Bisbe del qual destacarem el respecte als consells parroquials i a les comunitats de cada parròquia. Mn. Xavier Batiste ens presentà un resum del camí recorregut, iniciat ja fa uns anys, com a comunitat de diversos pobles; això va servir d'introducció a la pre-

sentació que Mn. Josep Alexandre Baró ens feu sobre "Les arrels de la pastoral parroquial".

Després d'una breu anàlisi sobre els canvis radicals que hem viscut a tots els nivells en els nostres pobles agrícoles, es constata que tot-hom els ha acceptat com a mitjans necessaris per avançar. És cert que hi ha persones que es volen mantenir en els antics costums i formes de pensar, però no tenen futur. Això, afecta també a l'expressió de la fe de les nostres comunitats, perquè les formes del passat ja no ens serveixen per avui. A tall d'exemple, Mn. Josep Alexandre cità allò que se'ns donava com l'objectiu cristià: "salvar l'ànima". Avui, diríem més aviat que la vida cristiana busca viure, de manera personal i comunitària, l'"Amor desbordant" del Déu Trinitat, font de tota **comunió** i de tota la **missió** de l'Església. Si es viu d'aquesta Font, ja es viu en la salvació.

Per tant, a partir d'aquesta Font, que ha de ser el pal de paller de la nostra Unitat Pastoral i de totes les seves comunitats parroquials, hem de tenir cura de la Litúrgia, de la diversitat de ministeris, de les línies i conceptes aclaridors (la formació), de la dimensió de la Caritat i de la

universalitat (manifestada també en aquests moments en els intercanvis entre parròquies, comunitats, bisbat...), car són els mitjans, les mediacions, pels quals fem visible l'Amor de Déu en els nostres pobles.

Després d'un breu descans vàrem compartir en petits grups la nostra vivència i experiència, analitzant i programant –a nivell individual i comunitari– la nostra tasca de cara al futur. Varem acabar fent una posada en comú del que s'havia parlat en els diferents grups de debat. Les conclusions de la posada en comú foren:

- Hem de mantenir les activitats comunes de les nostres parròquies

com són les celebracions de Nadal i Pasqua.

- Potenciar la formació dels laics i llur implicació en la vida de les comunitats.
- Cal continuar caminant en aquest procés de viure com a unitat pastoral els set pobles, tot intentant implicar a més persones en aquest procés.

La trobada va acabar amb un petit diàleg amb els nostre Bisbe, que ens va encoratjar a continuar caminant amb pas ferm en la nostra Unitat Pastoral.

Jordi Cebolla,
*membre del Consell
Pastoral de la Unitat*

Assemblea diocesana de l'Acció Catòlica Obrera (ACO)

Lleida, 25 d'octubre de 2009

L'Acció Catòlica Obrera (ACO) ha celebrat al col·legi Claver de Raimat la seva Assemblea Diocesana amb l'assistència d'una vintena de persones.

Enguany la prioritat (o tema central a treballar) serà "Responsables i solidaris en un món consumista". També es plantegen oferir l'ex-

periència de l'ACO a altres persones que els hi pugui interessar.

Actualment l'ACO de Lleida la conformen 3 grups que segueixen la dinàmica de la revisió de vida. Està representada al Consell de l'Acció Catòlica i als equips de les delegacions de Pastoral Obrera i d'Apostolat Seglar.

Sessió de formació a Càritas diocesana

El passat dia 27 d'octubre es tingué una sessió de formació a la seu de Càritas Diocesana de Lleida. El tema fou la presentació de l'encíclica *Caritas in veritate*, (La caritat en la veritat) del Papa Benet XVI. El delegat de la pastoral caritativa i social, Mn Carles Sanmartín, fou l'encarregat de presentar-ne una síntesis, que fou feta amb un muntatge de diapositives (power point).

Foren 86 persones les que varen assistir. Entre les coses que ens van quedar clares de l'encíclica, trobem l'afirmació que el desenvolupament no pot ser solament econòmic, sinó també social i integral, que posi al centre la persona i la família humana. També vàrem entendre millor que la caritat té un contingut de do gratuït que ens precedeix, i

que nosaltres no inventem. Per dir-ho amb paraules evangèliques, no som nosaltres els primers que hem estimat, és Déu qui ens ha estimat primerament.

En acabar, els assistents varen posar un seguit de preguntes molt interessants, que van permetre que el ponent respongués a algunes d'elles. A la fi de l'exposició, es van posar per escrit les avaluacions personals de la trobada, el buidat de les quals, ens assenyalen una valoració positiva.

Tant de bo que els cristians i cristianes de la nostra Diòcesi llegim, meditem i portem a la pràctica el que el Sant Pare ha escrit en la seva darrera encíclica.

Càritas Diocesana

Inauguració curs acadèmic 2009-2010 de l'Escola de l'Esplai de la Fundació "Verge Blanca"

El proppassat dia 30 d'octubre, en el paranimf de l'Acadèmia Mariana es duqué a terme la inauguració del curs acadèmic 2009-2010 de l'Escola de l'Esplai de Lleida.

En el decurs de l'acte, els professors de l'escola Anna Farré i l'Albert Palau, a partir de la xerradacol·loqui titulada "Exercir de voluntari: una finestra oberta al món", varen presentar les experiències viscudes com a voluntaris, aquest passat estiu, a Bolívia.

La seva participació es va concretar en un projecte, que amb seu a la localitat de Yapacaní en el departament de Santa Cruz, s'arrecerà en el treball que es realitza mitjançant una mena de casa d'acollida anomenada "Centro de Educación y Desarrollo con la Infancia Campesina" des d'on es generen diferents accions l'objectiu de les quals es propiciar l'inseriment sociolaboral de nens i nenes de carrer que estan en situació de risc (violència, droga,

explotació sexual, orfenesa, mares adolescents).

En l'horitzó, i aprofitant els vincles existents entre Lleida i Cali (Colòmbia), es deixà entreveure la possibilitat d'endegar un projecte de cooperació, que tindria el seu ferment en joves voluntaris de la Diòcesi de Lleida. El seu referent, caldria cercar-lo en els cursos que,

en matèria d'educació en el lleure i amb una estada d'un mes, hi varen dur a terme persones de l'Escola de l'Espai de Lleida l'any 1980.

L'acte, que comptà amb la presència de nombrós públic, fou presidit pel Bisbe de la Diòcesi Mons. Joan Piris Frígola, el qual va estar acompanyat pel president de la Fundació i el director de l'escola.

II Trobada de Voluntaris de Càritas

“Càritas està oberta a la col·laboració de tota persona de bon cor i ofereix un espai de trobada i de gratuïtat per a persones, creients o no creients, que volen servir els pobres i treballar en la defensa dels drets de la persona, respectant l'opció de l'Església i de la comunitat cristiana que actuen mitjançant la caritat”. Heus aquí, de manera clara, com es posiciona Càritas en l'acompliment de la seva tasca social d'Església.

Amb deu persones contractades ben difícilment es podria dur a terme la missió que el bisbat de Lleida encomana a Càritas. Els voluntaris són, doncs, indispensables per a tots els programes i accions. Càritas, com totes les institucions d'Església en general, funciona amb el voluntariat, amb aquestes dones i homes que donen temps i energies de llur vida al servei dels més necessitats.

La II Trobada de Voluntaris va tenir lloc el dissabte 7 de novembre

a la seu de Càritas Lleida. A més a més dels testimonis, signes evidents de la rica experiència que dona el voluntariat, es va presentar un document de treball que recull “Els drets i Deures” i el “Perfil” del Voluntari. D'aquesta manera, s'evidencia la identitat de tots els col·laboradors: fer un món més humà, fratern i just; la qual cosa es manifesta en la forma d'acollir, en les actituds i en les formes de relacionar-se amb els més necessitats i a l'interior dels mateixos grups de voluntaris.

Quan es parla del “perfil” del voluntari, el document explica que ve donat per unes motivacions, unes actituds, unes aptituds i uns valors, com la gratuïtat, la solidaritat, el desig d'igualtat i ésser portador d'esperança.

Llegint el document de treball, podem dir que, a més dels aspectes concrets i alguns d'ells fins i tot legals, el voluntariat en si és educador i formador de les persones que

s'hi impliquen. La dona o l'home voluntari assumeix o es va modelant segons unes conviccions que el faran més humà, perquè creu en la dignitat de cada persona, que és un tot integrat; perquè creu que els clams angoixats dels que sofreixen

les conseqüències d'un ordre injust, són signes que interpel·len Càritas i tota la societat. En aquesta realitat fa palès l'amor de Déu a les persones i fa viva la fe en Déu Creador i Salvador.

Dos canonges nous: Mn. Cotonat i Mn. Lax

El dissabte set de novembre, a les onze del matí, sota la presidència del nostre Bisbe, Monsenyor Joan Piris, i al moment d'iniciar-se la santa missa conventual, va tenir lloc en la Santa Església Catedral, la presa de possessió de dos canonges nous: **Mn. Jacint Cotonat Cerqueda**, Arxiver Diocesà i Capellà de la Residència de la Verge Miraculosa, i **Mn. Joaquim Lax Fauquet**, Rector de la Parròquia de Sant Pau de Lleida, i capellà de les Carmelites Descalces.

S'inicià l'acte amb la processió litúrgica, des de la sagristia fins a l'altar major, situant-se els designats a l'esquerra del presbiteri, i procedint-se tot seguit, pel Canceller i Secretari General del Bisbat, Mn. Daniel Turmo, a la lectura dels decrets del nomenament; a continuació Mn. Cotonat i Mn. Lax, s'incorporaren al Capítol Catedralici, ocupant sengles setials a la dreta del presbiteri juntament amb els altres canonges.

Seguidament començà la santa missa, presidida pel Sr. Bisbe i concelebrada per tot el Capítol juntament amb altres sacerdots i religiosos que volgueren acompanyar

amb la seva presència un acte tan solemne.

Mons. Piris en la seva homilia, remarcà la funció que al llarg dels segles ha realitzat el Capítol Catedral, i concretament el de Lleida, que ha fet "coses grans", com reflecteix la seva història; però abans i ara, la principal missió del Capítol, especialment després del Vaticà II, és ser el "Grup de Pregària de la Catedral", on s'assenta la "Càtedra" del Bisbe. Pregar significa elevar el cor a Déu, en lloança i súplica per les necessitats generals de l'Església i del món.

El Bisbe, en les seves paraules, recordà, precisament en aquesta data, el Beat Pare Palau, natural d'Aitona, d'aquesta Diòcesi –la festa litúrgica del qual coincidia en aquest dia–, el qual, malgrat no ser una figura molt coneguda, va sofrir per l'Església i estengué el Regne de Déu amb la seva vida i les seves obres.

Mons. Piris recordà, també, els voluntaris de Càritas, reunits precisament en aquells moments, en assemblea, i féu menció de la seva Carta Pastoral: *"Entre tots i per al*

bé de tothom” insistint en les seves línies de participació, conciliació i fraternitat.

En acabar la missa, el Sr. Bisbe saludà els familiars dels dos nous canonges, que ocupaven els primers

bancs; rebent Mn. Cotonat i Mn. Lax, la salutació i felicitacions dels amics i assistents, que emplenaren pràcticament el temple.

Els dies 6, 7 i 8 de novembre a Santa Susanna (El Mares-

III Jornades de formació de catequistes

me) va tenir lloc les III Jornades de formació de catequistes sota el títol “Les tasques pròpies de la catequesi per a la trobada amb Jesús” organitzat pel Secretariat Interdiocesà de Catequesi de Catalunya i les Illes Balears (SIC). Hi van assistir 350 catequistes de totes les diòcesis, és a dir, havia catequistes des d’Andorra fins a Castelló i des de les Terres de Ponent fins a les Illes.

Aquests dies de formació vàrem treballar les dimensions que tota catequesi ha de tenir present: conèixer, celebrar, viure i pregar el misteri de Crist.

El Sr. Bisbe de Tortosa, president del SIC, Mons. Xavier Salinas, va presentar les Jornades i va estar present tots els dies, vàrem tenir les ponències de Mn. Xavier Morlans, professor de la Facultat de teologia de Catalunya, Mn. Miquel Farràs, delegat de catequesi de Solsona), Mn. Toni Elvira, delegat de catequesi d’Urgell, Mn. Joan Antoni Castillo, delegat de catequesi de Vic, Pare Ricard Mateo, delegat de catequesi d’Eivissa i Mn. Jordi d’Arquer, delegat de catequesi de Sant Feliu de Llobregat i l’última xerrada ens la va

fer el Pare Emilio Alberich, professor emèrit de la Pontifícia Universitat Salesiana de Roma i President de l’Associació Espanyola de Catequestes, professor de molts dels ponents, entre ells el senyor bisbe, va fer la síntesi de totes les ponències i va exposar d’una forma magistral “Com integrar el conjunt de tasques en el procés catequètic”.

A les xerrades es va parlar a tots els nivells de catequesi, tant d’infants, confirmació, com d’adults, potser en la d’infants es va fer una major remarca per la utilització del nou catecisme, però no es va deixar de reflexionar sobre les altres dimensions catequètiques que en cada parròquia es duen a terme.

En les jornades a part de l’espai de formació que va ser molt profund i enriquidor també vàrem tenir espais per a compartir les nostres experiències catequètiques i també la fe: moments de pregària i celebratives com l’Eucaristia que va estar presidida pel Sr. Bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo, a la parròquia de Malgrat de Mar.

Al finalitzar la celebració van tenir lloc un meravellós concert de gospel a càrrec del grup "Gospel Viu!".

En aquestes jornades, de la delegació de catequesi de Lleida, van assistir tres membres.

Llardecans i el seu nou altar en el santuari de Loreto

En la freda tarda del diumenge vuit de novembre, el poble de Llardecans celebrà, amb gran alegria, la consagració de l'altar major del santuari de Loreto. Presidí els actes el nostre senyor bisbe, Mons. Joan Piris, concelebrant amb molts sacerdots que acompanyaren el rector de la localitat, Mn. Josep Ma. Cebrià.

El temps fred, desagradable, desplaent, no va ser obstacle perquè

els sentiments de tots, enardits en l'amor de Déu, la Verge i l'Església, demostrassin palpablement el que ha estat capaç de realitzar, amb il·lusió i sacrifici, la parròquia de Llardecans, que ha dedicat a l'ermita de Loreto els seus ímprobes esforços fins aconseguir dotar-la d'un altar digne de l'altura del nom d'aquesta capella.

Asun Besa Esteve

Trobada Càritas diocesanes d'Urgell, Solsona i Lleida

El dissabte 14 de novembre, el Santuari del Sant Crist de Balaguer va ser l'escenari d'una reunió conjunta dels directius de les Càritas diocesanes d'Urgell, Solsona i Lleida.

Durant l'encontre es va tractar sobre la pròxima constitució de la Comissió de Voluntariat i Formació de Càritas Catalunya. Els representants de Càritas de Lleida van presentar una proposta de treball, aprovada per unanimitat dels assistents, que tindrà com a punt de partida realitzar una diagnosi de la situació actual del Voluntariat.

El pròxim 15 de gener les Càritas d'Urgell, Solsona i Lleida

lideraran la Comissió de Voluntariat i Formació i es reuniran a la capital del Segrià en una convocatòria a la que assistiran la resta de Càritas Diocesanes de Catalunya per tal de fixar un calendari de reunions de treball. L'objectiu inicial d'aquestes primeres trobades és detectar les necessitats comuns i urgents sobre voluntariat i formació de les Càritas; concretar el treball en aspectes concrets; establir prioritats; compartir experiències i intercanviar informació.

D'altra banda, els responsables de les Càritas d'Urgell, Solsona i Lleida van acordar que el pla de comunicació de les properes campanyes de Corpus i Nadal es realitzi de forma conjunta, buscant

d'aquesta manera noves estratègies que permetin arribar a un sector més ampli de la societat. Les accions comunicatives corresponents seran coordinades des de Càritas d'Urgell que, sobretot, s'encarregarà de fer-ne la seva màxima difusió.

Càritas d'Urgell, Solsona i Lleida valoraran posteriorment la repercussió i l'impacte d'aquest pla de comunicació per tal, si cal, d'encetar futures col·laboracions conjuntes en matèria comunicativa.

Jornada d'Animadors de Pastoral de Joves

El passat diumenge, 15 de novembre, es va celebrar a l'Escola Pia de Terrassa la **Jornada d'Animadors de Pastoral de Joves de Catalunya, Balears i Andorra**. La Jornada va estar presidida pels Bisbes de Girona i Terrassa.

Durant el matí vàrem estar treballant per grups, al voltant de la figura de l'animador i dels principals reptes i oportunitats amb els que es troba avui en dia. Va ser interessant poder compartir amb catequistes i acompanyants d'altres diòcesis, els esforços i també els èxits de la nostra feina. Després es van repartir els materials per anar treballant amb els grups de joves el camí cap a l'Aplec del maig del 2010 (**tothom**

qui els vulgui, els pot passar a buscar per la Delegació) i al migdia varem celebrar l'Eucaristia a la catedral de la ciutat.

A la tarda, l'equip de la Delegació de Joves de Terrassa ens va presentar l'Aplec del proper 22 de maig: la distribució del dia, els espais, les diferents activitats i les inscripcions. I, finalment, el mateix autor ens va cantar l'himne de l'Aplec.

Els disset animadors lleidatans que hi van participar van valorar positivament la trobada amb la resta d'animadors i el sentiment de comunitat i d'Església diversa que mira de caminar plegada.

Marta Serrano

Nova creu a la parròquia Mare de Déu de Montserrat

El dia 22 de novembre, a la Missa Major de la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat, hi va haver la benedicció de la creu, obsequi de la Sra. Antonieta Aguiló. La celebració va ser molt entranyable,

car no es beneeix una creu cada dia, i menys la d'una artista de la talla de la qual parlem. La parròquia li està molt agraïda per aquest obsequi, que de ben segur, ens ajudarà a contemplar el misteri de Crist Salvador.

Catequesi i Joves: curset de formació

Les delegacions de Catequesi i de Pastoral juntes, han organitzat els mesos d'octubre i novembre de 2009 un curset de formació per als catequistes de la diòcesis.

El curset va durar 6 dilluns, des del 5 d'octubre fins el 16 de novembre, de les 19 fins a les 21.30 h. a l'IREL.

La primera sessió va ser conjunta de les dues delegacions i ens la va fer el senyor bisbe Joan Piris amb el títol "La catequesi en la missió de l'Església", les altres xerrades ja van ser paral·leles, encara que amb el mateix títol els conferencianters eren diferents segons l'hàbit de les persones que s'havia de catequitzar.

Així les sessions següents van ser: psicologia evolutiva, la paraula de Déu en la catequesi, descoberta i acompanyament del procés de fe i metodologia catequètica, l'última sessió va ser novament conjunta ja que amb el títol "el projecte diocesà" cada delegació ens va presentar les tasques que realitzaven, les persones que van dirigir la seva tasca, les activitats que hi ha programades per aquest curs i les que ja s'han fet.

Al curs ha assistit un nombre important de catequistes, tant d'infants com de joves, i ha estat molt enriquidor per tots els assistents tant a nivell teòric i personal com a nivell pràctic i d'acció per les sessions de catequesi.

Setmana de cinema espiritual

Divendres 11 de desembre a les 19.00 h. al teatre de l'Acadèmia Mariana hem fet la presentació de la primera setmana de cinema espiritual de Lleida, organitzat per la Delegació de Joves del Bisbat de Lleida, i adreçat als joves estudiants de les nostres terres.

L'acte ha comptat amb la presència del Sr. Bisbe de Lleida, i del crític de cinema local José Carlos Miranda, qui ha fet una breu crítica de cada una de les pel·lícules que es projectaran durant tota la setmana.

A més a més, el director de la Setmana de Cinema Espiritual, Mn. Peio Sánchez ha fet un recorregut per la presència de la figura de Jesús en el cinema.

El pròxim dimecres 16 de desembre a les 22 hores i a l'auditori del CaixaForum Lleida, podrem gaudir d'una sessió oberta al públic en general de la pel·lícula Gran Torino, amb una breu presentació a càrrec de Mn. Ramon Prat.

Recés a Poblet en 183 mots

La pregària de les hores, la vida contemplativa, la reflexió teològica... són dons exòtics que els nostres paladars no estan acostumats a assaborir. “Venir a Poblet m’ha servit per aturar-me” coincidíem en dir el darrer dia, aturar-nos per pregar i cultivar la nostra dimensió espiritual que pot ser fàcilment devorada pel tràfec de les nostres rutines diàries si no li fem un forat a les nostres ajustades agendes.

Se’ns ha dit que els convents de clausura tenen vocació d’oasi enmig del desert, far enmig la fosca, vocació d’arrels d’un arbre anomenat

Església. Seguint amb aquest símil doncs, nosaltres durant aquests tres dies no hem fet res més que anar-hi a cercar saba fresca que desitgem poder compartir amb les nostres germanes i germans que com nosaltres són fulles que tremolen al compàs del vent hostil del nostre món.

Contagiats amb la força de l’Esperit i contents d’haver compartit aquests dies de reflexió i pregària amb persones d’altres bisbats d’arreu de Catalunya empenem el repte de transformar les nostres vides i les de les persones que ens envolten amb la Bona Nova de Déu.

La vida consagrada a Lleida

L’encontre que va tenir lloc fa uns dies, fou interessant i agradable. Sempre ho són les trobades dels religiosos/es. I és que ens ofereixen una oportunitat pel mutu coneixement i estimació. En aquesta ocasió ens acompanyaren el nostre pastor, Joan Piris, Mn. Prat, vicari general de la diòcesi, i Cristina Martínez, presidenta de la URC.

Trobada feta en el marc de l’advent i des d’aquest marc, Mn. Prat ens donà unes pautes per treballar la carta pastoral del nostre bisbe: “*Entre tots i per al bé de tothom*”. Carta que suscita una acurada atenció, diagnòstic i teràpia sobre la realitat que vivim i ens envolta. Aquestes són les etapes del treball. I en la que ara comencem, se’ns demana observar les necessitats del voltant. També els signes d’esperança.

La Cristina ens informà de les realitzacions i projectes que té la vida consagrada a Catalunya. Cert que ja estem ben connectats /des a través del butlletí “Horeb” però la seva presència fou testimoni d’interès, comunió i sintonia. Ens recordà que la vida consagrada és moviment itinerant i que el centre i motor d’aquest camí és el bon Déu, com ho és de la nostra societat. Posà l’accent en allò que feia Jesús, el mestre i com ho feia. L’encontre de Jesús, amb la gent, era personal, la qual cosa canviava els cors i rehabilitava les persones.

I davant l’audiència majoritàriament dedicada al voluntariat ens invità a fer, de la nostra, l’hora de la gratuïtat: d’acompanyar soledats, d’escoltar des del cor, de passar del “jo” al “nosaltres”. Sí, perquè

la comunió és el gran repte que té plantejat l'Església. Des d'ací estem cridats/des a acollir i a pal·liar tantes carències –crisi, immigració, i d'altres derivacions nefastes que ha comportat la globalització–.

Encara que som un col·lectiu de gent senzilla i sense pretensions, hem de viure amb tota la llibertat possible. La qual cosa implica de-

tectar i refusar tota mena de manipulacions.

Ens assabentà de nombrosos projectes intercongregacionals que s'està plantejant la URC. Tots, per al creixement evangèlic de la vida consagrada i per al bé de la nostra societat.

Ester Díaz S.
Carmelita Missionera

Cadena de pregària per les vocacions

Durant el propassat mes de novembre a les 10 Diòcesis amb seu a Catalunya s'ha portat a terme la cadena de pregària per les vocacions.

Al nostre Bisbat s'han realitzat molts actes d'oració amb aquesta intenció: Eucaristies, hores de pregària, Exposicions del Santíssim, rosaris, etc. Són moltes les parròquies, delegacions, congregacions religioses, associacions laïcals i escoles que han participat en aquesta cadena i no tan sols els tres dies assignats a la nostra Diòcesi –3, 13 i 23– sinó durant tot el novembre.

La Delegació de Pastoral Vocacional, amb la col·laboració de la Delegació de Pastoral de joves i altres delegacions, ha organitzat tres actes diocesans, un per a cadascun dels dies de la cadena a Lleida.

El dimarts 3 a les 19 h. a la parròquia de la Mercè, se celebrà la Missa i a continuació una hora de pregària. El divendres 13 a les

20.30 h. a St. Ignasi, un grup de joves de la parròquia preparà una pregària de Taizé, la qual fou molt participada per nombrosa joventut i persones de totes les edats de diverses parròquies de la Diòcesi. I el dilluns 23 a les 19.30 h., se celebrà l'Eucaristia a la parròquia del Carme, presidida pel Vicari de Pastoral, Mn. Josep Anton Jové, en representació del Sr. Bisbe –que era a Madrid en la Plenària de la CEE–.

També cal destacar les hores de pregària amb Exposició del Santíssim que s'han fet a la Catedral, els diumenges 8 i 22 a les 18 h. amb la col·laboració del Secretariat de Pietat popular. De fet, aquest acte d'oració per les vocacions a la Catedral es realitza cada 2n diumenge de mes a la capella del Santíssim, obert a tothom.

Confiem fermament que la nostra pregària personal i comunitària és escoltada pel nostre Pare del Cel i continuem pregant perquè

siguin molts els joves que acullin la seva crida i hi responguin amb generositat. Esperem, de manera especial en aquest Any Sacerdotal, que l'oració, unida al testimoni de vida cristiana i al zel de tots per promoure la pastoral vocacional, doni

bons fruits de vocacions al sacerdoci ministerial.

Gràcies a tots per la vostra pregària i col·laboració!

Mn. Josep Vicent Forner,
*Diaca Delegat
de Pastoral Vocacional*

Campanya de recollida d'aliments Càritas interparroquial de la Ribagorça

Es recolliren aliments per ajudar a les famílies que estan passant greus dificultats econòmiques.

Llet, Formatgets en porcions ("quesitos"), Fruits secs (bosses petites), Almívar, Melmelada, Xocolata, Tomàquet fregit (envasos petits), Llegums cuites, Llegums seques, Pasta i Arròs (envasos d'1 kg.), Sucre, Sucs, foren els aliments recollits

Llocs de recollida:

Al Pont de Suert: Alimentació Casimiro, Plus-fresc Supermercat, Autoservei Lluch, Rosario Palacín, Casa Herminia, Schlecker, Casa Miquel, Supermercat Lavaix

A Vilaller: Carnisseria Estop, Supermercat Disbo.

Els aliments es podien comprar en qualsevol d'aquests establiments i deixar-los dipositats allí i després es recolliren.

2% de la retribució dels preveres per a Càritas

En la sessió del Consell Presbiteral diocesà del dia 7 del propassat mes de desembre, es va fer la proposta de compartir amb els més necessitats el 2% de la retribució mensual dels preveres. La proposta

va ser acceptada per la majoria, amb un vot en contra. Concretament, això suposa una quantitat de 31.250 € per a l'any 2010; suma que es donarà a Càritas diocesana.

Índex General de l'any 2009

Diòcesi

Ajudant a viure

“Doneu-los menjar vosaltres mateixos”	5
Allò que ha de ser prioritari	6
Fe i vida en el nou any	7
“Que siguin u”	8
A envellir, s’aprèn?	9
Campanya contra la fam i més	11
Economia de Comunió	12
Lourdes a Lleida.....	13
Amèrica Hispana a les nostres portes.....	14
En un context d’indiferència	15
Als joves lleidatans.....	16
La vida humana és sempre un bé	17
La debilitat de la creu i la força de Déu	18
Una experiència de comunitat diocesana	93
No estem “recordant” un difunt	94
L’experiència d’Emmaús	95
La nostra acció caritativa i social	96
Celebrant nocces	98
Estem fets per a la festa	99
Testimonis de l’infinit	100
Informació i responsabilitat	101
De professió, Servents	103
Sobrietat i solidaritat	104
El “Corpus”: diada de la caritat	105
De quina solidaritat parlem?	106
Acompanyant els malalts.....	108
El Baptisme, un assumpte seriós	189
Trobar Déu en el silenci de l’oració	190
La natura, un llibre escrit per Déu	191
Compartint preocupacions	192
Una nova encíclica social	194
Vaig a complir un any	195
Ara fa 46 anys	196
Construïm sobre l’Evangeli	197
Verge Blanca de l’Esperança	265

Santedat reconeguda	266
Llum per als pobles	267
Preguem pels capellans	268
“Entre tots”	269
Església de pedres vives	271
Internet i Església	272
Amor, seguiment i llibertat	273
Fer visible l’Evangeli de l’amor	274
Nostàlgia del paradís	275
Una aventura apassionant	277
Molt bon Nadal a tothom	278
La pau i la creació	279
Cartes Mons. Ciuraneta (mes d’agost)	
Sentit de l’humor	199
Som del cel	200
Anar a missa	201
L’obra ben feta	202
Saber esperar	203
Carta Pastoral	
Entre tots i per al bé de tothom	241
Col·legi de Consultors	
Nota del Sr. Bisbe amb el Col·legi de Consultors	20
Xerrades quaresmals	
Els diocesans escolten el Sr. Bisbe a la Catedral	22
Convenis de col·laboració	
Entre la UdL i el Bisbat	28
Entre la UdL i l’IREL	30
Ordenació Sagrada	
Orde del diaconat	115
Conveni de cooperació educativa	
Entre la UdL i el Bisbat	115
Nou servei d’Assessoria Jurídica	116
Entrevista al Sr. Bisbe	
Una any com a Bisbe de Lleida	205
Decrets	
Consell Presbiteral	110
Vicaria General	112
Moderador de Cúria	112

Nous estatuts del Consell Presbiteral.....	113
Consell Pastoral Diocesà	281
Cúria Diocesana.....	281
Confirmacions	
Primer trimestre	32
Segon trimestre.....	114
Tercer trimestre.....	204
Quart trimestre.....	282
Felicitació de Nadal	
El Sr. Bisbe felicita el Nadal	262
<i>Vicaria General:</i>	
Estatuts Consell Presbiteral	117
Estatuts Consell Pastoral Diocesà.....	283
Consell Presbiteral	
Sessió del dia 25 de maig.....	125
Sessió del dia 8 d'octubre.....	287
Sessió del dia 7 de desembre	289
Consell Pastoral Diocesà	
Sessió del dia 2 de novembre	286
Delegats i Delegades diocesans	
Sessió del dia 20 de novembre	290
<i>Secretaria General:</i>	
Nomenaments	
Nomenaments 1r trimestre.....	33
Nomenaments 2n trimestre	128
Nomenaments 3r trimestre.....	208
Nomenaments 4t trimestre.....	292
Nomenament Jutge Tribunal Metropolità	
Mn. Antoni Agelet Delpueyo	294
Comunicats de premsa	
Béns de la Franja.....	36
Pintures Parròquia del Carme	36
Necrològiques	
Mn. José Pallarol Saura	34
Mn. Valero Beltrán Larroya.....	218
Mn. José Arner Bueno	295

IREL:	
Memòria del curs 2008-2009.....	296
Cúria Diocesana:	
Reglament Intern	317
Seminari:	
Trobada del Seminari.....	328
Conferència Episcopal Tarraconense	
Oficina d'informació:	
Comunicat de la reunió núm. 190	129
Comunicat de la reunió núm. 191	219
Comunicat de la reunió núm. 192	329
Santa Seu	
Sant Pare:	
Missatges	
Jornada Mundial de l'Emigrant i el Refugiat	37
Quaresma 2009.....	40
XLIII Jornada Mundial Comunicacions Socials	133
Carta remissió de l'excomunió	
dels quatre bisbes consagrats per Lefebvre	44
Vida Diocesana	
Activitats de la Diòcesi	
El Bisbe de Lleida visita el campament gitano.....	49
Concert de la Coral "Santa Trinidad"	49
Nou pas de les Carmelites Missioneres de P. Palau	50
El Bisbe Piris visita els missioners lleidatans a Cali	51
Trobada de Formació de la Delegació de Catequesi	56
Jornada de les migracions	56
Jorn. sacerdotal martiri sts. Fructuós, Auguri i Eulogi..	57
Estada a Lleida relíquies dels pares de sta. Teresita	58
Festa de la conversió de sant Pau, a la Mariola.....	59
Setmana de pregària per a la Unitat dels cristians.....	60
Càritas presenta el seu Model d'Acció Social.....	61
Mural de la Presentació de l'església del Carme.....	61
2009, Any de pregària per la Vida.....	61
Campanya de Mans Unides.....	62

Certamen literari de l'Acadèmia Mariana	63
Assemblea per als delegats diocesans dels MCS.....	63
Trobada de formació Catequistes, arx. de Gardeny	64
Assemblea anual grups d'Oració i Amistat de Lleida ...	65
Rosari de torxes de l'Hospitalitat de Lourdes.....	65
Un traspàs cordial i amb esperit de servei a l'Església..	66
Dimecres de Cendra	66
La Generalitat valora la tasca dels Religiosos catòlics ..	67
Jornades de delegats Ecumenisme i diàleg interreligiós	68
Portaveus oficials dels Bisbats	68
Càritas: Ni ONG ni empresa.....	69
Recés de Catequistes de l'arxiprestat de Gardeny	70
Unió Eucarística Reparadora. Dia universal de l'Obra .	70
Ministres extraordinaris de l'Eucaristia a Albatàrrrec.....	72
Una bona notícia. Dos nous diaques.....	72
VIII Aniversari beatificació de Francesc Castelló.....	73
Presentació Miscel·lània reconeixement bisbe Masnou	74
Mons. Joan Piris visita els col·legis	75
Confirmacions	75
13 Entitats cristianes se situen davant la crisi.....	76
Jornada d'acompanyament al dol i malaltia.....	78
Dia de l'Encarnació, dia de la vida.....	80
Nota de la parròquia de les Borges Blanques.....	81
Jornada d'infants a l'Arxiprestat de Gardeny.....	82
Crònica 50è Aniversari de Mans Unides a Montserrat.	83
El goig d'aplegar-se en assemblea parroquial.....	84
Trobada Delegats d'immigració dels Bisbats de Catalunya	85
Setmana Santa 2009.....	137
“El Dietari del bisbe Josep Messeguer”	140
Gimcana missionera per la Pau.....	140
Trobada de formació de Catequistes.....	141
Festa Divina Misericòrdia a la Catedral de Lleida	141
Els romanesos ortodoxos celebren la Pasqua.....	142
Concurs bíblic per a escolars	143
Mons. Piris, president de la comissió ep. de MCS.....	144
Aixeca't i camina.....	145
50è aniversari de la parròquia N. S. de Montserrat	146
Trobada diocesana de joves: Aixeca't i camina'09	146
Professió Religiosa a la Cova del Pare Palau	147
Aplec de les parròquies de la “Perifèria” al Soleràs	149
Trobada del Sr. Bisbe amb infants de 1a Comunió.....	149
Celebració Festa de la Mare de Déu de Montserrat	150

Xerrada del sr. Bisbe, als voluntaris de Càritas	152
Inauguració “Troballes-Càritas parroquial d’Alcarràs” ..	153
Eucaristia del Primer de Maig de la Pastoral Obrera	153
50 anys de la parròquia de Ntra. Sra. de Montserrat...	154
Taula rodona: “Món del treball: Oferim esperança”	154
La Generalitat reconeix la tasca dels Religiosos	155
Mns. Piris rep els nens de Comunió del Col. Episcopal	156
La Paeria guardona quatre entitats d’Església	156
Celebració de Noces Presbiterals.....	159
Sant Anastasi a Lleida.....	160
Celebració 25 anys del Moviment “Vida Creixent”	161
Consell estatal de l’ACO	161
Celebració del Dia del Malalt a l’Arnau de Vilanova	162
Nova priora de les Carmelites Descalces de Lleida.....	163
Un esmorzar conversa	164
Taller de cuina a Càritas parroquial de Casteldans.....	165
Cloenda de curs a l’IREL.....	165
Vetlla de Pentecosta: ¿I avui, què ens diu l’Esperit?	166
Crònica d’una tarda de reflexió al voltant de la crisi	167
125 Aniversari de l’Adoració Nocturna de Lleida	168
Ordenació de dos diaques	170
Fi de curs dels catequistes arxiprestat de Gardeny.....	171
Excursió dels preveres lleidatans a Cullera.....	172
XIII Trobada de familiars de missioners i missioneres...	173
El Paer en Cap fa el pregó del Corpus.....	174
1r Aplec de la Mare de Déu de les Garrigues.....	176
Assemblea del Moviment de Professionals	176
Catequesi Familiar parròquia S. Antoni Maria Claret ..	177
Crònica del MPPCCC.....	178
Obertura de l’any presbiteral	179
Inici del nou Vicari General	180
És l’hora dels adéus. Comiat del Pare Joan Pujol.....	180
XXIVè Pelegrinatge diocesà a Lourdes	180
Cloenda del curs dels diaques a Lleida	221
Manifest sobre la Llei d’Estrangeria	221
Festes de la Mare de Déu del Carme	223
Benvinguda al nou rector de Torrefarrera	225
Pelegrinatge Jove a Terra Santa 2009.....	226
Nova il·luminació a l’església d’Algerri.....	227
Colònies familiars del 2009.....	227
Presentació i recepció del nou catecisme	229
Arribada dels preveres colombians al bisbat.....	230

Aplec de Grenyana.....	230
Assemblea Catalano-Balear del MIJAC.....	230
Catedral restaurada.....	231
Arrels cristianes de Lleida.....	232
Renovació Responsables Fundació Verge Blanca.....	232
Èxit del Concert “d’Orient a Occident” a St. Llorenç ..	233
Un nou diaca permanent	234
Mn. Gené, Prelat d’Honor.....	333
Pregària interreligiosa per la Pau	333
Certamen literari en honor advo. “Mater Salvatoris” ...	334
Crònica de la peregrinació a Roma	334
Canvi de rectors a Butsènit i a la capella de Rufeia	336
Pobles en unitat	337
Assemblea diocesana de l’ACO	338
Sessió de formació a Càritas diocesana	339
Inaug. curs acadèmic Esc. Esplai Fund. “Verge Blanca”	339
II Trobada de Voluntaris de Càritas.....	340
Dos canonges nous: Mn. Cotonat i Mn. Lax	341
III Jornades de formació de catequistes.....	342
Llardecans i el seu nou altar en el santuari de Loreto ..	343
Trobada Càritas d’Urgell, Solsona i Lleida.....	343
Jornada d’Animadors de Pastoral de Joves	344
Nova Creu parròquia Mare de Déu de Montserrat	344
Catequesi i Joves: curset de formació	345
Setmana de cinema espiritual	345
Recés a Poblet en 183 mots.....	346
La vida consagrada a Lleida.....	346
Cadena de pregària per les vocacions.....	347
Campanya de recollida d’aliments Càritas Ribagorça ..	348
2% de la retribució dels preveres per a Càritas	348